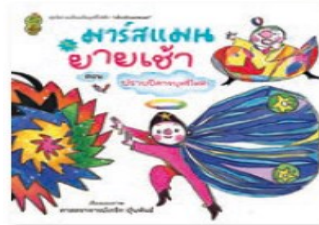
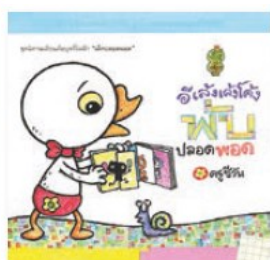
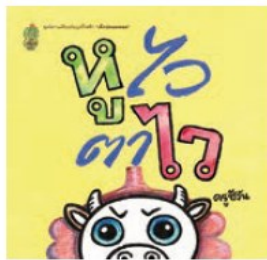


รายงานผลศึกษาสำรวจ
การมีทักษะพื้นฐาน MIDL และพฤติกรรมสุขภาพ
จากการใช้หนังสือชุดนิทานเดือนกุมภาพันธ์ไฟฟ้า
“เด็กปลอดภัย” (เฟส 2)



สารบัญ

เรื่อง	หน้า
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการศึกษา	1
ประเด็นการเก็บข้อมูล	3
รูปแบบการศึกษา	3
กลุ่มเป้าหมาย	3
ระยะเวลาการดำเนินงาน	4
เครื่องมือในการศึกษา	4
กระบวนการดำเนินงาน	4
ผู้ดำเนินงาน	4
รายงานผลการศึกษา	5
ผลการศึกษากลุ่ม ที่ 1 (อนุบาล 1-อนุบาล 3)	7
ตารางที่ 1 แสดงผลการใช้หนังสือชุดนิทานเดือนกุมภาพันธ์ไฟฟ้า “เด็กปลอดภัย” กลุ่มเด็กเตรียมอนุบาล	7
ตารางที่ 2 แสดงผลการใช้หนังสือชุดนิทานเดือนกุมภาพันธ์ไฟฟ้า “เด็กปลอดภัย” กลุ่มเด็กอนุบาล 1	8
ตารางที่ 3 แสดงผลการใช้หนังสือชุดนิทานเดือนกุมภาพันธ์ไฟฟ้า “เด็กปลอดภัย” กลุ่มเด็กอนุบาล 2	9
ตารางที่ 4 แสดงผลการใช้หนังสือชุดนิทานเดือนกุมภาพันธ์ไฟฟ้า “เด็กปลอดภัย” กลุ่มเด็กอนุบาล 3	10
ตารางที่ 5 แสดงผลการใช้หนังสือชุดนิทานเดือนกุมภาพันธ์ไฟฟ้า “เด็กปลอดภัย” รวมกลุ่มเด็กอนุบาล	11
ตารางที่ 7 แสดงการเปรียบเทียบผลการใช้หนังสือชุดนิทานเดือนกุมภาพันธ์ไฟฟ้า “เด็กปลอดภัย” ระหว่างอนุบาล 1 กับอนุบาล 3	12
ผลการศึกษากลุ่ม ที่2 (ประถมศึกษาปีที่1-3)	14
ตารางที่ 8 แสดงผลการใช้หนังสือชุดนิทานเดือนกุมภาพันธ์ไฟฟ้า “เด็กปลอดภัย” กลุ่มเด็กประถมศึกษาปีที่ 1	14
ตารางที่ 9 แสดงผลการใช้หนังสือชุดนิทานเดือนกุมภาพันธ์ไฟฟ้า “เด็กปลอดภัย” กลุ่มเด็กประถมศึกษาปีที่ 2	15
ตารางที่ 10 แสดงผลการใช้หนังสือชุดนิทานเดือนกุมภาพันธ์ไฟฟ้า “เด็กปลอดภัย” กลุ่มเด็กประถมศึกษาปีที่ 3	16
ตารางที่ 11 แสดงผลการใช้หนังสือชุดนิทานเดือนกุมภาพันธ์ไฟฟ้า “เด็กปลอดภัย” รวมของกลุ่มเด็กประถมศึกษา	17

เรื่อง	หน้า
ตารางที่ 12 แสดงการเปรียบเทียบข้อมูลระหว่างกลุ่มเด็กอนุบาล 3 กับเด็กประถมศึกษาปีที่ 1	18
ตารางที่ 13 แสดงการเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มอนุบาล และกลุ่มประถมศึกษา ในใช้หนังสือชุดนิทานเดือนกุมภาพันธ์ไฟฟ้า “เด็กปลอดภัย”	19
ผลการศึกษาคำการใช้หนังสือของครู	20
ตารางที่ 14 ความถี่ในการอ่านหนังสือให้เด็กฟัง	22
ตารางที่ 15 ช่วงเวลาในการอ่านหนังสือให้เด็กฟัง	22
ตารางที่ 16 จำนวนเรื่องในการอ่านแต่ละครั้ง	22
ตารางที่ 17 วิธีการอ่านหนังสือ	23
ตารางที่ 18 ความชอบ และความสามารถในการจดจำเนื้อหาหรือตัวละครจากหนังสือนิทาน โดยเรียงลำดับจากชอบมากที่สุดไปถึงชอบน้อยสุด	23
อภิปรายผล	25
ข้อจำกัด	25
1. การวิเคราะห์ข้อมูลเด็กเตรียมอนุบาล	25
2. การวิเคราะห์ข้อมูลกลุ่มเด็กระดับอนุบาล (อ.1-อ.3)	27
3. การวิเคราะห์ข้อมูลกลุ่มเด็กประถมศึกษา(ป.1-ป.3)	28
4. การวิเคราะห์เปรียบเทียบ ระหว่างอนุบาล 1 กับอนุบาล 3	29
5. การวิเคราะห์เปรียบเทียบข้อมูลระหว่างกลุ่มเด็กอนุบาล 3 กับเด็กประถมศึกษาปีที่ 1	31
6. การวิเคราะห์เปรียบเทียบข้อมูลระหว่างกลุ่มอนุบาล และกลุ่มประถมศึกษา	32
7. ผลการศึกษาคำการใช้หนังสือของครู	34
บทสรุป	36
สรุปผลการศึกษา	36
บทสรุปย่อในของการศึกษาในแต่ละกลุ่มเด็ก	39
กลุ่มเตรียมอนุบาล	39
กลุ่มอนุบาล	40
กลุ่มประถมศึกษา	41
เปรียบเทียบข้อมูลอนุบาล 1 กับอนุบาล 3	41
เปรียบเทียบข้อมูลระหว่างกลุ่มเด็กอนุบาล 3 กับเด็กประถมศึกษาปีที่ 1	42
เปรียบเทียบข้อมูลระหว่างกลุ่มอนุบาล และกลุ่มประถมศึกษา	43
สรุปข้อมูลบันทึกหลังการสอน ถึงพฤติกรรมและความสนใจของเด็กๆหลังจากการอ่านนิทานจากการสังเกตของครู	44
ข้อเสนอแนะ	44

ภาคผนวก

- 1) แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
- 2) หน่วยการเรียนรู้ นิทานเดือนกุมภาพันธ์ไฟฟ้า
- 3) ใบความรู้ของครู
- 4) แบบบันทึกการใช้หนังสือ
- 5) บันทึกการใช้หนังสือของคุณครู
- 6) ภาพบันทึกการใช้หนังสือนิทาน

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร

รายงานการวิจัย: การใช้หนังสือชุดนิทานเดือนกษัตริย์ไฟฟ้า “เด็กปลอดภัย” (เฟส 2)

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอันตรายของบุรีไฟฟ้าในกลุ่มเด็กปฐมวัยและเด็กประถมศึกษา โดยใช้หนังสือชุดนิทาน “เด็กปลอดภัย”

การศึกษาดำเนินการในกลุ่มตัวอย่าง 567 คน ตั้งแต่ระดับเตรียมอนุบาลถึงประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้เครื่องมือคือหนังสือนิทาน 7 เล่มที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับภัยจากบุรีไฟฟ้า และทำการประเมินผลผ่านการสังเกต การสนทนา การตอบคำถาม และกิจกรรมร่วมกับครูและผู้นำชุมชน

ผลการวิจัย พบว่า หนังสือชุดนิทาน “เด็กปลอดภัย” มีศักยภาพสูงในการสร้างความตระหนักรู้เรื่องบุรีไฟฟ้า โดยเด็กทุกช่วงวัยแสดงความสนใจในเนื้อหาและสามารถแยกแยะอันตรายจากบุรีไฟฟ้าได้ดี โดยในแต่ละช่วงวัยมีพัฒนาการที่แตกต่างกัน ดังนี้

- **เด็กเตรียมอนุบาล** เด็กในวัยนี้มีความสนใจในการฟังนิทาน แต่ยังมีข้อจำกัดด้านการคิดวิเคราะห์และการแสดงออก เนื้อหาในนิทานอาจซับซ้อนเกินไปสำหรับวัยนี้ โดยมีผลการศึกษาค้นคว้าที่สำคัญ ดังนี้ **ความสนใจและการมีส่วนร่วม** เด็กแสดงความสนใจในการฟังนิทาน (ค่าเฉลี่ย 2.44) และเข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง (ค่าเฉลี่ย 2.39) ซึ่งสะท้อนว่าเนื้อหาที่มีความเหมาะสมและดึงดูดความสนใจได้ดี **การพูดคุยและตอบคำถาม** เด็กมีปฏิสัมพันธ์เชิงบวกในการพูดคุยและตอบคำถามเมื่อคำถามชัดเจนและเหมาะสมกับวัย โดยมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดที่ 2.50 **การคิดวิเคราะห์** เด็กสามารถเปรียบเทียบข้อดีและข้อเสียของบุรีไฟฟ้าได้ในระดับหนึ่ง (ค่าเฉลี่ย 2.44) รวมถึงแสดงความเข้าใจพื้นฐานเกี่ยวกับความเหมาะสมของการใช้บุรีไฟฟ้าในรูปแบบต่าง ๆ (ค่าเฉลี่ย 2.39) **ข้อจำกัด** เด็กยังขาดความลึกซึ้งในการวิเคราะห์และการแสดงความรู้สึกเชิงนามธรรมเกี่ยวกับเนื้อหา (ค่าเฉลี่ยต่ำสุด 1.94) ซึ่งสอดคล้องกับพัฒนาการด้านการสื่อสารของเด็กในวัยเตรียมอนุบาล
- **เด็กอนุบาล** เด็กส่วนใหญ่มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับหนังสือ โดยเฉพาะในด้านการพูดคุยและแสดงความคิดเห็น มีความสนใจฟังเรื่องราว และสามารถตอบคำถามเกี่ยวกับอันตรายของบุรีไฟฟ้าในระดับพื้นฐานได้ โดยเฉพาะเด็กอนุบาล 3 ซึ่งมีพัฒนาการด้านการคิดและการตั้งคำถามสูงกว่าเด็กอนุบาล 1 อย่างชัดเจน โดยมีผลการศึกษาค้นคว้าที่สำคัญ ดังนี้ **ความสนใจและการมีส่วนร่วม** เด็กแสดงความสนใจในการฟังนิทาน (ค่าเฉลี่ย 2.44) และเข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง (ค่าเฉลี่ย 2.39) ซึ่งสะท้อนว่าเนื้อหาที่มีความเหมาะสมและดึงดูดความสนใจได้ดี **การพูดคุยและตอบคำถาม** เด็กมีปฏิสัมพันธ์เชิงบวกในการพูดคุยและตอบคำถามเมื่อคำถามชัดเจนและเหมาะสมกับวัย โดยมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดที่ 2.50 **การคิดวิเคราะห์** เด็กสามารถเปรียบเทียบข้อดีและข้อเสียของบุรีไฟฟ้าได้ในระดับหนึ่ง (ค่าเฉลี่ย 2.44) รวมถึงแสดงความเข้าใจพื้นฐานเกี่ยวกับความเหมาะสมของการใช้บุรีไฟฟ้าในรูปแบบต่าง ๆ (ค่าเฉลี่ย 2.39) **ข้อจำกัด** เด็ก

ยังขาดความลึกซึ้งในการวิเคราะห์และการแสดงความรู้สึกเชิงนามธรรมเกี่ยวกับเนื้อหา (ค่าเฉลี่ยต่ำสุด 1.94) ซึ่งสอดคล้องกับพัฒนาการด้านการสื่อสารของเด็กในวัยเตรียมอนุบาล

- **เด็กประถมศึกษา** เด็กประถมศึกษา มีความสามารถด้านการคิดวิเคราะห์และการตัดสินใจในระดับดี โดยมีผลการศึกษาคำคัญดังนี้ **ความสนใจและการมีส่วนร่วม** เด็กมีความกระตือรือร้นในการฟังเรื่องราวจากครู (ค่าเฉลี่ย 2.84) และเข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาในหนังสือ (ค่าเฉลี่ย 2.76) แสดงให้เห็นถึงศักยภาพของนิทานในการดึงดูดความสนใจและสร้างความสนใจของเด็กได้ดี **ความสามารถในการวิเคราะห์และตัดสินใจ** เด็กสามารถเปรียบเทียบสิ่งที่มีประโยชน์และสิ่งที่เป็นโทษต่อร่างกายได้ (ค่าเฉลี่ย 2.84) รวมถึงการเลือกตัดสินใจเกี่ยวกับการใช้บูหรี่ไฟฟ้ารูปแบบทอยพอด (ค่าเฉลี่ย 2.84) สะท้อนถึงความสามารถในการวิเคราะห์และตัดสินใจที่ดี **ความเข้าใจและการสื่อสาร** เด็กสามารถพูดคุยกุญแจเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาในนิทานกับครูและเพื่อน (ค่าเฉลี่ย 2.78) บอกความแตกต่างระหว่างทอยพอดกับตุ๊กตาธรรมดาได้ (ค่าเฉลี่ย 2.77) และบอกเล่าความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องทอยพอดได้ (ค่าเฉลี่ย 2.73) แสดงถึงความสามารถในการสื่อสาร แสดงความคิดเห็น และการแสดงออกเชิงอารมณ์ในระดับดี แม้ผลการศึกษาจะอยู่ในระดับดี แต่ยังคงพบว่าความสามารถในการตั้งคำถามเชิงสำรวจและแลกเปลี่ยนตอบคำถามจากครู (ค่าเฉลี่ย 2.70 และ 2.69) เป็นกลุ่มคะแนนต่ำสุด สะท้อนว่าเด็กยังมีข้อจำกัดในด้านการคิดวิเคราะห์เชิงลึกและการตั้งคำถามเพื่อค้นหาคำตอบ การพัฒนากิจกรรม เช่น การตั้งคำถามปลายเปิด หรือการให้เด็กสร้างคำถามเกี่ยวกับเนื้อหาในนิทาน อาจช่วยเสริมสร้างทักษะในด้านนี้ได้

การใช้หนังสือของครู ส่วนใหญ่อ่านนิทานให้เด็กฟัง 2-3 ครั้งต่อสัปดาห์ในช่วงเช้า โดยเลือกหนังสือที่เหมาะสมกับระดับพัฒนาการของเด็ก ทั้งนี้ ครูเห็นว่าหนังสือสามารถสร้างความเข้าใจเรื่องบูหรี่ไฟฟ้าได้ดีและกระตุ้นการเรียนรู้ผ่านกิจกรรมเสริมที่จัดให้กับเด็ก

หนังสือชุดนิทาน “เด็กปลอดภัย” เป็นสื่อการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพสูงในการสร้างความเข้าใจเรื่องอันตรายของบูหรี่ไฟฟ้าในเด็กตั้งแต่ระดับเตรียมอนุบาลถึงประถมศึกษา โดยเฉพาะในด้านการสร้างความตระหนักรู้และพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์

ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่าหนังสือชุดนิทาน “เด็กปลอดภัย” กระตุ้นความสนใจของเด็ก สร้างความเข้าใจเรื่องอันตรายของบูหรี่ไฟฟ้า และส่งเสริมพัฒนาการด้านการคิดวิเคราะห์ การแสดงออก และการสื่อสารของเด็ก เด็กส่วนใหญ่สามารถแยกแยะอันตรายของบูหรี่ไฟฟ้าและสื่อสารเรื่องนี้กับครอบครัวได้ นอกจากนี้ หนังสือยังช่วยสร้างการมีส่วนร่วมระหว่างครู เด็ก และผู้ปกครอง ส่งผลให้เกิดพฤติกรรมสร้างสรรค์และความเข้าใจของเด็กเกี่ยวกับบูหรี่ไฟฟ้า

ข้อค้นพบสำคัญ คือ การมีส่วนร่วมของครูในกิจกรรมส่งเสริมการอ่านมีผลต่อการพัฒนาทักษะและความเข้าใจของเด็กอย่างชัดเจน โดยเฉพาะในเด็กอนุบาล 3 ซึ่งมีผลประเมินการรับรู้และการสื่อสารสูงกว่ากลุ่มวัยอื่น ๆ ทั้งนี้ การใช้นิทานควบคู่กับการจัดกิจกรรมเสริมโดยครูและผู้ปกครองจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ของเด็ก

ข้อจำกัด การประเมินผลในครั้งนี้เน้นไปที่ความรู้และความเข้าใจของเด็กจากการใช้หนังสือชุดนิทานเตือนภัยบรูไฟฟ้า "เด็กปลอดภัย" แต่ไม่ได้วัดพฤติกรรมในระยะยาว เช่น การหลีกเลี่ยงการใช้บรูไฟฟ้าในอนาคต

ผลลัพธ์ที่ได้อาจได้รับอิทธิพลจากปัจจัยต่างๆ เช่น บุคลิกภาพ /วิธีการของครู การมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง และสภาพแวดล้อมในครอบครัวของเด็ก การมีประสบการณ์จากการฟัง หรือการอ่านหนังสือจากผู้ใหญ่ หรือครู

คำสำคัญ: นิทานเตือนภัยบรูไฟฟ้า, เด็กปฐมวัย, เเท่าทันบรูไฟฟ้า, เด็กปลอดภัย, เเท่าทันบรูไฟฟ้าในเด็กปฐมวัย

รายงานผลศึกษาสำรวจ การมีทักษะพื้นฐาน MIDL และพฤติกรรมสุขภาพ จากการใช้หนังสือชุดนิทานเดือนกัษบุหรี่ปไฟฟ้า “เด็กปลอดภัย” (เฟส 2)

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

บุหรี่ปไฟฟ้าเป็นอุปกรณ์สูบบุหรี่ปชนิดหนึ่ง ซึ่งใช้กลไกไฟฟ้าทำให้เกิดความร้อนและไอน้ำที่ประกอบไปด้วยสารเคมีต่าง ๆ โดยไม่มีควันจากกระบวนการเผาไหม้เหมือนบุหรี่ปปกติทั่วไป ประกอบด้วยส่วนประกอบหลัก 3 ส่วน คือ แบตเตอรี่ ตัวทำให้เกิดไอและความร้อน (Atomizer) และน้ำยาที่แต่งกลิ่นและรส บุหรี่ปไฟฟ้ามี่สารนิโคติน ซึ่งเป็นสารที่ทำให้เกิดการเสพติด ดังนั้นการสูบบุหรี่ปไฟฟ้าจึงทำให้ผู้สูบ “ติด” ได้ไม่ต่างจากบุหรี่ปธรรมดา

บุหรี่ปไฟฟ้า เป็นสิ่งผิดกฎหมาย ตั้งแต่ปี 2557 ตามประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่อง กำหนดให้บารากู และบารากูไฟฟ้า หรือบุหรี่ปไฟฟ้าเป็นสินค้าที่ต้องห้ามนำเข้าในราชอาณาจักร ประกอบกับมีกฎหมายห้ามขายหรือให้บริการ และกฎหมายห้ามสูบบุหรี่ปไฟฟ้าในสถานที่สาธารณะ

ศ.นพ.ประกิต วาทีสาธกกิจ ประธานมูลนิธิรณรงค์เพื่อการไม่สูบบุหรี่ป กล่าวว่า จากการสำรวจการบริโภคผลิตภัณฑ์ยาสูบในเยาวชนไทย (Global Youth Tobacco Survey : **GYTS**) ปี 2565 โดยกรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข ร่วมกับ คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล องค์การอนามัยโลกประจำประเทศไทย และศูนย์ควบคุมและป้องกันโรคแห่งสหรัฐอเมริกา ในกลุ่มนักเรียนอายุ 13-15 ปี 6,752 คน จากโรงเรียน 87 โรงเรียนทุกภูมิภาค พบว่า การสูบบุหรี่ปไฟฟ้าของเด็กและเยาวชนเพิ่มขึ้นเป็น 17.6% ในปี 2565 จากเดิมอยู่ที่ 3.3% ในปี 2558 เทียบเท่ากับเพิ่มขึ้น 5.3 เท่า ที่สำคัญยังพบว่า มีผู้เริ่มใช้บุหรี่ปไฟฟ้าอายุน้อยที่สุดอยู่ที่ 7 ปี จากกลยุทธ์การตลาดของบริษัทผู้ผลิตที่มุ่งเป้าเยาวชน สร้างภาพลักษณ์ให้บุหรี่ปไฟฟ้าเหมือนของเล่น มีกลิ่นหอม

การตลาดของบริษัทผู้ผลิตบุหรี่ปไฟฟ้ามีลักษณะการใช้ข้อความจูงใจหรือจูงใจ ไม่ต่างไปจากบุหรี่ปธรรมดา เช่น การเพิ่มเสน่ห์ในทางเพศ ทำให้อารมณ์ดี ซึ่งส่งผลในทางจิตวิทยาให้ผู้สูบมีความเชื่อ ผั่งใจในคุณสมบัติเหล่านั้นและดำรงพฤติกรรมการสูบมาเรื่อย ๆ แต่ที่มากไปกว่านั้นคือโฆษณาของบุหรี่ปไฟฟ้ายังเน้นถึงข้อดีบางอย่างที่เหนือกว่าบุหรี่ป เช่น การมีรสชาติที่หลากหลายกว่า ดีต่อสุขภาพมากกว่า มีรูปกลิ่นที่ดูทันสมัยและหลากหลายกว่า ไม่มีกลิ่นเหม็น เป็นต้น ซึ่งแน่นอนว่าจุดขายเหล่านี้ย่อมดึงดูดและทำให้ผู้สูบมีแนวโน้มที่จะติดกับการสูบได้มากขึ้นด้วย ที่สำคัญรูปกลิ่นที่น่ารัก เหมือนตุ๊กตา ของเล่น มุ่งเป้าไปที่เด็กและเยาวชนอย่างชัดเจน ทำให้นักสูบหน้าใหม่ที่สูบบุหรี่ปไฟฟ้าเป็นเด็กจำนวนมาก

มีรายงานวิจัยที่ระบุว่า ไอระเหยของบุหรี่ปไฟฟ้ามี่ขนาดอนุภาคที่เล็กกว่าบุหรี่ปธรรมดา ทำให้สามารถสูดเข้าไปในปอดส่วนลึกได้มากกว่า อนุภาคที่เล็กนี้จะจับเข้ากับเนื้อเยื่อปอดและดูดซึมเข้าสู่กระแสเลือดได้อย่างรวดเร็วและยากที่กลไกธรรมชาติของร่างกายจะขับออกมาได้ สารก่อมะเร็งและโลหะหนักในไอบุหรี่ปไฟฟ้าทำอันตรายต่อสารพันธุกรรม(DNA) ของเนื้อเยื่อต่างๆ ที่สามารถพัฒนาต่อไปเป็นเซลล์มะเร็ง และมีรายงานว่าไอบุหรี่ปไฟฟ้าทำให้เกิดมะเร็งปอดในหนูทดลอง

การปกป้องเด็กและเยาวชนให้รู้เท่าทันภัยบุหรี่ไฟฟ้าจึงเป็นสถานการณ์ที่ต้องดำเนินการเร่งด่วนโดยแผนงานสร้างเสริมวัฒนธรรมการอ่าน สำนักสร้างเสริมระบบสื่อและสุขภาวะทางปัญญา (สำนัก 11) สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ(สสส.) ได้พัฒนาหนังสือนิทาน เพื่อส่งเสริมให้เด็ก ๆ ได้เท่าทัน เตือนภัยบุหรี่ไฟฟ้า โดยเริ่มตั้งแต่เด็กในระดับปฐมวัย มุ่งเป้าหมายรณรงค์สื่อสารความรู้ทางสุขภาพและอันตรายของบุหรี่ไฟฟ้าในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กและโรงเรียนระดับประถมศึกษาช่วงชั้นที่ 1 (ป.1-ป.3)

แผนงานฯ ได้นำร่องศึกษาทักษะพื้นฐาน MIDL และพฤติกรรมสุขภาพ จากการใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ โต้ตอบได้ โดยความร่วมมือของกลุ่ม wearehappy องค์กรสาธารณประโยชน์ เกิดผลลัพธ์สำคัญ อาทิเช่น

- เด็กให้ความสนใจและเข้าร่วมเข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาในหนังสือ
- เด็ก สามารถฟังเรื่องราว และการพูดคุยซักถาม มีการสนทนาพร้อมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อน ๆ และครูหลังจากได้ฟังและร่วมกิจกรรมจากหนังสือนิทานได้ ในระดับดี
- เด็กมีความสามารถสังเกตและเปรียบเทียบ ความแตกต่างระหว่างทอยพอด กับ ตุ๊กตาธรรมดา ๆ ได้
- เด็กสามารถเข้าใจรูปแบบบุหรี่ไฟฟ้าแบบ “ทอยพอด” ได้ว่า เป็นตุ๊กตาที่มีหลอดไว้สำหรับการสูบ และสามารถใช่วิธีการสังเกตนี้มาอธิบายความแตกต่าง กับครูในการตอบคำถามได้
- เด็กมีความสามารถในการพูดฟังและวิเคราะห์ โดยเปรียบเทียบระหว่างสิ่งที่มีประโยชน์ และสิ่งที่เป็นโทษต่อร่างกายได้
- เด็กสามารถเลือกได้ว่าควร หรือไม่ควรใช้บุหรี่ไฟฟ้า รูปแบบทอยพอด โดยสามารถให้เหตุผล เหตุผลตามวัยของเด็กได้ เช่น การใช้ทอยพอดทำให้ร่างกายไม่แข็งแรง , ไม่อยากให้ครอบครัวใช้บุหรี่ไฟฟ้า ไม่อยากให้พ่อแม่สูบ เพราะพ่อแม่ตายไป ไม่รู้จะอยู่กับใคร , ทำให้เรียนหนังสือไม่เก่ง เป็นต้น

ต่อมาเมื่อชุดนิทานเตือนภัยบุหรี่ไฟฟ้า “เด็กปลอดภัย” ผลิตแล้วเสร็จ จำนวน 6 เล่ม ได้แก่ 1) หูไวตาไว 2) ขบวนการปราบทอยพอด 3) ชัยชนะของแมวน้อย 4) มาร์สแมนกับยายเข้าตอนปราบปีศาจบุหรี่ไฟฟ้า 5) เด็กชายกับสหายผู้ปกป้อง 6) ความลับของบริษัทมืดดำ จึงประกาศเปิดรับชุมชนปกป้องเด็กจากบุหรี่ไฟฟ้า มีชุมชนเข้าร่วม 234 ชุมชน และได้รับความสนับสนุนจากกลุ่ม wearehappy ติดตามศึกษาผลสำรวจในเด็ก ๆ ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กและครอบครัว โรงเรียน เพื่อนำผลการศึกษาเสนอต่อสังคม ให้หนังสือชุดนี้ เป็นเครื่องมือเสริมสร้างความเข้าใจ ความตระหนักรู้ในเรื่องสุขภาพ หยุดการคุกคามและป้องกันบุหรี่ไฟฟ้าในกลุ่มเด็กเล็ก

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

เพื่อศึกษาความรู้ ความเข้าใจ ของภัยบุหรี่ไฟฟ้าในกลุ่มเด็กปฐมวัย

ประเด็นการเก็บข้อมูล

เด็กปฐมวัยมีทักษะการทำทัน ฉลาดรู้ทางสุขภาพ (มีความรู้ ความเข้าใจ เรื่องรูปแบบ “ทอดทอด” ของบุหรี่ปุ๋ยไฟฟ้า , โทษของบุหรี่ปุ๋ยไฟฟ้า)

รูปแบบการศึกษา

1) เก็บข้อมูลประเมินผลหลังการใช้หนังสือนิทาน เป็นแบบสังเกตพฤติกรรม ในเด็กปฐมวัย ผ่านการสังเกต การสนทนา การตอบคำถาม การร่วมกิจกรรม ในประเด็นดังนี้

1.1 ประสพการณ์สำคัญ

1. การฟังเรื่องราว และการพูดคุยซักถาม
2. การสังเกต
3. การสนทนาร่วมกับเพื่อน ๆ
4. การร่วมกิจกรรม

1.2 ทักษะกระบวนการคิด

1. ความสามารถในการสังเกตและเปรียบเทียบ
2. การคิดเชื่อมโยง
3. ความสามารถในการพูด การฟัง และคิดวิเคราะห์

กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายในการใช้หนังสือนิทาน

ครูปฐมวัยจากศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก โรงเรียน (ช่วงชั้นที่1-3) ผู้นำชุมชน

กลุ่มเป้าหมายในการเก็บข้อมูล

เด็กปฐมวัย อายุระหว่าง 3-6 ปี ที่เรียนอยู่ในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก โรงเรียน โดยวิธีการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง จาก ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ชุมชน และโรงเรียน ดังนี้

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก 9 แห่งดังนี้

1. ศูนย์พัฒนาเด็กก่อนวัยเรียนชุมชนเอื้ออารีย์ เขตสวนหลวง กทม.
2. ศูนย์พัฒนาเด็กก่อนวัยเรียนชุมชนวัดเทพากร เขตบางพลัด กทม.
3. ศูนย์พัฒนาเด็กก่อนวัยเรียนชุมชนแสงธรรมคลองมณี เขตสะพานสูง กทม.
4. ศูนย์พัฒนาเด็กก่อนวัยเรียนชุมชนแผ่นดินทองอินดารุณีนา เขตหนองจอก กทม.
5. ศูนย์พัฒนาเด็กก่อนวัยเรียนชุมชนชอยสมหวัง เขตบึงกุ่ม กทม.
6. ศูนย์พัฒนาเด็กก่อนวัยเรียนสามัคคีชุมชนหมู่ 3 เขตหนองแขม กทม.
7. ศูนย์พัฒนาเด็กก่อนวัยเรียนเทียนส่องเดย์แคร์ เขตหนองแขม กทม.
8. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโนนโพธิ์ อำเภอชานุมาน จังหวัดอำนาจเจริญ
9. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลทากาศ อำเภอแม่ทา จังหวัดลำพูน

โรงเรียน 4 แห่ง ดังนี้

1. โรงเรียนวัดจันทร์ประดิษฐาราม เขตภาษีเจริญ กทม.
2. โรงเรียนเล็กโกเมศอนุสรณ์ นนทบุรี
3. โรงเรียนอนุบาลตลาดใหญ่ เทศบาลตำบลตลาดใหญ่ อำเภอตอสะแก จังหวัดเชียงใหม่
4. โรงเรียนบ้านโนนสูง อำเภอชานุมาน จังหวัดอำนาจเจริญ

ชุมชน 3 แห่ง ดังนี้

1. ชุมชนทรัพย์สินเก่า
2. ชุมชนน้อมเกล้า
3. ชุมชนฟ้าใหม่

ระยะเวลาการดำเนินงาน

15 กันยายน – 31 ธันวาคม 2567

เครื่องมือในการศึกษา

แบบวัดประเมินผลโดยครูและผู้นำชุมชนที่อ่านหนังสือให้เด็กฟังเป็นผู้ประเมินเด็ก ประกอบด้วยคำถามแบบเลือกตอบและคำถามแบบมาตราส่วนประเมินค่า 3 ระดับ (ควรส่งเสริม ปานกลาง ต่ำ)

กระบวนการดำเนินงาน

1) เตรียมข้อมูล

- 1.1 ประสานงาน ชี้แจงทำความเข้าใจกับกลุ่มศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก โรงเรียน และชุมชน ที่เป็นพื้นที่เป้าหมายในการดำเนินงาน เพื่อวางกรอบการสำรวจเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่าง วิธีการ การเก็บข้อมูล และนำข้อมูลเบื้องต้นมาเป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือ
- 1.2 สร้างแบบเก็บข้อมูล แบบประเมินผลหลังการเรียนรู้, แบบสอบถาม
- 1.3 ชี้แจงกระบวนการพร้อมสร้างความร่วมมือจากหน่วยงานในพื้นที่เป้าหมาย

2) การเก็บข้อมูล

- 2.1 ประสานงาน เก็บข้อมูลจากกลุ่มผู้เกี่ยวข้อง
- 2.2 ลงพื้นที่เก็บข้อมูล กลุ่มตัวอย่าง
- 2.3 นัดหมายวันเก็บข้อมูล และส่งคืนแบบสอบถาม

3) การวิเคราะห์ข้อมูล

- 3.1 นำแบบประเมิน/แบบสอบถามที่ได้รับคืนมา ตรวจสอบความเรียบร้อย และความถูกต้องสมบูรณ์ในการตอบ
- 3.2 เรียงเรียงสังเคราะห์ข้อมูล
- 3.3 วิเคราะห์ผลการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการประเมิน และข้อเสนอแนะ โดยใช้การบรรยายเชิงพรรณนา
- 3.4 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือค่าความถี่(frequency) และค่าร้อยละ (percentage) ค่าเฉลี่ย (average) นำเสนอข้อมูลในรูปตารางประกอบความเรียง

4) การนำเสนอข้อมูล

จัดทำรายงาน เผยแพร่และนำมาใช้ประโยชน์

ผู้ดำเนินงาน

กลุ่ม wearehappy องค์กรสาธารณประโยชน์ โทร.089 1679816 ,089 1480862

รายงานผลการศึกษา

จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

-ระดับเตรียมอนุบาล อายุ 2.30-2.11 ปี	จำนวน 18 คน
-ระดับอนุบาล 1 อายุ 3 ปี	จำนวน 168 คน
-ระดับอนุบาล 2 อายุ 4 ปี	จำนวน 157 คน
-ระดับอนุบาล 3 อายุ 5 ปี	จำนวน 124 คน
-ระดับประถมศึกษา ปีที่ 1 อายุ 6 ปี	จำนวน 53 คน
-ระดับประถมศึกษา ปีที่ 2 อายุ 7 ปี	จำนวน 31 คน
-ระดับประถมศึกษา ปีที่ 3 อายุ 8 ปี	จำนวน 16 คน
รวม 567 คน	ดังตาราง

รายชื่อกลุ่มเก็บข้อมูล	เตรียม	อ.1	อ.2	อ.3	ป.1.	ป.2	ป.3	รวม
10. ศูนย์พัฒนาเด็กก่อนวัยเรียนชุมชนเอื้ออารีย์ เขตสวนหลวง กทม.	9	19	62	30				120
11. ศูนย์พัฒนาเด็กก่อนวัยเรียนชุมชนวัดเทพากร เขตบางพลัด กทม.		4	5	1				10
12. ศูนย์พัฒนาเด็กก่อนวัยเรียนชุมชนแสงธรรมคลองมณี เขตสะพานสูง กทม.				29				29
13. ศูนย์พัฒนาเด็กก่อนวัยเรียนชุมชนแผ่นดินทองอินตารุณีนา เขตหนองจอก กทม.		52						52
14. ศูนย์พัฒนาเด็กก่อนวัยเรียนชุมชนซอยสมหวัง เขตบึงกุ่ม กทม.		3	22	36				61
15. ศูนย์พัฒนาเด็กก่อนวัยเรียนสามัคคีชุมชนหมู่ 3 เขตหนองแขม กทม.		25	14	14				53
16. ศูนย์พัฒนาเด็กก่อนวัยเรียนเทียนส่องเดย์แคร์ เขตหนองแขม กทม.		11	12					23
17. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโนนโพธิ์ อำเภอชานุมาน จังหวัดอำนาจเจริญ		9	13					22
18. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลทากาศ อำเภอแม่ทา จังหวัดลำพูน		11						11
19. โรงเรียนวัดจันทร์ประดิษฐาราม เขตภาษีเจริญ กทม.		28			23			51
20. โรงเรียนเล็กโกเมศอนุสรณ์ นนทบุรี			10		6	2	3	21

รายชื่อกลุ่มเก็บข้อมูล	เตรียม	อ.1	อ.2	อ.3	ป.1.	ป.2	ป.3	รวม
21.โรงเรียนอนุบาลตลาดใหญ่ เทศบาล ตำบลตลาดใหญ่ อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่			14	13	13	15		55
22.โรงเรียนบ้านโนนกง อำเภอลำปาง จังหวัดลำปาง					9	9	10	28
23.ชุมชนทรัพย์สินเก่า	9	3						12
24.ชุมชนน้อมเกล้า				1	1	3		5
25.ชุมชนฟ้าใหม่		3	5		1	2	3	14
รวมทั้งสิ้น	18	168	157	124	53	31	16	567

เกณฑ์การประเมิน

- ระดับ 3 = ดี หมายถึง สามารถแสดงพฤติกรรมได้คล่องแคล่ว สม่าเสมอ
ชัดเจน
- ระดับ 2 = ปานกลาง หมายถึง สามารถแสดงพฤติกรรมได้ แต่บางครั้งไม่
คล่องแคล่วไม่สม่าเสมอ
- ระดับ 1 = ควรส่งเสริม หมายถึง ยังแสดงพฤติกรรมได้ไม่ชัดเจน

การวิเคราะห์ แสดงผลเป็นค่าเฉลี่ย ดังนี้

1.00 – 1.49 = ควรส่งเสริม

1.50- 2.49 = ปานกลาง

2.50- 3.00 = ดี

**จำนวนนับเป็น คน

** การแปลผลระดับคุณภาพจากค่าถ้ามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 3 ระดับ กำหนดเกณฑ์การแปล
ความหมายค่าเฉลี่ย ตามแนวทางของ บุญส่ง นิลแก้ว (2541:146)

ผลการศึกษากลุ่ม ที่ 1 (อนุบาล 1-อนุบาล 3)

ตารางที่ 1 แสดงผลการใช้หนังสือชุดนิทานเดือนกษัตริย์ไฟฟ้า “เด็กปลอดภัย” กลุ่มเด็กเตรียมอนุบาล

(จำนวน เต็ม 18 คน)

ผลการใช้หนังสือนิทานปลอดภัยกับเด็กระดับเตรียมอนุบาล	ค่าเฉลี่ย
1) เด็กสามารถร่วมพูดคุย เรื่องราวในหนังสือกับครูและเพื่อนได้	2.50
2) เด็กสามารถแลกเปลี่ยน ตอบคำถามจากครูได้	2.50
3) เด็กมีความสนใจ ใคร่รู้ กระตือรือร้นในการฟัง เรื่องราวในหนังสือจากครู	2.44
4) เด็กรู้จักตั้งคำถามหรือสนใจเพื่อนำไปสู่การค้นหาคำตอบได้ (ช่างสังเกต ช่างซักทำไม่) สนใจซักถามต่อเรื่องราวในหนังสือได้	2.44
5) เด็กสามารถเปรียบเทียบระหว่างสิ่งที่มีประโยชน์ และสิ่งที่เป็นโทษต่อร่างกายได้	2.44
6) เด็กสามารถบอกความแตกต่างระหว่าง ทอยพอด กับ ตุ๊กตาธรรมดาได้	2.39
7) เด็กสามารถบอกได้ว่า บุหรี่ไฟฟ้า มีอันตรายกับร่างกาย	2.39
8) เด็กสามารถเลือกได้ว่าควร หรือไม่ ควรใช้บุหรี่ไฟฟ้า รูปแบบทอยพอด (เหตุผลตามวัยของเด็ก)	2.39
9) เด็กแสดงความสนใจและเข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาในหนังสือ	2.39
10) เด็กสามารถบอกเล่าความรู้สึกของตัวเองเกี่ยวกับเรื่อง ทอยพอด ได้	1.94

จากตาราง ที่ 1 ผลจากหนังสือชุดนิทานเดือนกษัตริย์ไฟฟ้า “เด็กปลอดภัย” กลุ่มเด็กเตรียมอนุบาล พบว่า มีการแสดงพฤติกรรมดังนี้

การแสดงพฤติกรรมในระดับดี โดยสามารถแสดงพฤติกรรมได้คล่องแคล่ว สม่าเสมอ ชัดเจน คือ เด็กสามารถร่วมพูดคุย เรื่องราวในหนังสือกับครูและเพื่อนได้ และ เด็กสามารถแลกเปลี่ยน ตอบคำถามจากครูได้ ค่าเฉลี่ย 2.50

การแสดงพฤติกรรมในระดับปานกลาง โดยสามารถแสดงพฤติกรรมได้ แต่บางครั้งไม่คล่องแคล่ว ไม่สม่าเสมอ ในสามลำดับแรก คือ

- 1.เด็กมีความสนใจ ใคร่รู้ กระตือรือร้นในการฟัง เรื่องราวในหนังสือจากครู ค่าเฉลี่ย 2.44
- 2.เด็กรู้จักตั้งคำถามหรือสนใจเพื่อนำไปสู่การค้นหาคำตอบได้ (ช่างสังเกต ช่างซัก ทำไม่) สนใจซักถามต่อเรื่องราวในหนังสือได้ ค่าเฉลี่ย 2.44
- 3.เด็กสามารถเปรียบเทียบระหว่างสิ่งที่มีประโยชน์ และสิ่งที่เป็นโทษต่อร่างกายได้ ค่าเฉลี่ย 2.44

ตารางที่ 2 แสดงผลการใช้หนังสือชุดนิทานเดือนภัยบุหรีไฟฟ้า “เด็กปลอดภัย” กลุ่มเด็ก
อนุบาล 1

(จำนวน เต็ม 168คน)

ประเด็นการประเมิน	ค่าเฉลี่ย
1) เด็กมีความสนใจ ใคร่รู้ กระตือรือร้นในการฟัง เรื่องราวในหนังสือจากครู	2.48
2) เด็กแสดงความสนใจและเข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาในหนังสือ	2.46
3) เด็กสามารถบอกความแตกต่างระหว่าง ทอยพอด กับ ตุ๊กตาธรรมดาได้	2.45
4) เด็กสามารถบอกได้ว่า บุหรีไฟฟ้า มีอันตรายกับร่างกาย	2.42
5) เด็กสามารถเปรียบเทียบระหว่างสิ่งที่มีประโยชน์ และสิ่งที่เป็นโทษต่อร่างกายได้	2.33
6) เด็กสามารถเลือกได้ว่าควร หรือไม่ ควรใช้บุหรีไฟฟ้า รูปแบบทอยพอด (เหตุผลตามวัย ของเด็ก)	2.33
7) เด็กสามารถร่วมพูดคุย เรื่องราวในหนังสือกับครูและเพื่อนได้	2.33
8) เด็กสามารถแลกเปลี่ยน ตอบคำถามจากครูได้	2.29
9) เด็กสามารถบอกเล่าความรู้สึกของตัวเองเกี่ยวกับเรื่อง ทอยพอด ได้	2.21
10) เด็กรู้จักตั้งคำถามหรือสนใจเพื่อนำไปสู่การค้นหาคำตอบได้ (ช่างสังเกต ช่างซัก ทำไม) สนใจซักถามต่อเรื่องราวในหนังสือได้	2.18

จากตาราง ที่ 2 ผลจากหนังสือชุดนิทานเดือนภัยบุหรีไฟฟ้า “เด็กปลอดภัย” กลุ่มเด็กอนุบาล
1 พบว่า มีการแสดงพฤติกรรม ดังนี้

การแสดงพฤติกรรมใน ระดับปานกลาง โดยสามารถแสดงพฤติกรรมได้ แต่บางครั้งไม่
คล่องแคล่ว ไม่สม่ำเสมอ ในสามลำดับแรก คือ

- 1.เด็กมีความสนใจ ใคร่รู้ กระตือรือร้นในการฟัง เรื่องราวในหนังสือจากครู ค่าเฉลี่ย 2.48
- 2.เด็กแสดงความสนใจและเข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาในหนังสือ ค่าเฉลี่ย 2.46
- 3.เด็กสามารถบอกความแตกต่างระหว่าง ทอยพอด กับ ตุ๊กตาธรรมดาได้ ค่าเฉลี่ย 2.45

ตารางที่ 3 แสดงผลการใช้หนังสือชุดนิทานเดือนภัยบุหรีไฟฟ้า “เด็กปลอดภัย” กลุ่มเด็ก
อนุบาล 2

(จำนวน เต็ม 157คน)

ประเด็นการประเมิน	ค่าเฉลี่ย
1) เด็กมีความสนใจ ใคร่รู้ กระตือรือร้นในการฟัง เรื่องราวในหนังสือจากครู	2.62
2) เด็กสามารถบอกความแตกต่างระหว่าง ทอยพอด กับ ตุ๊กตาธรรมดาได้	2.54
3) เด็กแสดงความสนใจและเข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาในหนังสือ	2.54
4) เด็กสามารถร่วมพูดคุย เรื่องราวในหนังสือกับครูและเพื่อนได้	2.53
5) เด็กสามารถเลือกได้ว่าควร หรือไม่ ควรใช้บุหรีไฟฟ้า รูปแบบทอยพอด (เหตุผลตามวัย ของเด็ก)	2.52
6) เด็กสามารถบอกได้ว่า บุหรีไฟฟ้า มีอันตรายกับร่างกาย	2.52
7) เด็กสามารถเปรียบเทียบระหว่างสิ่งที่มีประโยชน์ และสิ่งที่เป็นโทษต่อร่างกายได้	2.47
8) เด็กสามารถบอกเล่าความรู้สึกของตัวเองเกี่ยวกับเรื่อง ทอยพอด ได้	2.44
9) เด็กรู้จักตั้งคำถามหรือสนใจเพื่อนำไปสู่การค้นหาคำตอบได้ (ช่างสังเกต ช่างซัก ทำไม) สนใจซักถามต่อเรื่องราวในหนังสือได้	2.43
10) เด็กสามารถแลกเปลี่ยน ตอบคำถามจากครูได้	2.41

จากตาราง ที่ 3 ผลจากหนังสือชุดนิทานเดือนภัยบุหรีไฟฟ้า “เด็กปลอดภัย” กลุ่มเด็กอนุบาล
2 พบว่า มีการแสดงพฤติกรรม ดังนี้

การแสดงพฤติกรรมในระดับดี โดย สามารถแสดงพฤติกรรมได้คล่องแคล่ว สม่่าเสมอ ชัดเจน
ในสามลำดับ แรก คือ

1.เด็กมีความสนใจ ใคร่รู้ กระตือรือร้นในการฟัง เรื่องราวในหนังสือจากครู	ค่าเฉลี่ย 2.62
2.เด็กสามารถบอกความแตกต่างระหว่าง ทอยพอด กับ ตุ๊กตาธรรมดาได้	ค่าเฉลี่ย 2.54
3.เด็กแสดงความสนใจและเข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาในหนังสือ	ค่าเฉลี่ย 2.54

ตารางที่ 4 แสดงผลการใช้หนังสือชุดนิทานเดือนภัยบุหรีไฟฟ้า “เด็กปลอดภัย” กลุ่มเด็ก
อนุบาล 3

(จำนวน เต็ม 124 คน)

ประเด็นการประเมิน	ค่าเฉลี่ย
1) เด็กสามารถบอกได้ว่า บุหรีไฟฟ้า มีอันตรายกับร่างกาย	2.90
2) เด็กสามารถบอกเล่าความรู้สึกของตัวเองเกี่ยวกับเรื่อง ทอยพอด ได้	2.88
3) เด็กสามารถเลือกได้ว่าควร หรือไม่ ควรใช้บุหรีไฟฟ้า รูปแบบทอยพอด (เหตุผลตามวัย ของเด็ก)	2.87
4) เด็กสามารถบอกความแตกต่างระหว่าง ทอยพอด กับ ตุ๊กตาธรรมดาได้	2.85
5) เด็กแสดงความสนใจและเข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาในหนังสือ	2.84
6) เด็กสามารถเปรียบเทียบระหว่างสิ่งที่มีประโยชน์ และสิ่งที่เป็นโทษต่อร่างกายได้	2.82
7) เด็กมีความสนใจ ใคร่รู้ กระตือรือร้นในการฟัง เรื่องราวในหนังสือจากครู	2.81
8) เด็กสามารถแลกเปลี่ยน ตอบคำถามจากครูได้	2.80
9) เด็กรู้จักตั้งคำถามหรือสนใจเพื่อนำไปสู่การค้นหาคำตอบได้ (ช่างสังเกต ช่างซัก ทำไม) สนใจซักถามต่อเรื่องราวในหนังสือได้	2.80
10) เด็กสามารถร่วมพูดคุย เรื่องราวในหนังสือกับครูและเพื่อนได้	2.78

จากตาราง ที่ 4 ผลจากหนังสือชุดนิทานเดือนภัยบุหรีไฟฟ้า “เด็กปลอดภัย” กลุ่มเด็กอนุบาล
3 พบว่า มีการแสดงพฤติกรรม ดังนี้

การแสดงพฤติกรรมในระดับดี โดย สามารถแสดงพฤติกรรมได้คล่องแคล่ว สม่าเสมอ ชัดเจน
ในสามลำดับแรก คือ

- 1.เด็กสามารถบอกได้ว่า บุหรีไฟฟ้า มีอันตรายกับร่างกาย ค่าเฉลี่ย 2.90
- 2.เด็กสามารถบอกเล่าความรู้สึกของตัวเองเกี่ยวกับเรื่อง ทอยพอด ได้ ค่าเฉลี่ย 2.88
- 3.เด็กสามารถเลือกได้ว่าควร หรือไม่ ควรใช้บุหรีไฟฟ้า รูปแบบทอยพอด (เหตุผลตามวัยของ
เด็ก) ค่าเฉลี่ย 2.87

ตารางที่ 5 แสดงผลการใช้หนังสือชุดนิทานเดือนกษัตริย์ไฟฟ้า “เด็กปลอดภัย” รวมกลุ่มเด็ก
อนุบาล

(จำนวน เต็ม 449 คน)

ประเด็นการประเมิน	ค่าเฉลี่ย
1) เด็กมีความสนใจ ใคร่รู้ กระจุกหรือร้นในการฟัง เรื่องราวในหนังสือจากครู	2.62
2) เด็กแสดงความสนใจและเข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาในหนังสือ	2.59
3) เด็กสามารถบอกได้ว่า บุหรี่ไฟฟ้า มีอันตรายกับร่างกาย	2.58
4) เด็กสามารถบอกความแตกต่างระหว่าง ทอยพอด กับ ตุ๊กตาธรรมดาได้	2.57
5) เด็กสามารถเลือกได้ว่าควร หรือไม่ ควรใช้บุหรี่ไฟฟ้า รูปแบบทอยพอด (เหตุผลตามวัย ของเด็ก)	2.55
6) เด็กสามารถเปรียบเทียบระหว่างสิ่งที่มีประโยชน์ และสิ่งที่เป็นโทษต่อร่างกายได้	2.52
7) เด็กสามารถร่วมพูดคุย เรื่องราวในหนังสือกับครูและเพื่อนได้	2.50
8) เด็กสามารถบอกเล่าความรู้สึกของตัวเองเกี่ยวกับเรื่อง ทอยพอด ได้	2.48
9) เด็กสามารถแลกเปลี่ยน ตอบคำถามจากครูได้	2.47
10) เด็กรู้จักตั้งคำถามหรือสนใจเพื่อนำไปสู่การค้นหาคำตอบได้ (ช่างสังเกต ช่างซัก ทำไม) สนใจซักถามต่อเรื่องราวในหนังสือได้	2.44

จากตาราง 5 ผลการใช้หนังสือชุดนิทานเดือนกษัตริย์ไฟฟ้า “เด็กปลอดภัย” รวมกลุ่ม
เด็กอนุบาล พบว่า มีการแสดงพฤติกรรม ดังนี้

การแสดงพฤติกรรมในระดับดี โดย สามารถแสดงพฤติกรรมได้คล่องแคล่ว สม่าเสมอ ชัดเจน
ในสามลำดับแรก คือ

- 1.เด็กมีความสนใจ ใคร่รู้ กระจุกหรือร้นในการฟัง เรื่องราวในหนังสือจากครู ค่าเฉลี่ย 2.62
- 2.เด็กแสดงความสนใจและเข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาในหนังสือ ค่าเฉลี่ย 2.59
- 3.เด็กสามารถบอกได้ว่า บุหรี่ไฟฟ้า มีอันตรายกับร่างกาย ค่าเฉลี่ย 2.58

สรุปผลในกลุ่มอนุบาล พบว่า

1.คะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ เด็กมีความสนใจ กระจุกหรือร้นในการฟังเรื่องราวในหนังสือจากครู
ได้ค่าเฉลี่ยสูงสุด 2.62 (อยู่ในระดับดี)

2.คะแนนเฉลี่ยต่ำสุด คือ เด็กรู้จักตั้งคำถามหรือสนใจค้นหาคำตอบ ค่าเฉลี่ย 2.44 (อยู่ใน
ระดับปานกลาง) เป็นคะแนนต่ำสุดในรายการ

3.ประเด็นน่าสนใจ คือ เด็กมีความสามารถในการระบุว่า บุหรี่ไฟฟ้ามีอันตราย (2.58) และ
สามารถแยกแยะความแตกต่างระหว่าง ทอยพอดและตุ๊กตาธรรมดา (2.57) ได้ในระดับปานกลาง ส่วน
ทักษะการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น เช่น การพูดคุย และการบอกเล่าความรู้สึกของเด็กยังอยู่ในระดับต่ำ
กว่า 2.50

ตารางที่ 7 แสดงการเปรียบเทียบผลการใช้หนังสือชุดนิทานเดือนกัญบุหรืไฟฟ้า “เด็กปลอดภัย” ระหว่างอนุบาล 1 กับอนุบาล 3

*แสดงเป็นค่าเฉลี่ย

ประเด็นการประเมิน	อนุบาล 1 (168 คน)	อนุบาล 3 (124 คน)	ผลต่าง (อนุบาล 3 สูงกว่า)
1) เด็กมีความสนใจ ใ้รู้ ุกระตือรือร้นในการฟังเรื่องราวในหนังสือจากครู	2.48	2.81	+0.33
2) เด็กแสดงความสนใจและเข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาในหนังสือ	2.46	2.84	+0.38
3) เด็กสามารถบอกความแตกต่างระหว่างทอยพอดกับตุ๊กตาธรรมดาได้	2.45	2.85	+0.40
4) เด็กสามารถบอกได้ว่าบุหรืไฟฟ้ามีอันตรายกับร่างกาย	2.42	2.90	+0.48
5) เด็กสามารถเปรียบเทียบสิ่งที่มีประโยชน์และสิ่งที่เป็นโทษต่อร่างกายได้	2.33	2.82	+0.49
6) เด็กสามารถเลือกได้ว่าควรหรือไม่ควรใช้บุหรืไฟฟ้ารูปแบบทอยพอด (ตามวัย)	2.33	2.87	+0.54
7) เด็กสามารถร่วมพูดคุยเรื่องราวในหนังสือกับครูและเพื่อนได้	2.33	2.78	+0.45
8) เด็กสามารถแลกเปลี่ยน ตอบคำถามจากครูได้	2.29	2.80	+0.51
9) เด็กสามารถบอกเล่าความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่อง “ทอยพอด” ได้	2.21	2.88	+0.67
10) เด็กู้จักตั้งคำถามหรือสนใจเพื่อนำไปสู่การค้นหาคำตอบได้ (ช่างสังเกต/ช่างซัก)	2.18	2.80	+0.62

จากตารางการเปรียบเทียบข้อมูล พบว่า

1. ความสนใจและการกระตือรือร้นในการฟัง (ประเด็นที่ 1)

- อนุบาล 3 ้ได้ค่าเฉลี่ย **2.81**
- อนุบาล 1 ้ได้ค่าเฉลี่ย **2.48**
- ความแตกต่าง **+0.33** สะท้อนให้เห็นว่าเด็กอนุบาล 3 มีสมาธิและความสนใจมากกว่า ซึ่งอาจมาจากพัฒนาการด้านการรับฟังและการทำความเข้าใจเนื้อหาในวัยที่สูงขึ้น

2. การแสดงความสนใจและเข้าร่วมกิจกรรม (ประเด็นที่ 2)

- อนุบาล 3 ้ได้ค่าเฉลี่ย **2.84**
- อนุบาล 1 ้ได้ค่าเฉลี่ย **2.46**

- ความแตกต่าง **+0.38** ซึ่งให้เห็นว่าเด็กอนุบาล 3 มีความพร้อมในการเข้าร่วมกิจกรรมมากกว่า ซึ่งอาจเกิดจากการมีความมั่นใจในตัวเองหรือความพร้อมทางร่างกายและจิตใจ
3. ความสามารถในการแยกแยะและเปรียบเทียบ (ประเด็นที่ 3 และ 5)
- ประเด็นการเปรียบเทียบระหว่างสิ่งที่มีประโยชน์/โทษ:
 - อนุบาล 3 สูงกว่าอนุบาล 1 **+0.49**
 - ความแตกต่างระหว่างทอยพอดกับตุ๊กตา:
 - อนุบาล 3 สูงกว่าอนุบาล 1 **+0.40**
 - เด็กอนุบาล 3 มีความสามารถในการวิเคราะห์และแยกแยะได้ดีกว่า สอดคล้องกับพัฒนาการด้านการคิดเชิงเหตุผลที่พัฒนาขึ้นตามวัย
4. การบอกเล่าความรู้สึก (ประเด็นที่ 9)
- อนุบาล 3 ได้ค่าเฉลี่ย **2.88**
 - อนุบาล 1 ได้ค่าเฉลี่ย **2.21**
 - ความแตกต่าง **+0.67** ซึ่งสูงที่สุดในตาราง สะท้อนให้เห็นว่าเด็กอนุบาล 3 สามารถแสดงออกถึงอารมณ์และความคิดเห็นส่วนตัวได้ดีกว่า
5. การตั้งคำถามและการสนใจต่อยอด (ประเด็นที่ 10)
- อนุบาล 3 ได้ค่าเฉลี่ย **2.80**
 - อนุบาล 1 ได้ค่าเฉลี่ย **2.18**
 - ความแตกต่าง **+0.62** ซึ่งว่าเด็กอนุบาล 3 มีความพร้อมในการตั้งคำถามและสนใจค้นหาคำตอบมากกว่า ซึ่งเป็นสัญญาณของการพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์

ข้อสรุปจากการเปรียบเทียบ

- ความแตกต่างที่สำคัญ:
เด็กอนุบาล 3 มีค่าเฉลี่ยในทุกประเด็นสูงกว่าอนุบาล 1 อย่างชัดเจน โดยเฉพาะในด้านการบอกเล่าความรู้สึก (+0.67) และการตั้งคำถาม (+0.62) ซึ่งสอดคล้องกับพัฒนาการด้านภาษาและการคิดที่เจริญขึ้นตามอายุ
- ความเข้าใจเนื้อหาและการแยกแยะ:
เด็กอนุบาล 3 แสดงให้เห็นถึงความเข้าใจในเนื้อหาที่ซับซ้อนกว่า เช่น การแยกแยะระหว่างสิ่งที่ดีและไม่ดีต่อสุขภาพ

ผลการศึกษากลุ่ม ที่2 (ประถมศึกษาปี1-3)

ตารางที่ 8 แสดงผลการใช้หนังสือชุดนิทานเดือนภัยบุหรีไฟฟ้า “เด็กปลอดภัย” กลุ่มเด็ก
 ประถมศึกษาปีที่ 1

(จำนวน เต็ม 53 คน)

ประเด็นการประเมิน	ค่าเฉลี่ย
1) เด็กสามารถเปรียบเทียบระหว่างสิ่งที่มีประโยชน์ และสิ่งที่เป็นโทษต่อร่างกายได้	2.77
2) เด็กมีความสนใจ ใคร่รู้ กระตือรือร้นในการฟัง เรื่องราวในหนังสือจากครู	2.75
3) เด็กสามารถเลือกได้ว่าควร หรือไม่ ควรใช้บุหรีไฟฟ้า รูปแบบทอยพอด (เหตุผลตามวัย ของเด็ก)	2.75
4) เด็กสามารถบอกได้ว่า บุหรีไฟฟ้า มีอันตรายกับร่างกาย	2.74
5) เด็กสามารถบอกเล่าความรู้สึกของตัวเองเกี่ยวกับเรื่อง ทอยพอด ได้	2.72
6) เด็กสามารถร่วมพูดคุย เรื่องราวในหนังสือกับครูและเพื่อนได้	2.72
7) เด็กสามารถบอกความแตกต่างระหว่าง ทอยพอด กับ ตุ๊กตาธรรมดาได้	2.70
8) เด็กแสดงความสนใจและเข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาในหนังสือ	2.68
9) เด็กสามารถแลกเปลี่ยน ตอบคำถามจากครูได้	2.62
10) เด็กรู้จักตั้งคำถามหรือสนใจเพื่อนำไปสู่การค้นหาคำตอบได้ (ช่างสังเกต ช่างซัก ทำไม) สนใจซักถามต่อเรื่องราวในหนังสือได้	2.60

จากตาราง ที่ 8 ผลจากการใช้หนังสือชุดนิทานเดือนภัยบุหรีไฟฟ้า “เด็กปลอดภัย” กลุ่มเด็ก
 ประถมศึกษาปีที่ 1 พบว่า มีการแสดงพฤติกรรม ดังนี้

การแสดงพฤติกรรมในระดับดี โดยสามารถแสดงพฤติกรรมได้คล่องแคล่ว สม่่าเสมอ ชัดเจน
 ในสามลำดับแรก คือ

- 1.เด็กสามารถเปรียบเทียบระหว่างสิ่งที่มีประโยชน์ และสิ่งที่เป็นโทษต่อร่างกายได้
 ค่าเฉลี่ย 2.77
- 2.เด็กมีความสนใจ ใคร่รู้ กระตือรือร้นในการฟัง เรื่องราวในหนังสือจากครู
 ค่าเฉลี่ย 2.75
- 3.เด็กสามารถเลือกได้ว่าควร หรือไม่ ควรใช้บุหรีไฟฟ้า รูปแบบทอยพอด (เหตุผลตามวัยของ
 เด็ก) ค่าเฉลี่ย 2.75

ตารางที่ 9 แสดงผลการใช้หนังสือชุดนิทานเดือนภัยบุหรืไฟฟ้า “เด็กปลอดภัย” กลุ่มเด็ก
ประถมศึกษาปีที่ 2

(จำนวน เต็ม 31 คน)

ประเด็นการประเมิน	ค่าเฉลี่ย
1) เด็กมีความสนใจ ใคร่รู้ กระตือรือร้นในการฟัง เรื่องราวในหนังสือจากครู	2.94
2) เด็กสามารถบอกได้ว่า บุหรืไฟฟ้า มีอันตรายกับร่างกาย	2.90
3) เด็กสามารถเลือกได้ว่าควร หรือไม่ ควรใช้บุหรืไฟฟ้า รูปแบบทอยพอด (เหตุผลตามวัย ของเด็ก)	2.90
4) เด็กแสดงความสนใจและเข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาในหนังสือ	2.87
5) เด็กสามารถเปรียบเทียบระหว่างสิ่งที่มีประโยชน์ และสิ่งที่เป็นโทษต่อร่างกายได้	2.87
6) เด็กสามารถร่วมพูดคุย เรื่องราวในหนังสือกับครูและเพื่อนได้	2.84
7) เด็กสามารถบอกความแตกต่างระหว่าง ทอยพอด กับ ตุ๊กตาธรรมดาได้	2.84
8) เด็กรู้จักตั้งคำถามหรือสนใจเพื่อนำไปสู่การค้นหาคำตอบได้ (ช่างสังเกต ช่างซัก ทำไ้ม) สนใจซักถามต่อเรื่องราวในหนังสือได้	2.81
9) เด็กสามารถบอกเล่าความรู้สึกของตัวเองเกี่ยวกับเรื่อง ทอยพอด ได้	2.74
10) เด็กสามารถแลกเปลี่ยน ตอบคำถามจากครูได้	2.71

จากตาราง ที่ 9 ผลจากการใช้หนังสือชุดนิทานเดือนภัยบุหรืไฟฟ้า “เด็กปลอดภัย” กลุ่มเด็ก
ประถมศึกษาปีที่ 2 พบว่า มีการแสดงพฤติกรรม ดังนี้

การแสดงพฤติกรรม ระดับดี โดย สามารถแสดงพฤติกรรมได้คล่องแคล่ว สม่าเสมอ ชัดเจน ใน
สามลำดับแรก คือ

- 1.เด็กมีความสนใจ ใคร่รู้ กระตือรือร้นในการฟัง เรื่องราวในหนังสือจากครู ค่าเฉลี่ย 2.94
- 2.เด็กสามารถบอกได้ว่า บุหรืไฟฟ้า มีอันตรายกับร่างกาย ค่าเฉลี่ย 2.90
- 3.เด็กสามารถเลือกได้ว่าควร หรือไม่ ควรใช้บุหรืไฟฟ้า รูปแบบทอยพอด (เหตุผลตามวัยของ
เด็ก) ค่าเฉลี่ย 2.90

ตารางที่ 10 แสดงผลการใช้หนังสือชุดนิทานเตือนภัยบุนุหรีไฟฟ้า “เด็กปลอดภัย” กลุ่มเด็ก
ประถมศึกษาปีที่ 3

(จำนวน เต็ม 16 คน)

ประเด็นการประเมิน	ค่าเฉลี่ย
1) เด็กสามารถบอกได้ว่า บุนุหรีไฟฟ้า มีอันตรายกับร่างกาย	3.00
2) เด็กสามารถเลือกได้ว่าควร หรือไม่ ควรใช้บุนุหรีไฟฟ้า รูปแบบทอยพอด (เหตุผลตามวัย ของเด็ก)	3.00
3) เด็กสามารถเปรียบเทียบระหว่างสิ่งที่มีประโยชน์ และสิ่งที่เป็นโทษต่อร่างกายได้	3.00
4) เด็กมีความสนใจ ใคร่รู้ กระตือรือร้นในการฟัง เรื่องราวในหนังสือจากครู	2.94
5) เด็กสามารถแลกเปลี่ยน ตอบคำถามจากครูได้	2.88
6) เด็กสามารถบอกความแตกต่างระหว่าง ทอยพอด กับ ตุ๊กตาธรรมดาได้	2.88
7) เด็กสามารถร่วมพูดคุย เรื่องราวในหนังสือกับครูและเพื่อนได้	2.88
8) เด็กรู้จักตั้งคำถามหรือสนใจเพื่อนำไปสู่การค้นหาคำตอบได้ (ช่างสังเกต ช่างซัก ทำไม) สนใจซักถามต่อเรื่องราวในหนังสือได้	2.81
9) เด็กแสดงความสนใจและเข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาในหนังสือ	2.81
10) เด็กสามารถบอกเล่าความรู้สึกของตัวเองเกี่ยวกับเรื่อง ทอยพอด ได้	2.75

จากตาราง ที่ 10 ผลจากใช้หนังสือชุดนิทานเตือนภัยบุนุหรีไฟฟ้า “เด็กปลอดภัย” กลุ่มเด็ก
ประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่า มีการแสดงพฤติกรรม ดังนี้

การแสดงพฤติกรรม ระดับดี สามารถแสดงพฤติกรรมได้คล่องแคล่ว สม่าเสมอ ชัดเจน ในสาม
ลำดับแรก คือ

- 1.เด็กสามารถบอกได้ว่า บุนุหรีไฟฟ้า มีอันตรายกับร่างกาย ค่าเฉลี่ย 3.00
- 2.เด็กสามารถเลือกได้ว่าควร หรือไม่ ควรใช้บุนุหรีไฟฟ้า รูปแบบทอยพอด (เหตุผลตามวัยของ
เด็ก) ค่าเฉลี่ย 3.00
- 3.เด็กสามารถเปรียบเทียบระหว่างสิ่งที่มีประโยชน์ และสิ่งที่เป็นโทษต่อร่างกายได้ ค่าเฉลี่ย
3.00

ตารางที่ 11 แสดงผลการใช้หนังสือชุดนิทานเดือนภัยบุหรีไฟฟ้า “เด็กปลอดภัย” รวมของกลุ่มเด็กประถมศึกษา

(จำนวน เต็ม 100 คน)

ประเด็นการประเมิน	ค่าเฉลี่ย
1) เด็กมีความสนใจ ใคร่รู้ กระจือร้อร้นในการฟัง เรื่องราวในหนังสือจากครู	2.84
2) เด็กสามารถเลือกได้ว่าควร หรือไม่ ควรใช้บุหรีไฟฟ้า รูปแบบทอยพอด (เหตุผลตามวัยของเด็ก)	2.84
3) เด็กสามารถเปรียบเทียบระหว่างสิ่งที่มีประโยชน์ และสิ่งที่เป็นโทษต่อร่างกายได้	2.84
4) เด็กสามารถบอกได้ว่า บุหรีไฟฟ้า มีอันตรายกับร่างกาย	2.83
5) เด็กสามารถร่วมพูดคุย เรื่องราวในหนังสือกับครูและเพื่อนได้	2.78
6) เด็กสามารถบอกความแตกต่างระหว่าง ทอยพอด กับ ตุ๊กตาธรรมดาได้	2.77
7) เด็กแสดงความสนใจและเข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาในหนังสือ	2.76
8) เด็กสามารถบอกเล่าความรู้สึกของตัวเองเกี่ยวกับเรื่อง ทอยพอด ได้	2.73
9) เด็กรู้จักตั้งคำถามหรือสนใจเพื่อนำไปสู่การค้นหาคำตอบได้ (ช่างสังเกต ช่างซัก ทำไม สนใจซักถามต่อเรื่องราวในหนังสือได้	2.70
10) เด็กสามารถแลกเปลี่ยน ตอบคำถามจากครูได้	2.69

จากตาราง ที่ 11 แสดงผลการใช้หนังสือชุดนิทานเดือนภัยบุหรีไฟฟ้า “เด็กปลอดภัย” รวมของกลุ่มเด็กประถมศึกษา สรุปผล ว่า

1.คะแนนเฉลี่ยสูงสุด ระดับดี 3 ประเด็น (2.84) ได้แก่

- ความสนใจ กระจือร้อร้นในการฟัง
- การเลือกได้ว่าควรหรือไม่ควรใช้บุหรีไฟฟ้า
- การเปรียบเทียบสิ่งที่มีประโยชน์และสิ่งที่เป็นโทษ

แสดงให้เห็นว่าหนังสือนิทานสามารถกระตุ้นความสนใจและส่งเสริมความเข้าใจในเรื่องพฤติกรรมและผลกระทบของบุหรีไฟฟ้าได้อย่างดี

2.คะแนนเฉลี่ยต่ำสุด คือการตั้งคำถามหรือค้นหาคำตอบเพิ่มเติม (2.70) แต่ยังคงอยู่ในระดับดี เป็นคะแนนต่ำสุดในประเด็นที่ประเมิน บ่งชี้ว่าเด็กประถมฯยังมีความท้าทายในการคิดเชิงสำรวจหรือการตั้งคำถามเชิงลึกเกี่ยวกับเนื้อหา

3.ประเด็นคะแนนระดับปานกลาง การพูดคุยเรื่องราวกับครูและเพื่อน (2.78) และ การเล่าความรู้สึกเกี่ยวกับทอยพอด (2.73) อยู่ในระดับกลาง ซึ่งสะท้อนถึงการแสดงออกทางอารมณ์และการสื่อสารของเด็กประถมศึกษาที่อาจเป็นผลมาจากความวิตกกังวลทางสังคม (social anxiety) ซึ่งเป็นปรากฏการณ์ที่พบได้บ่อยในวัยนี้ เด็กอาจกลัวว่าหากพูดอะไรออกไปแล้วจะถูกเพื่อนล้อเลียนหรือถูกครูด่าทอน

ตารางที่ 12 แสดงการเปรียบเทียบข้อมูลระหว่างกลุ่มเด็กอนุบาล 3 กับเด็กประถมศึกษาปีที่ 1

ประเด็นการประเมิน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ย	ผลต่าง
	ป.1	อ.3	
1) เด็กสามารถเปรียบเทียบสิ่งที่มีประโยชน์และสิ่งที่เป็นโทษต่อร่างกายได้	2.77	2.82	+0.05
2) เด็กมีความสนใจ ใคร่รู้ กระตือรือร้นในการฟังเรื่องราวในหนังสือจากครู	2.75	2.81	+0.06
3) เด็กสามารถเลือกได้ว่าควรหรือไม่ควรใช้ไฟฟ้า (ตามวัย)	2.75	2.87	+0.12
4) เด็กสามารถบอกได้ว่าบุนุหรือไฟฟ้ามีอันตรายกับร่างกาย	2.74	2.90	+0.16
5) เด็กสามารถบอกเล่าความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่อง “ทอยพอด” ได้	2.72	2.88	+0.16
6) เด็กสามารถร่วมพูดคุยเรื่องราวในหนังสือกับครูและเพื่อนได้	2.72	2.78	+0.06
7) เด็กสามารถบอกความแตกต่างระหว่างทอยพอดกับตุ๊กตาธรรมดาได้	2.70	2.85	+0.15
8) เด็กแสดงความสนใจและเข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาในหนังสือ	2.68	2.84	+0.16
9) เด็กสามารถแลกเปลี่ยน ตอบคำถามจากครูได้	2.62	2.80	+0.18
10) เด็กรู้จักตั้งคำถามหรือสนใจค้นหาคำตอบเพิ่มเติม (ช่างสังเกต/ช่างซัก)	2.60	2.80	+0.20

ตารางที่ 12 แสดงการเปรียบเทียบข้อมูลระหว่างกลุ่มเด็กอนุบาล 3 กับเด็กประถมศึกษาปีที่ 1 พบว่า

กลุ่มอนุบาล 3 มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่า กลุ่มประถมศึกษาปีที่ 1 ในทุกประเด็นที่ประเมิน โดยเฉพาะในเรื่องการรับรู้ถึงอันตรายของบุนุหรือไฟฟ้า (+0.16) และการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับครู (+0.18)

ด้านความสนใจและเข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาในหนังสือ เด็กอนุบาล 3 แสดงความสนใจและเข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องได้ดีกว่าเด็กประถมศึกษาปีที่ 1 (+0.16)

ด้านความสามารถในการคิดวิเคราะห์ เด็กอนุบาล 3 สามารถตั้งคำถามและค้นหาคำตอบได้ดีกว่า +0.20 (ประเด็นที่ 10)

ทักษะการสื่อสารและแลกเปลี่ยนความคิดเห็น กลุ่มอนุบาล 3 มีคะแนนสูงกว่ากลุ่มประถมศึกษาปีที่ 1 ในการพูดคุยและตอบคำถามจากครู (+0.18) และการเล่าความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่อง “ทอยพอด” (+0.16)

ตาราง ที่ 13 แสดงการเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มอนุบาล และกลุ่มประถมศึกษา ในใช้หนังสือชุด
นิทานเตือนภัยบุหรีไฟฟ้า “เด็กปลอดภัย”

ประเด็นการประเมิน	ค่าเฉลี่ย (อนุบาล)	ค่าเฉลี่ย (ประถม)	ผลต่าง
1) เด็กมีความสนใจ ใคร่รู้ กระตือรือร้นในการฟังเรื่องราวในหนังสือจาก ครู	2.62	2.84	+0.22
2) เด็กสามารถเลือกได้ว่าควร หรือไม่ควรใช้บุหรีไฟฟ้ารูปแบบทอย พอด	2.55	2.84	+0.29
3) เด็กสามารถเปรียบเทียบสิ่งที่มีประโยชน์และสิ่งที่เป็นโทษต่อ ร่างกายได้	2.52	2.84	+0.32
4) เด็กสามารถบอกได้ว่าบุหรีไฟฟ้ามีอันตรายกับร่างกาย	2.58	2.83	+0.25
5) เด็กสามารถร่วมพูดคุยเรื่องราวในหนังสือกับครูและเพื่อนได้	2.50	2.78	+0.28
6) เด็กสามารถบอกความแตกต่างระหว่างทอยพอดกับตุ๊กตาธรรมดา ได้	2.57	2.77	+0.20
7) เด็กแสดงความสนใจและเข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาใน หนังสือ	2.59	2.76	+0.17
8) เด็กสามารถบอกเล่าความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่อง “ทอยพอด” ได้	2.48	2.73	+0.25
9) เด็กสามารถแลกเปลี่ยน ตอบคำถามจากครูได้	2.47	2.69	+0.22
10) เด็กรู้จักตั้งคำถามหรือสนใจเพื่อนำไปสู่การค้นหาคำตอบได้	2.44	2.70	+0.26

จากตาราง 12 แสดงการเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มอนุบาล และกลุ่มประถมศึกษา พบว่า

1.ในกลุ่มประถมศึกษามีคะแนนเฉลี่ย สูงกว่ากลุ่มเด็กอนุบาล กลุ่มเด็กประถมศึกษามีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าในทุกประเด็น โดยเฉพาะในด้าน การเปรียบเทียบสิ่งที่มีประโยชน์และสิ่งที่เป็นโทษ (+0.32) และ การเลือกได้ว่าควรหรือไม่ควรใช้บุหรีไฟฟ้า (+0.29)

2.ความสนใจและการมีส่วนร่วม กลุ่มเด็กอนุบาลจะแสดงความสนใจ ใคร่รู้ กระตือรือร้นในการฟังเรื่องราวในหนังสือ และเข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาในหนังสือ ในระดับที่ดี (ค่าเฉลี่ย 2.62 และค่าเฉลี่ย 2.59) แต่กลุ่มเด็กประถมศึกษามีคะแนนในระดับที่ดีสูงกว่า (ค่าเฉลี่ย 2.84 และ ค่าเฉลี่ย 2.76 ตามลำดับ)

3.การตั้งคำถามและคิดเชิงวิเคราะห์ กลุ่มประถมศึกษาแสดงให้เห็นถึงความสามารถในการตั้งคำถาม หรือสนใจเพื่อนำไปสู่การค้นหาคำตอบได้ (ประถม 2.70 เทียบกับอนุบาล 2.44)

4.การแสดงออกทางอารมณ์ กลุ่มประถมศึกษาแสดงความสามารถในการบอกเล่าความรู้สึกได้สูงกว่า (ประถม 2.73 เทียบกับอนุบาล 2.48)

ผลการศึกษาการใช้หนังสือของคุณ

วิธีการศึกษา

1. ใช้แบบบันทึกการสอนของคุณหลังการใช้หนังสือนิทาน
2. นำแบบบันทึกการสอน ที่ได้รับคืนมา ตรวจสอบความเรียบร้อย และความถูกต้องสมบูรณ์ในการตอบ คัดฉบับที่ไม่สมบูรณ์ออก
3. เรียบเรียงสังเคราะห์ข้อมูล
4. ผลการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการประเมิน และข้อเสนอแนะ จะวิเคราะห์เนื้อหาโดยใช้การบรรยายเชิงพรรณนา
5. ใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าความถี่(Frequency) และหาค่าร้อยละ (percentage) ค่าเฉลี่ย (average) นำเสนอข้อมูลในรูปตารางประกอบความเรียง

กลุ่มเป้าหมาย จำนวน 37 คน ดังนี้

ลำดับ	ชื่อผู้บันทึก	หน่วยงาน	ระดับชั้น
1	ครูนวนไล ฟิ่งจะแย้ม	ชุมชนน้อมเกล้า	ประถมศึกษาปีที่ 2 (7 ปี)
2	ครูคณิตา โสมภีร์	ชุมชนทรัพย์สินเก่า	อนุบาล 1 (3-4ปี)
3	ครูทองศรี วงศ์มาเกษ	ชุมชนบ้านมั่นคงฟ้าใหม่	ประถมศึกษาปีที่ 1 (6-7 ปี)
4	ครูเครือวัลย์ แสงฟู	โรงเรียนเทศบาลตำบลตลาดใหญ่	ประถมศึกษาปีที่ 1 (6-7 ปี)
5	ครูวิไล คุณยศยิ่ง	โรงเรียนเทศบาลตำบลตลาดใหญ่	อนุบาล 3 (5-6 ปี)
6	ครูหนึ่งฤทัย หลงลิ้ม	โรงเรียนเทศบาลตำบลตลาดใหญ่	ประถมศึกษาปีที่ 2 (7-8 ปี)
7	ครูอรณิชา พูลทาจาร์	โรงเรียนเทศบาลตำบลตลาดใหญ่	อนุบาล 2 (4-5ปี)
8	ครูพัชญา ศรีเสมอ	โรงเรียนบ้านโนนกง	ประถมศึกษาปีที่ 1 (6-7 ปี)
9	ครูยอดขวัญ วรพิสิฐ	โรงเรียนเล็กโกเมศอนุสรณ์	อนุบาล 2 (4-5ปี)
10	ครูสาลินี เจริญขำ	โรงเรียนเล็กโกเมศอนุสรณ์	ประถมศึกษาปีที่ 2 (7-8 ปี)
11	ครูกุลจิราณัฐ ขอผึ้ง	โรงเรียนวัดจันทร์ประดิษฐาราม	อนุบาล 3 (5-6 ปี)
12	ครูสุทิษา บางพรม	โรงเรียนวัดจันทร์ประดิษฐาราม	อนุบาล 3 (5-6 ปี)
13	ครูวารภรณ์ แย้มวิชา	ศพด.ชุมชนวัดเทพากร	อนุบาล 1 (3-4ปี)
14	ครูณภัทร วันหวัง	ศพด.ชุมชนชอยสมหวัง	อนุบาล 3 (5-6 ปี)
15	ครูมัรยาณี หะยีจิ	ศพด.ชุมชนชอยสมหวัง	อนุบาล 3 (5-7 ปี)
16	ครูสาวิตรี ซอเฮง	ศพด.ชุมชนชอยสมหวัง	อนุบาล 2 (4-5 ปี)

ลำดับ	ชื่อผู้บันทึก	หน่วยงาน	ระดับชั้น
17	ครูสุนันทา บัวนิล	ศพด.ชุมชนชอยสมหวัง	อนุบาล 2 (4-5ปี)
18	ครูฮาลาวิยะห์ จาเงาะ	ศพด.ชุมชนชอยสมหวัง	อนุบาล 1 (3-4ปี)
19	ครูวรรณุช พุ่มเพชร	ศพด.ชุมชนแสงธรรมคลองมณี	อนุบาล 3 (5-6 ปี)
20	ครูชนัญญา งามแพง	ศพด.ชุมชนเอื้ออารีย์	อนุบาล 2 (4-5ปี)
21	ครูทัศนีย์ มิตรอารีย์	ศพด.ชุมชนเอื้ออารีย์	อนุบาล 2 (4-5ปี)
22	ครูนุชรัตน์ เกษรัมย์	ศพด.ชุมชนเอื้ออารีย์	อนุบาล 3 (5-6 ปี)
23	ครูณัฐ ดอคอย	ศพด.ชุมชนเอื้ออารีย์	เตรียมอนุบาล
24	ครูยี่มาลา มลิวัน	ศพด.ชุมชนเอื้ออารีย์	เตรียมอนุบาล
25	ครูรุติยา มิ่ง	ศพด.ชุมชนเอื้ออารีย์	เตรียมอนุบาล
26	ครูพิสมัย จันท์กล้า	ศพด.ทต.ทากาศ	อนุบาล 1 (3-4ปี)
27	ครูชฎาวรรณ เหมือนแก	ศพด.เทียนส่องเดย์แคร์	อนุบาล 2 (4-5ปี)
28	ครูเสาวณีย์ ผางทอง	ศพด.บ้านโนนโพธิ์	อนุบาล 2 (4-5ปี)
29	ครูธรินทร์ทิพย์ พงษ์กล้า	ศพด.สามัคคีชุมชนม.3	อนุบาล 3 (5-6 ปี)
30	ครูนัยนา พุกเนตร	ศพด.สามัคคีชุมชนม.3	อนุบาล 1 (3-4ปี)
31	ครูสำรวย บุญรักษา	ศพด.สามัคคีชุมชนม.3	อนุบาล 2 (4-5ปี)
32	ครูวาสนา วันนิ	ศพด.อินดารุลมีนา	อนุบาล1 (3-4ปี)
33	ครูวิรอรอง มะฮูเซ็น	ศพด.อินดารุลมีนา	อนุบาล1 (3-4ปี)
34	ครูสุนิสา ดีเจริญ	ศพด.อินดารุลมีนา	อนุบาล1 (3-4ปี)
35	ครูสุพรรณษา มะตะเรส	ศพด.อินดารุลมีนา	อนุบาล1 (3-4ปี)
36	ครูสุพรรณณี สุลៃมาน	ศพด.อินดารุลมีนา	อนุบาล1 (3-4ปี)
37	ครูอาตีเกาะห์ สุลៃมาน	ศพด.อินดารุลมีนา	อนุบาล1 (3-4ปี)

ตารางที่ 14 ความถี่ในการอ่านหนังสือให้เด็กฟัง

ความถี่ในการอ่านหนังสือให้เด็กฟัง	ร้อยละ	จำนวน
สัปดาห์ละ 2-3 วัน	50.0	17
แล้วแต่ความสะดวก	5.9	2
ทุกวัน	29.4	10
อื่นๆ	14.7	5

จากตารางที่ 14 พบว่า ความถี่ในการอ่านหนังสือให้เด็กฟัง ครูอ่านหนังสือให้เด็กฟัง สัปดาห์ละ 2-3 วัน ร้อยละ 50 รองลงมา ร้อยละ 29.4 อ่านทุกวัน และร้อยละ 14.7 ตอบว่าอื่นๆ หมายถึง แล้วแต่สะดวก บางสัปดาห์ก็อ่านทุกวัน บางสัปดาห์ก็อ่าน 3-4 ครั้ง

ตารางที่ 15 ช่วงเวลาในการอ่านหนังสือให้เด็กฟัง

ช่วงเวลาในการอ่านหนังสือให้เด็กฟัง	ร้อยละ	จำนวน
เช้า	55.9	19
ก่อนเด็กนอนกลางวัน	-	-
ระหว่างรอกลับบ้าน	26.5	9
อื่นๆ.....	14.7	5

จากตารางที่ 15 พบว่า ช่วงเวลาในการอ่านหนังสือให้เด็กฟัง จะเป็นช่วงเวลาเช้ามากที่สุดน้อย ละ 55.9 รองลงมาคือ ช่วงระหว่างเด็กรอกลับบ้าน 26.5 และ อื่นๆ เช่น อ่านทุกช่วงเวลาที่กำลังมา และ อ่านตามสะดวกไม่ได้กำหนดเวลาตายตัวเช่น อ่านหลังกิจกรรมเคลื่อนไหว เสร็จ

ตารางที่ 16 จำนวนเรื่องในการอ่านแต่ละครั้ง

จำนวน เรื่องในการอ่าน แต่ละครั้ง	ร้อยละ	จำนวน
1 เล่ม	35.3	12
2 เล่ม	44.1	15
3 เล่ม	8.8	3
มากกว่า 3 เล่ม	11.8	4

จากตารางที่ 16 พบว่า ครูอ่านหนังสือนิทาน จำนวน 2 เล่ม ในการอ่านแต่ละครั้ง ร้อยละ 44.1 รองลงมา อ่าน 1 เล่ม ร้อยละ 35.3 และร้อยละ 11.4 อ่านมากกว่า 3 เล่มใน 1 ครั้ง

ตารางที่ 17 วิธีการอ่านหนังสือ

วิธีการอ่านหนังสือ	ร้อยละ	จำนวน
1. ครูเลือกหนังสือมาอ่านให้เด็กฟัง	53.5	23
2. ครูให้เด็กเลือกหนังสือให้ครูอ่านให้ฟัง	25.6	11
3. ครูให้เด็กมารวมอ่านให้เพื่อนฟัง	4.7	2
4. ครูให้เด็กไปเลือกอ่านเองตามอัธยาศัย	2.3	1
5. ทุกข้อ	14.0	6

จากตารางที่ 17 พบว่า วิธีการอ่านหนังสือที่ครูส่วนใหญ่ใช้ คือ ครูเป็นผู้เลือกหนังสือมาอ่านให้เด็กฟัง ร้อยละ 53.5 รองลงมา ร้อยละ 25.6 ครูให้เด็กเลือกหนังสือให้ครูอ่านให้ฟัง และร้อยละ 14.3 ใช้วิธีการ ทุกข้อที่กล่าวมาแล้วแต่โอกาส เช่น ครูเลือกหนังสือมาอ่านให้เด็กฟัง ให้เด็กเลือกหนังสือให้ครูอ่านให้ฟัง ให้เด็กมารวมอ่านให้เพื่อนฟัง หรือให้เด็กไปเลือกอ่านเองตามอัธยาศัย

ตารางที่ 18 ความชอบ และความสามารถในการจดจำเนื้อหาหรือตัวละครจากหนังสือนิทาน โดยเรียงลำดับจากชอบมากที่สุดไปถึงชอบน้อยสุด

ชื่อหนังสือ	ความชอบ	ความจำ
1. ขบวนการปราบทอยพอด	2.75	3.09
2. หูไว ตาไว	2.88	3.28
3. เด็กชาย กับสหายผู้ปกป้อง	3.25	3.19
4. ชัยชนะของแมวน้อย	3.25	3.34
5. อีเล้งเค้งโค้ง พับปลดพอด	3.28	3.28
6. มาร์สแมนกับยายเข้า ตอนปราบปีศาจบุหรีไฟฟ้า	3.56	2.94
7. ความลับของบริษัทมิดด้า	3.78	3.75

(แสดงเป็นค่าเฉลี่ย)

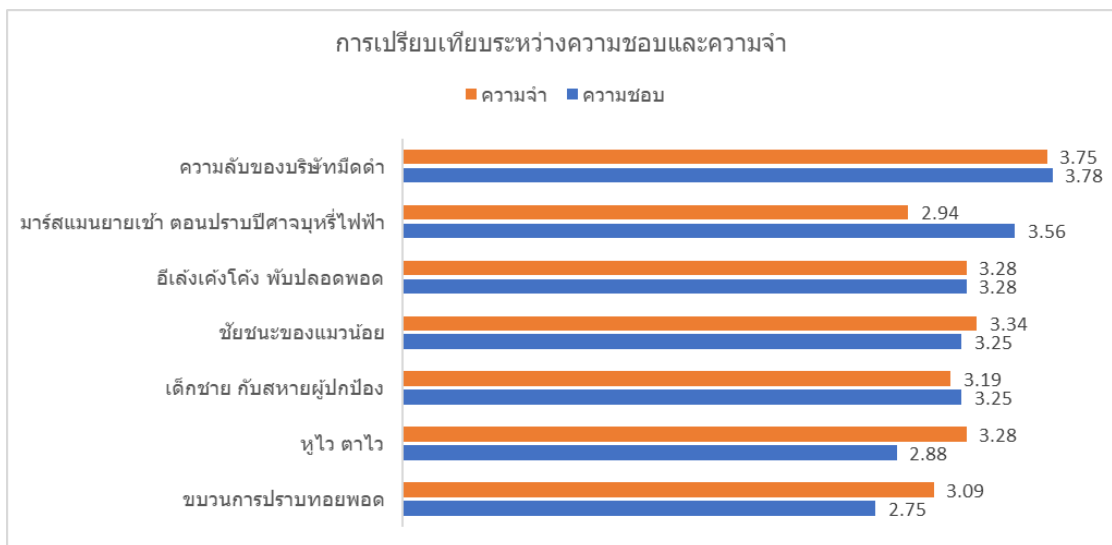
****ข้อตกลง** การวิเคราะห์นี้จะอ้างอิงจากค่าเฉลี่ยอันดับจากชอบ หรือจดจำได้มากที่สุดคืออันดับ 1 ไปจนถึงชอบน้อยสุดอันดับ 7 ดังนั้น การคำนวณค่าเฉลี่ยของอันดับ หนังสือที่มี ค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือหนังสือที่มีความนิยมสูงสุด (อันดับ 1) หนังสือที่มี ค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือหนังสือที่ได้รับความนิยมน้อยที่สุด จากตารางที่ 18 พบว่า

1.ความชื่นชอบ พิจารณาจากการที่เด็กเลือกให้ครูอ่านให้ฟัง ดังนี้

- หนังสือที่ได้รับคะแนนความสูงที่สุดคือ "ขบวนการปราบทอยพอด" (2.75)
- อันดับรองลงมาคือ "หูไวตาไว (2.88) และ" เด็กชายกับสหายผู้ปกป้อง" (3.25) "ชัยชนะของแมวน้อย" (3.25)
- หนังสือที่ได้รับคะแนนความชอบน้อยที่สุดคือ "ความลับของบริษัทมิดด้า" (3.78)

2. ความสามารถในการจดจำเนื้อหา หรือตัวละคร จากหนังสือ พิจารณาจากเด็กสามารถ เอ่ยถึงตัวละคร หรือเรื่องราวในหนังสือ ได้

- หนังสือที่ได้รับการจดจำมากที่สุดคือ "มาร์สแมนยายเช้า ตอนปราบปีศาจบุหรีไฟฟ้า" (2.94)
- อันดับรองลงมาคือ "ขบวนการปราบทอยพอด" (3.09) และ "เด็กชาย กับสหายผู้ปกป้อง" (3.19)
- หนังสือที่เด็กจดจำเนื้อหาได้น้อยที่สุดคือ "ความลับของบริษัทมืดดำ" (3.75)



- หนังสือที่ความชอบสูงแต่ความจำต่ำกว่า ได้แก่เรื่อง "ขบวนการปราบทอยพอด" มีคะแนนความชอบ (2.75) และความจำ (3.09)
- หนังสือที่มีคะแนนความจำสูงแต่ความชอบต่ำกว่า ได้แก่เรื่อง "มาร์สแมนยายเช้า ตอนปราบปีศาจบุหรีไฟฟ้า" (ความจำ 2.94 ความชอบ 3.56,)
- หนังสือที่ได้คะแนนต่ำสุดทั้งความชอบและความจำ ได้แก่เรื่อง "ความลับของบริษัทมืดดำ" มีคะแนนความชอบ (3.78) และความจำ (3.75) เป็นค่าเฉลี่ยที่อันดับต่ำสุดทั้งสองด้าน
- หนังสือที่ได้คะแนนเท่ากันทั้งความชอบและความจำ ได้แก่เรื่อง "อีเล็งเค็งโค้ง พับปลดพอด" คะแนนความชอบและความจำ (3.28)

รายงานผลศึกษาสำรวจ การมีทักษะพื้นฐาน MIDL และพฤติกรรมสุขภาพ จากการใช้หนังสือชุดนิทานเดือนกษัตริย์ไฟฟ้า “เด็กปลอดภัย” (เฟส 2)

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

บุหรี่ไฟฟ้าเป็นอุปกรณ์สูบบุหรี่ชนิดหนึ่ง ซึ่งใช้กลไกไฟฟ้าทำให้เกิดความร้อนและไอน้ำที่ประกอบไปด้วยสารเคมีต่าง ๆ โดยไม่มีควันจากกระบวนการเผาไหม้เหมือนบุหรี่ปกติทั่วไป ประกอบด้วยส่วนประกอบหลัก 3 ส่วน คือ แบตเตอรี่ ตัวทำให้เกิดไอและความร้อน (Atomizer) และน้ำยาที่แต่งกลิ่นและรส บุหรี่ไฟฟ้ามี่สารนิโคติน ซึ่งเป็นสารที่ทำให้เกิดการเสพติด ดังนั้นการสูบบุหรี่ไฟฟ้าจึงทำให้ผู้สูบ “ติด” ได้ไม่ต่างจากบุหรี่ธรรมดา

บุหรี่ไฟฟ้า เป็นสิ่งผิดกฎหมาย ตั้งแต่ปี 2557 ตามประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่อง กำหนดให้บาราเก้ และบาราเก้ไฟฟ้า หรือบุหรี่ไฟฟ้าเป็นสินค้าที่ต้องห้ามนำเข้ามาในราชอาณาจักร ประกอบกับมีกฎหมายห้ามขายหรือให้บริการ และกฎหมายห้ามสูบบุหรี่ไฟฟ้าในสถานที่สาธารณะ

ศ.นพ.ประกิต วาทีสาธกกิจ ประธานมูลนิธิรณรงค์เพื่อการไม่สูบบุหรี่ กล่าวว่า จากการสำรวจการบริโภคผลิตภัณฑ์ยาสูบในเยาวชนไทย (Global Youth Tobacco Survey : **GYTS**) ปี 2565 โดยกรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข ร่วมกับ คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล องค์การอนามัยโลกประจำประเทศไทย และศูนย์ควบคุมและป้องกันโรคแห่งสหรัฐอเมริกา ในกลุ่มนักเรียนอายุ 13-15 ปี 6,752 คน จากโรงเรียน 87 โรงเรียนทุกภูมิภาค พบว่า การสูบบุหรี่ไฟฟ้าของเด็กและเยาวชนเพิ่มขึ้นเป็น 17.6% ในปี 2565 จากเดิมอยู่ที่ 3.3% ในปี 2558 เทียบเท่ากับเพิ่มขึ้น 5.3 เท่า ที่สำคัญยังพบว่า มีผู้เริ่มใช้บุหรี่ไฟฟ้าอายุน้อยที่สุดอยู่ที่ 7 ปี จากกลยุทธ์การตลาดของบริษัทผู้ผลิตที่มุ่งเป้าเยาวชน สร้างภาพลักษณ์ให้บุหรี่ไฟฟ้าเหมือนของเล่น มีกลิ่นหอม

การตลาดของบริษัทผู้ผลิตบุหรี่ไฟฟ้ามีลักษณะการใช้ข้อความจูงใจหรือจูงใจ ไม่ต่างไปจากบุหรี่ธรรมดา เช่น การเพิ่มเสน่ห์ในทางเพศ ทำให้อารมณ์ดี ซึ่งส่งผลในทางจิตวิทยาให้ผู้สูบมีความเชื่อ ผั่งใจในคุณสมบัติเหล่านั้นและดำรงพฤติกรรมการสูบมาเรื่อย ๆ แต่ที่มากไปกว่านั้นคือโฆษณาของบุหรี่ไฟฟ้ายังเน้นถึงข้อดีบางอย่างที่เหนือกว่าบุหรี่ เช่น การมีรสชาติที่หลากหลายกว่า ดีต่อสุขภาพมากกว่า มีรูปกลิ่นที่ดูทันสมัยและหลากหลายกว่า ไม่มีกลิ่นเหม็น เป็นต้น ซึ่งแน่นอนว่าจุดขายเหล่านี้ย่อมดึงดูดและทำให้ผู้สูบมีแนวโน้มที่จะติดกับการสูบได้มากขึ้นด้วย ที่สำคัญรูปลักษณ์ที่น่ารัก เหมือนตุ๊กตา ของเล่น มุ่งเป้าไปที่เด็กและเยาวชนอย่างชัดเจน ทำให้นักสูบหน้าใหม่ที่สูบบุหรี่ไฟฟ้าเป็นเด็กจำนวนมาก

มีรายงานวิจัยที่ระบุว่า ไอระเหยของบุหรี่ไฟฟ้ามีขนาดอนุภาคที่เล็กกว่าบุหรี่ธรรมดา ทำให้สามารถสูดเข้าไปในปอดส่วนลึกได้มากกว่า อนุภาคที่เล็กนี้จะจับเข้ากับเนื้อเยื่อปอดและดูดซึมเข้าสู่กระแสเลือดได้อย่างรวดเร็วและยากที่กลไกธรรมชาติของร่างกายจะขับออกมาได้ สารก่อมะเร็งและโลหะหนักในไอบุหรี่ไฟฟ้าอันตรายต่อสารพันธุกรรม(DNA) ของเนื้อเยื่อต่างๆ ที่สามารถพัฒนาต่อไปเป็นเซลล์มะเร็ง และมีรายงานว่าไอบุหรี่ไฟฟ้าทำให้เกิดมะเร็งปอดในหนูทดลอง

การปกป้องเด็กและเยาวชนให้รู้เท่าทันภัยบุหรี่ไฟฟ้าจึงเป็นสถานการณ์ที่ต้องดำเนินการเร่งด่วนโดยแผนงานสร้างเสริมวัฒนธรรมการอ่าน สำนักสร้างเสริมระบบสื่อและสุขภาวะทางปัญญา (สำนัก 11) สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ(สสส.) ได้พัฒนาหนังสือนิทาน เพื่อส่งเสริมให้เด็ก ๆ ได้เท่าทัน เตือนภัยบุหรี่ไฟฟ้า โดยเริ่มตั้งแต่เด็กในระดับปฐมวัย มุ่งเป้าหมายรณรงค์สื่อสารความรู้ทางสุขภาพและอันตรายของบุหรี่ไฟฟ้าในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กและโรงเรียนระดับประถมศึกษาช่วงชั้นที่ 1 (ป.1-ป.3)

แผนงานฯ ได้นำร่องศึกษาทักษะพื้นฐาน MIDL และพฤติกรรมสุขภาพ จากการใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ โต้ตอบได้ โดยความร่วมมือของกลุ่ม wearehappy องค์กรสาธารณประโยชน์ เกิดผลลัพธ์สำคัญ อาทิเช่น

- เด็กให้ความสนใจและเข้าร่วมเข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาในหนังสือ
- เด็ก สามารถฟังเรื่องราว และการพูดคุยซักถาม มีการสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อน ๆ และครูหลังจากได้ฟังและร่วมกิจกรรมจากหนังสือนิทานได้ ในระดับดี
- เด็กมีความสามารถสังเกตและเปรียบเทียบ ความแตกต่างระหว่างทอยพอด กับ ตุ๊กตาธรรมดา ๆ ได้
- เด็กสามารถเข้าใจรูปแบบบุหรี่ไฟฟ้าแบบ “ทอยพอด” ได้ว่า เป็นตุ๊กตาที่มีหลอดไว้สำหรับการสูบ และสามารถใช่วิธีการสังเกตนี้มาอธิบายความแตกต่าง กับครูในการตอบคำถามได้
- เด็กมีความสามารถในการพูดฟังและวิเคราะห์ โดยเปรียบเทียบระหว่างสิ่งที่มีประโยชน์ และสิ่งที่เป็นโทษต่อร่างกายได้
- เด็กสามารถเลือกได้ว่าควร หรือไม่ควรใช้บุหรี่ไฟฟ้า รูปแบบทอยพอด โดยสามารถให้เหตุผล เหตุผลตามวัยของเด็กได้ เช่น การใช้ทอยพอดทำให้ร่างกายไม่แข็งแรง , ไม่อยากให้ครอบครัวใช้บุหรี่ไฟฟ้า ไม่อยากให้พ่อแม่สูบ เพราะพ่อแม่ตายไป ไม่รู้จะอยู่กับใคร , ทำให้เรียนหนังสือไม่เก่ง เป็นต้น

ต่อมาเมื่อชุดนิทานเตือนภัยบุหรี่ไฟฟ้า “เด็กปลอดภัย” ผลิตแล้วเสร็จ จำนวน 6 เล่ม ได้แก่ 1) หูไวตาไว 2) ขบวนการปราบทอยพอด 3) ชัยชนะของแมวน้อย 4) มาร์สแมนกับยายเข้าตอนปราบปีศาจบุหรี่ไฟฟ้า 5) เด็กชายกับสหายผู้ปกป้อง 6) ความลับของบริษัทมืดดำ จึงประกาศเปิดรับชุมชนปกป้องเด็กจากบุหรี่ไฟฟ้า มีชุมชนเข้าร่วม 234 ชุมชน และได้รับความสนับสนุนจากกลุ่ม wearehappy ติดตามศึกษาผลสำรวจในเด็ก ๆ ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กและครอบครัว โรงเรียน เพื่อนำผลการศึกษาเสนอต่อสังคม ให้หนังสือชุดนี้ เป็นเครื่องมือเสริมสร้างความเข้าใจ ความตระหนักรู้ในเรื่องสุขภาพ หยุดการคุกคามและป้องกันบุหรี่ไฟฟ้าในกลุ่มเด็กเล็ก

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

เพื่อศึกษาความรู้ ความเข้าใจ ของภัยบุหรี่ไฟฟ้าในกลุ่มเด็กปฐมวัย

ประเด็นการเก็บข้อมูล

เด็กปฐมวัยมีทักษะการทำทัน ฉลาดรู้ทางสุขภาพ (มีความรู้ ความเข้าใจ เรื่องรูปแบบ “ทอดทอด” ของบุหรี่ไฟฟ้า , โทษของบุหรี่ไฟฟ้า)

รูปแบบการศึกษา

1) เก็บข้อมูลประเมินผลหลังการใช้หนังสือนิทาน เป็นแบบสังเกตพฤติกรรม ในเด็กปฐมวัย ผ่านการสังเกต การสนทนา การตอบคำถาม การร่วมกิจกรรม ในประเด็นดังนี้

1.1 ประสพการณ์สำคัญ

1. การฟังเรื่องราว และการพูดคุยซักถาม
2. การสังเกต
3. การสนทนาร่วมกับเพื่อน ๆ
4. การร่วมกิจกรรม

1.2 ทักษะกระบวนการคิด

1. ความสามารถในการสังเกตและเปรียบเทียบ
2. การคิดเชื่อมโยง
3. ความสามารถในการพูด การฟัง และคิดวิเคราะห์

กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายในการใช้หนังสือนิทาน

ครูปฐมวัยจากศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก โรงเรียน (ช่วงชั้นที่1-3) ผู้นำชุมชน

กลุ่มเป้าหมายในการเก็บข้อมูล

เด็กปฐมวัย อายุระหว่าง 3-6 ปี ที่เรียนอยู่ในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก โรงเรียน โดยวิธีการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง จาก ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ชุมชน และโรงเรียน ดังนี้

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก 9 แห่งดังนี้

1. ศูนย์พัฒนาเด็กก่อนวัยเรียนชุมชนเอื้ออารีย์ เขตสวนหลวง กทม.
2. ศูนย์พัฒนาเด็กก่อนวัยเรียนชุมชนวัดเทพากร เขตบางพลัด กทม.
3. ศูนย์พัฒนาเด็กก่อนวัยเรียนชุมชนแสงธรรมคลองมณี เขตสะพานสูง กทม.
4. ศูนย์พัฒนาเด็กก่อนวัยเรียนชุมชนแผ่นดินทองอินดารุณีนา เขตหนองจอก กทม.
5. ศูนย์พัฒนาเด็กก่อนวัยเรียนชุมชนชอยสมหวัง เขตบึงกุ่ม กทม.
6. ศูนย์พัฒนาเด็กก่อนวัยเรียนสามัคคีชุมชนหมู่ 3 เขตหนองแขม กทม.
7. ศูนย์พัฒนาเด็กก่อนวัยเรียนเทียนส่องเดย์แคร์ เขตหนองแขม กทม.
8. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโนนโพธิ์ อำเภอชานุมาน จังหวัดอำนาจเจริญ
9. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลทากาศ อำเภอแม่ทา จังหวัดลำพูน

โรงเรียน 4 แห่ง ดังนี้

1. โรงเรียนวัดจันทร์ประดิษฐาราม เขตภาษีเจริญ กทม.
2. โรงเรียนเล็กโกเมศอนุสรณ์ นนทบุรี
3. โรงเรียนอนุบาลตลาดใหญ่ เทศบาลตำบลตลาดใหญ่ อำเภอตอสะแก จังหวัดเชียงใหม่
4. โรงเรียนบ้านโนนสูง อำเภอชานุมาน จังหวัดอำนาจเจริญ

ชุมชน 3 แห่ง ดังนี้

1. ชุมชนทรัพย์สินเก่า
2. ชุมชนน้อมเกล้า
3. ชุมชนฟ้าใหม่

ระยะเวลาการดำเนินงาน

15 กันยายน – 31 ธันวาคม 2567

เครื่องมือในการศึกษา

แบบวัดประเมินผลโดยครูและผู้นำชุมชนที่อ่านหนังสือให้เด็กฟังเป็นผู้ประเมินเด็ก ประกอบด้วยคำถามแบบเลือกตอบและคำถามแบบมาตราส่วนประเมินค่า 3 ระดับ (ควรส่งเสริม ปานกลาง ต่ำ)

กระบวนการดำเนินงาน

1) เตรียมข้อมูล

- 1.1 ประสานงาน ชี้แจงทำความเข้าใจกับกลุ่มศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก โรงเรียน และชุมชน ที่เป็นพื้นที่เป้าหมายในการดำเนินงาน เพื่อวางกรอบการสำรวจเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่าง วิธีการ เก็บข้อมูล และนำข้อมูลเบื้องต้นมาเป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือ
- 1.2 สร้างแบบเก็บข้อมูล แบบประเมินผลหลังการเรียนรู้ , แบบสอบถาม
- 1.3 ชี้แจงกระบวนการพร้อมสร้างความร่วมมือจากหน่วยงานในพื้นที่เป้าหมาย

2) การเก็บข้อมูล

- 2.1 ประสานงาน เก็บข้อมูลจากกลุ่มผู้เกี่ยวข้อง
- 2.2 ลงพื้นที่เก็บข้อมูล กลุ่มตัวอย่าง
- 2.3 นัดหมายวันเก็บข้อมูล และส่งคืนแบบสอบถาม

3) การวิเคราะห์ข้อมูล

- 3.1 นำแบบประเมิน/แบบสอบถามที่ได้รับคืนมา ตรวจสอบความเรียบร้อย และความถูกต้องสมบูรณ์ในการตอบ
- 3.2 เรียบเรียงสังเคราะห์ข้อมูล
- 3.3 วิเคราะห์ผลการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการประเมิน และข้อเสนอแนะ โดยใช้การบรรยายเชิงพรรณนา
- 3.4 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือค่าความถี่(frequency) และค่าร้อยละ (percentage) ค่าเฉลี่ย (average) นำเสนอข้อมูลในรูปตารางประกอบความเรียง

4) การนำเสนอข้อมูล

จัดทำรายงาน เผยแพร่และนำมาใช้ประโยชน์

ผู้ดำเนินงาน

กลุ่ม wearehappy องค์กรสาธารณประโยชน์ โทร.089 1679816 ,089 1480862

รายงานผลการศึกษา

จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

-ระดับเตรียมอนุบาล อายุ 2.30-2.11 ปี	จำนวน 18 คน
-ระดับอนุบาล 1 อายุ 3 ปี	จำนวน 168 คน
-ระดับอนุบาล 2 อายุ 4 ปี	จำนวน 157 คน
-ระดับอนุบาล 3 อายุ 5 ปี	จำนวน 124 คน
-ระดับประถมศึกษา ปีที่ 1 อายุ 6 ปี	จำนวน 53 คน
-ระดับประถมศึกษา ปีที่ 2 อายุ 7 ปี	จำนวน 31 คน
-ระดับประถมศึกษา ปีที่ 3 อายุ 8 ปี	จำนวน 16 คน
รวม 567 คน	ดังตาราง

รายชื่อกลุ่มเก็บข้อมูล	เตรียม	อ.1	อ.2	อ.3	ป.1.	ป.2	ป.3	รวม
10. ศูนย์พัฒนาเด็กก่อนวัยเรียนชุมชนเอื้ออารีย์ เขตสวนหลวง กทม.	9	19	62	30				120
11. ศูนย์พัฒนาเด็กก่อนวัยเรียนชุมชนวัดเทพากร เขตบางพลัด กทม.		4	5	1				10
12. ศูนย์พัฒนาเด็กก่อนวัยเรียนชุมชนแสงธรรมคลองมณี เขตสะพานสูง กทม.				29				29
13. ศูนย์พัฒนาเด็กก่อนวัยเรียนชุมชนแผ่นดินทองอินตารุณีนา เขตหนองจอก กทม.		52						52
14. ศูนย์พัฒนาเด็กก่อนวัยเรียนชุมชนซอยสมหวัง เขตบึงกุ่ม กทม.		3	22	36				61
15. ศูนย์พัฒนาเด็กก่อนวัยเรียนสามัคคีชุมชนหมู่ 3 เขตหนองแขม กทม.		25	14	14				53
16. ศูนย์พัฒนาเด็กก่อนวัยเรียนเทียนส่องเดย์แคร์ เขตหนองแขม กทม.		11	12					23
17. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโนนโพธิ์ อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดอำนาจเจริญ		9	13					22
18. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลทากาศ อำเภอมะนัง จังหวัดลำพูน		11						11
19. โรงเรียนวัดจันทร์ประดิษฐาราม เขตภาษีเจริญ กทม.		28			23			51
20. โรงเรียนเล็กโกเมศอนุสรณ์ นนทบุรี			10		6	2	3	21

รายชื่อกลุ่มเก็บข้อมูล	เตรียม	อ.1	อ.2	อ.3	ป.1.	ป.2	ป.3	รวม
21.โรงเรียนอนุบาลตลาดใหญ่ เทศบาล ตำบลตลาดใหญ่ อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่			14	13	13	15		55
22.โรงเรียนบ้านโนนกง อำเภอลำปาง จังหวัดลำปาง					9	9	10	28
23.ชุมชนทรัพย์สินเก่า	9	3						12
24.ชุมชนน้อมเกล้า				1	1	3		5
25.ชุมชนฟ้าใหม่		3	5		1	2	3	14
รวมทั้งสิ้น	18	168	157	124	53	31	16	567

เกณฑ์การประเมิน

- ระดับ 3 = ดี หมายถึง สามารถแสดงพฤติกรรมได้คล่องแคล่ว สม่าเสมอ
ชัดเจน
- ระดับ 2 = ปานกลาง หมายถึง สามารถแสดงพฤติกรรมได้ แต่บางครั้งไม่
คล่องแคล่วไม่สม่าเสมอ
- ระดับ 1 = ควรส่งเสริม หมายถึง ยังแสดงพฤติกรรมได้ไม่ชัดเจน

การวิเคราะห์ แสดงผลเป็นค่าเฉลี่ย ดังนี้

1.00 – 1.49 = ควรส่งเสริม

1.50- 2.49 = ปานกลาง

2.50- 3.00 = ดี

**จำนวนนับเป็น คน

** การแปลผลระดับคุณภาพจากค่าถ้ามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 3 ระดับ กำหนดเกณฑ์การแปล
ความหมายค่าเฉลี่ย ตามแนวทางของ บุญส่ง นิลแก้ว (2541:146)

ผลการศึกษากลุ่ม ที่ 1 (อนุบาล 1-อนุบาล 3)

ตารางที่ 1 แสดงผลการใช้หนังสือชุดนิทานเดือนกษัตริย์ไฟฟ้า “เด็กปลอดภัย” กลุ่มเด็กเตรียมอนุบาล

(จำนวน เต็ม 18 คน)

ผลการใช้หนังสือนิทานปลอดภัย กับเด็กระดับเตรียมอนุบาล	ค่าเฉลี่ย
1) เด็กสามารถร่วมพูดคุย เรื่องราวในหนังสือกับครูและเพื่อนได้	2.50
2) เด็กสามารถแลกเปลี่ยน ตอบคำถามจากครูได้	2.50
3) เด็กมีความสนใจ ใคร่รู้ กระตือรือร้นในการฟัง เรื่องราวในหนังสือจากครู	2.44
4) เด็กรู้จักตั้งคำถามหรือสนใจเพื่อนำไปสู่การค้นหาคำตอบได้ (ช่างสังเกต ช่างซักทำไม่) สนใจซักถามต่อเรื่องราวในหนังสือได้	2.44
5) เด็กสามารถเปรียบเทียบระหว่างสิ่งที่มีประโยชน์ และสิ่งที่เป็นโทษต่อร่างกายได้	2.44
6) เด็กสามารถบอกความแตกต่างระหว่าง ทอยพอด กับ ตุ๊กตาธรรมดาได้	2.39
7) เด็กสามารถบอกได้ว่า บุหรี่ไฟฟ้า มีอันตรายกับร่างกาย	2.39
8) เด็กสามารถเลือกได้ว่าควร หรือไม่ ควรใช้บุหรี่ไฟฟ้า รูปแบบทอยพอด (เหตุผลตามวัยของเด็ก)	2.39
9) เด็กแสดงความสนใจและเข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาในหนังสือ	2.39
10) เด็กสามารถบอกเล่าความรู้สึกของตัวเองเกี่ยวกับเรื่อง ทอยพอด ได้	1.94

จากตาราง ที่ 1 ผลจากหนังสือชุดนิทานเดือนกษัตริย์ไฟฟ้า “เด็กปลอดภัย” กลุ่มเด็กเตรียมอนุบาล พบว่า มีการแสดงพฤติกรรมดังนี้

การแสดงพฤติกรรมในระดับดี โดยสามารถแสดงพฤติกรรมได้คล่องแคล่ว สม่าเสมอ ชัดเจน คือ เด็กสามารถร่วมพูดคุย เรื่องราวในหนังสือกับครูและเพื่อนได้ และ เด็กสามารถแลกเปลี่ยน ตอบคำถามจากครูได้ ค่าเฉลี่ย 2.50

การแสดงพฤติกรรมในระดับปานกลาง โดยสามารถแสดงพฤติกรรมได้ แต่บางครั้งไม่คล่องแคล่ว ไม่สม่าเสมอ ในสามลำดับแรก คือ

- 1.เด็กมีความสนใจ ใคร่รู้ กระตือรือร้นในการฟัง เรื่องราวในหนังสือจากครู ค่าเฉลี่ย 2.44
- 2.เด็กรู้จักตั้งคำถามหรือสนใจเพื่อนำไปสู่การค้นหาคำตอบได้ (ช่างสังเกต ช่างซัก ทำไม่) สนใจซักถามต่อเรื่องราวในหนังสือได้ ค่าเฉลี่ย 2.44
- 3.เด็กสามารถเปรียบเทียบระหว่างสิ่งที่มีประโยชน์ และสิ่งที่เป็นโทษต่อร่างกายได้ ค่าเฉลี่ย 2.44

ตารางที่ 2 แสดงผลการใช้หนังสือชุดนิทานเดือนภัยบุหรีไฟฟ้า “เด็กปลอดภัย” กลุ่มเด็ก
อนุบาล 1

(จำนวน เต็ม 168คน)

ประเด็นการประเมิน	ค่าเฉลี่ย
1) เด็กมีความสนใจ ใคร่รู้ กระตือรือร้นในการฟัง เรื่องราวในหนังสือจากครู	2.48
2) เด็กแสดงความสนใจและเข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาในหนังสือ	2.46
3) เด็กสามารถบอกความแตกต่างระหว่าง ทอยพอด กับ ตุ๊กตาธรรมดาได้	2.45
4) เด็กสามารถบอกได้ว่า บุหรีไฟฟ้า มีอันตรายกับร่างกาย	2.42
5) เด็กสามารถเปรียบเทียบระหว่างสิ่งที่มีประโยชน์ และสิ่งที่เป็นโทษต่อร่างกายได้	2.33
6) เด็กสามารถเลือกได้ว่าควร หรือไม่ ควรใช้บุหรีไฟฟ้า รูปแบบทอยพอด (เหตุผลตามวัย ของเด็ก)	2.33
7) เด็กสามารถร่วมพูดคุย เรื่องราวในหนังสือกับครูและเพื่อนได้	2.33
8) เด็กสามารถแลกเปลี่ยน ตอบคำถามจากครูได้	2.29
9) เด็กสามารถบอกเล่าความรู้สึกของตัวเองเกี่ยวกับเรื่อง ทอยพอด ได้	2.21
10) เด็กรู้จักตั้งคำถามหรือสนใจเพื่อนำไปสู่การค้นหาคำตอบได้ (ช่างสังเกต ช่างซัก ทำไม) สนใจซักถามต่อเรื่องราวในหนังสือได้	2.18

จากตาราง ที่ 2 ผลจากหนังสือชุดนิทานเดือนภัยบุหรีไฟฟ้า “เด็กปลอดภัย” กลุ่มเด็กอนุบาล
1 พบว่า มีการแสดงพฤติกรรม ดังนี้

การแสดงพฤติกรรมใน ระดับปานกลาง โดยสามารถแสดงพฤติกรรมได้ แต่บางครั้งไม่
คล่องแคล่ว ไม่สม่ำเสมอ ในสามลำดับแรก คือ

- 1.เด็กมีความสนใจ ใคร่รู้ กระตือรือร้นในการฟัง เรื่องราวในหนังสือจากครู ค่าเฉลี่ย 2.48
- 2.เด็กแสดงความสนใจและเข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาในหนังสือ ค่าเฉลี่ย 2.46
- 3.เด็กสามารถบอกความแตกต่างระหว่าง ทอยพอด กับ ตุ๊กตาธรรมดาได้ ค่าเฉลี่ย 2.45

ตารางที่ 3 แสดงผลการใช้หนังสือชุดนิทานเดือนภัยบุหรีไฟฟ้า “เด็กปลอดภัย” กลุ่มเด็ก
อนุบาล 2

(จำนวน เต็ม 157คน)

ประเด็นการประเมิน	ค่าเฉลี่ย
1) เด็กมีความสนใจ ใคร่รู้ กระตือรือร้นในการฟัง เรื่องราวในหนังสือจากครู	2.62
2) เด็กสามารถบอกความแตกต่างระหว่าง ทอยพอด กับ ตุ๊กตาธรรมดาได้	2.54
3) เด็กแสดงความสนใจและเข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาในหนังสือ	2.54
4) เด็กสามารถร่วมพูดคุย เรื่องราวในหนังสือกับครูและเพื่อนได้	2.53
5) เด็กสามารถเลือกได้ว่าควร หรือไม่ ควรใช้บุหรีไฟฟ้า รูปแบบทอยพอด (เหตุผลตามวัย ของเด็ก)	2.52
6) เด็กสามารถบอกได้ว่า บุหรีไฟฟ้า มีอันตรายกับร่างกาย	2.52
7) เด็กสามารถเปรียบเทียบระหว่างสิ่งที่มีประโยชน์ และสิ่งที่เป็นโทษต่อร่างกายได้	2.47
8) เด็กสามารถบอกเล่าความรู้สึกของตัวเองเกี่ยวกับเรื่อง ทอยพอด ได้	2.44
9) เด็กรู้จักตั้งคำถามหรือสนใจเพื่อนำไปสู่การค้นหาคำตอบได้ (ช่างสังเกต ช่างซัก ทำไม) สนใจซักถามต่อเรื่องราวในหนังสือได้	2.43
10) เด็กสามารถแลกเปลี่ยน ตอบคำถามจากครูได้	2.41

จากตาราง ที่ 3 ผลจากหนังสือชุดนิทานเดือนภัยบุหรีไฟฟ้า “เด็กปลอดภัย” กลุ่มเด็กอนุบาล
2 พบว่า มีการแสดงพฤติกรรม ดังนี้

การแสดงพฤติกรรมในระดับดี โดย สามารถแสดงพฤติกรรมได้คล่องแคล่ว สม่่าเสมอ ชัดเจน
ในสามลำดับ แรก คือ

1.เด็กมีความสนใจ ใคร่รู้ กระตือรือร้นในการฟัง เรื่องราวในหนังสือจากครู	ค่าเฉลี่ย 2.62
2.เด็กสามารถบอกความแตกต่างระหว่าง ทอยพอด กับ ตุ๊กตาธรรมดาได้	ค่าเฉลี่ย 2.54
3.เด็กแสดงความสนใจและเข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาในหนังสือ	ค่าเฉลี่ย 2.54

ตารางที่ 4 แสดงผลการใช้หนังสือชุดนิทานเดือนภัยบุหรีไฟฟ้า “เด็กปลอดภัย” กลุ่มเด็ก
อนุบาล 3

(จำนวน เต็ม 124 คน)

ประเด็นการประเมิน	ค่าเฉลี่ย
1) เด็กสามารถบอกได้ว่า บุหรีไฟฟ้า มีอันตรายกับร่างกาย	2.90
2) เด็กสามารถบอกเล่าความรู้สึกของตัวเองเกี่ยวกับเรื่อง ทอยพอด ได้	2.88
3) เด็กสามารถเลือกได้ว่าควร หรือไม่ ควรใช้บุหรีไฟฟ้า รูปแบบทอยพอด (เหตุผลตามวัย ของเด็ก)	2.87
4) เด็กสามารถบอกความแตกต่างระหว่าง ทอยพอด กับ ตุ๊กตาธรรมดาได้	2.85
5) เด็กแสดงความสนใจและเข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาในหนังสือ	2.84
6) เด็กสามารถเปรียบเทียบระหว่างสิ่งที่มีประโยชน์ และสิ่งที่เป็นโทษต่อร่างกายได้	2.82
7) เด็กมีความสนใจ ใคร่รู้ กระตือรือร้นในการฟัง เรื่องราวในหนังสือจากครู	2.81
8) เด็กสามารถแลกเปลี่ยน ตอบคำถามจากครูได้	2.80
9) เด็กรู้จักตั้งคำถามหรือสนใจเพื่อนำไปสู่การค้นหาคำตอบได้ (ช่างสังเกต ช่างซัก ทำไม) สนใจซักถามต่อเรื่องราวในหนังสือได้	2.80
10) เด็กสามารถร่วมพูดคุย เรื่องราวในหนังสือกับครูและเพื่อนได้	2.78

จากตาราง ที่ 4 ผลจากหนังสือชุดนิทานเดือนภัยบุหรีไฟฟ้า “เด็กปลอดภัย” กลุ่มเด็กอนุบาล
3 พบว่า มีการแสดงพฤติกรรม ดังนี้

การแสดงพฤติกรรมในระดับดี โดย สามารถแสดงพฤติกรรมได้คล่องแคล่ว สม่าเสมอ ชัดเจน
ในสามลำดับแรก คือ

- 1.เด็กสามารถบอกได้ว่า บุหรีไฟฟ้า มีอันตรายกับร่างกาย ค่าเฉลี่ย 2.90
- 2.เด็กสามารถบอกเล่าความรู้สึกของตัวเองเกี่ยวกับเรื่อง ทอยพอด ได้ ค่าเฉลี่ย 2.88
- 3.เด็กสามารถเลือกได้ว่าควร หรือไม่ ควรใช้บุหรีไฟฟ้า รูปแบบทอยพอด (เหตุผลตามวัยของ
เด็ก) ค่าเฉลี่ย 2.87

ตารางที่ 5 แสดงผลการใช้หนังสือชุดนิทานเดือนกษัตริย์ไฟฟ้า “เด็กปลอดภัย” รวมกลุ่มเด็กอนุบาล

(จำนวน เต็ม 449 คน)

ประเด็นการประเมิน	ค่าเฉลี่ย
1) เด็กมีความสนใจ ใคร่รู้ กระจุกหรือรันทันในการฟัง เรื่องราวในหนังสือจากครู	2.62
2) เด็กแสดงความสนใจและเข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาในหนังสือ	2.59
3) เด็กสามารถบอกได้ว่า บุหรี่ไฟฟ้า มีอันตรายกับร่างกาย	2.58
4) เด็กสามารถบอกความแตกต่างระหว่าง ทอยพอด กับ ตุ๊กตาธรรมดาได้	2.57
5) เด็กสามารถเลือกได้ว่าควร หรือไม่ ควรใช้บุหรี่ไฟฟ้า รูปแบบทอยพอด (เหตุผลตามวัยของเด็ก)	2.55
6) เด็กสามารถเปรียบเทียบระหว่างสิ่งที่มีประโยชน์ และสิ่งที่เป็นโทษต่อร่างกายได้	2.52
7) เด็กสามารถร่วมพูดคุย เรื่องราวในหนังสือกับครูและเพื่อนได้	2.50
8) เด็กสามารถบอกเล่าความรู้สึกของตัวเองเกี่ยวกับเรื่อง ทอยพอด ได้	2.48
9) เด็กสามารถแลกเปลี่ยน ตอบคำถามจากครูได้	2.47
10) เด็กรู้จักตั้งคำถามหรือสนใจเพื่อนำไปสู่การค้นหาคำตอบได้ (ช่างสังเกต ช่างซักทำไม่) สนใจซักถามต่อเรื่องราวในหนังสือได้	2.44

จากตาราง 5 ผลการใช้หนังสือชุดนิทานเดือนกษัตริย์ไฟฟ้า “เด็กปลอดภัย” รวมกลุ่มเด็กอนุบาล พบว่า มีการแสดงพฤติกรรม ดังนี้

การแสดงพฤติกรรมในระดับดี โดย สามารถแสดงพฤติกรรมได้คล่องแคล่ว สม่าเสมอ ชัดเจน ในสามลำดับแรก คือ

- 1.เด็กมีความสนใจ ใคร่รู้ กระจุกหรือรันทันในการฟัง เรื่องราวในหนังสือจากครู ค่าเฉลี่ย 2.62
- 2.เด็กแสดงความสนใจและเข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาในหนังสือ ค่าเฉลี่ย 2.59
- 3.เด็กสามารถบอกได้ว่า บุหรี่ไฟฟ้า มีอันตรายกับร่างกาย ค่าเฉลี่ย 2.58

สรุปผลในกลุ่มอนุบาล พบว่า

1.คะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ เด็กมีความสนใจ กระจุกหรือรันทันในการฟังเรื่องราวในหนังสือจากครู ได้ค่าเฉลี่ยสูงสุด 2.62 (อยู่ในระดับดี)

2.คะแนนเฉลี่ยต่ำสุด คือ เด็กรู้จักตั้งคำถามหรือสนใจค้นหาคำตอบ ค่าเฉลี่ย 2.44 (อยู่ในระดับปานกลาง) เป็นคะแนนต่ำสุดในรายการ

3.ประเด็นน่าสนใจ คือ เด็กมีความสามารถในการระบุว่า บุหรี่ไฟฟ้ามีอันตราย (2.58) และสามารถแยกแยะความแตกต่างระหว่าง ทอยพอดและตุ๊กตาธรรมดา (2.57) ได้ในระดับปานกลาง ส่วนทักษะการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น เช่น การพูดคุย และการบอกเล่าความรู้สึกของเด็กก็ยังอยู่ในระดับต่ำกว่า 2.50

ตารางที่ 7 แสดงการเปรียบเทียบผลการใช้หนังสือชุดนิทานเดือนกัญบุหรืไฟฟ้า “เด็กปลอดภัย” ระหว่างอนุบาล 1 กับอนุบาล 3

*แสดงเป็นค่าเฉลี่ย

ประเด็นการประเมิน	อนุบาล 1 (168 คน)	อนุบาล 3 (124 คน)	ผลต่าง (อนุบาล 3 สูงกว่า)
1) เด็กมีความสนใจ ใคร่รู้ กระตือรือร้นในการฟังเรื่องราวในหนังสือจากครู	2.48	2.81	+0.33
2) เด็กแสดงความสนใจและเข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาในหนังสือ	2.46	2.84	+0.38
3) เด็กสามารถบอกความแตกต่างระหว่างทอยพอดกับตุ๊กตาธรรมดาได้	2.45	2.85	+0.40
4) เด็กสามารถบอกได้ว่าบุหรืไฟฟ้ามีอันตรายกับร่างกาย	2.42	2.90	+0.48
5) เด็กสามารถเปรียบเทียบสิ่งที่มีประโยชน์และสิ่งที่เป็นโทษต่อร่างกายได้	2.33	2.82	+0.49
6) เด็กสามารถเลือกได้ว่าควรหรือไม่ควรใช้บุหรืไฟฟ้ารูปแบบทอยพอด (ตามวัย)	2.33	2.87	+0.54
7) เด็กสามารถร่วมพูดคุยเรื่องราวในหนังสือกับครูและเพื่อนได้	2.33	2.78	+0.45
8) เด็กสามารถแลกเปลี่ยน ตอบคำถามจากครูได้	2.29	2.80	+0.51
9) เด็กสามารถบอกเล่าความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่อง “ทอยพอด” ได้	2.21	2.88	+0.67
10) เด็กรู้จักตั้งคำถามหรือสนใจเพื่อนำไปสู่การค้นหาคำตอบได้ (ช่างสังเกต/ช่างซัก)	2.18	2.80	+0.62

จากตารางการเปรียบเทียบข้อมูล พบว่า

1. ความสนใจและการกระตือรือร้นในการฟัง (ประเด็นที่ 1)

- อนุบาล 3 ได้ค่าเฉลี่ย **2.81**
- อนุบาล 1 ได้ค่าเฉลี่ย **2.48**
- ความแตกต่าง **+0.33** สะท้อนให้เห็นว่าเด็กอนุบาล 3 มีสมาธิและความสนใจมากกว่า ซึ่งอาจมาจากพัฒนาการด้านการรับฟังและการทำความเข้าใจเนื้อหาในวัยที่สูงขึ้น

2. การแสดงความสนใจและเข้าร่วมกิจกรรม (ประเด็นที่ 2)

- อนุบาล 3 ได้ค่าเฉลี่ย **2.84**
- อนุบาล 1 ได้ค่าเฉลี่ย **2.46**

- ความแตกต่าง **+0.38** ซึ่งให้เห็นว่าเด็กอนุบาล 3 มีความพร้อมในการเข้าร่วมกิจกรรมมากกว่า ซึ่งอาจเกิดจากการมีความมั่นใจในตัวเองหรือความพร้อมทางร่างกายและจิตใจ
3. ความสามารถในการแยกแยะและเปรียบเทียบ (ประเด็นที่ 3 และ 5)
- ประเด็นการเปรียบเทียบระหว่างสิ่งที่มีประโยชน์/โทษ:
 - อนุบาล 3 สูงกว่าอนุบาล 1 **+0.49**
 - ความแตกต่างระหว่างทอยพอดกับตุ๊กตา:
 - อนุบาล 3 สูงกว่าอนุบาล 1 **+0.40**
 - เด็กอนุบาล 3 มีความสามารถในการวิเคราะห์และแยกแยะได้ดีกว่า สอดคล้องกับพัฒนาการด้านการคิดเชิงเหตุผลที่พัฒนาขึ้นตามวัย
4. การบอกเล่าความรู้สึก (ประเด็นที่ 9)
- อนุบาล 3 ได้ค่าเฉลี่ย **2.88**
 - อนุบาล 1 ได้ค่าเฉลี่ย **2.21**
 - ความแตกต่าง **+0.67** ซึ่งสูงที่สุดในตาราง สะท้อนให้เห็นว่าเด็กอนุบาล 3 สามารถแสดงออกถึงอารมณ์และความคิดเห็นส่วนตัวได้ดีกว่า
5. การตั้งคำถามและการสนใจต่อยอด (ประเด็นที่ 10)
- อนุบาล 3 ได้ค่าเฉลี่ย **2.80**
 - อนุบาล 1 ได้ค่าเฉลี่ย **2.18**
 - ความแตกต่าง **+0.62** ซึ่งว่าเด็กอนุบาล 3 มีความพร้อมในการตั้งคำถามและสนใจค้นหาคำตอบมากกว่า ซึ่งเป็นสัญญาณของการพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์

ข้อสรุปจากการเปรียบเทียบ

- ความแตกต่างที่สำคัญ:
เด็กอนุบาล 3 มีค่าเฉลี่ยในทุกประเด็นสูงกว่าอนุบาล 1 อย่างชัดเจน โดยเฉพาะในด้านการบอกเล่าความรู้สึก (+0.67) และการตั้งคำถาม (+0.62) ซึ่งสอดคล้องกับพัฒนาการด้านภาษาและการคิดที่เจริญขึ้นตามอายุ
- ความเข้าใจเนื้อหาและการแยกแยะ:
เด็กอนุบาล 3 แสดงให้เห็นถึงความเข้าใจในเนื้อหาที่ซับซ้อนกว่า เช่น การแยกแยะระหว่างสิ่งที่ดีและไม่ดีต่อสุขภาพ

ผลการศึกษากลุ่ม ที่2 (ประถมศึกษาปี1-3)

ตารางที่ 8 แสดงผลการใช้หนังสือชุดนิทานเดือนภัยบุหรีไฟฟ้า “เด็กปลอดภัย” กลุ่มเด็ก
ประถมศึกษาปีที่ 1

(จำนวน เต็ม 53 คน)

ประเด็นการประเมิน	ค่าเฉลี่ย
1) เด็กสามารถเปรียบเทียบระหว่างสิ่งที่มีประโยชน์ และสิ่งที่เป็นโทษต่อร่างกายได้	2.77
2) เด็กมีความสนใจ ใคร่รู้ กระตือรือร้นในการฟัง เรื่องราวในหนังสือจากครู	2.75
3) เด็กสามารถเลือกได้ว่าควร หรือไม่ ควรใช้บุหรีไฟฟ้า รูปแบบทอยพอด (เหตุผลตามวัย ของเด็ก)	2.75
4) เด็กสามารถบอกได้ว่า บุหรีไฟฟ้า มีอันตรายกับร่างกาย	2.74
5) เด็กสามารถบอกเล่าความรู้สึกของตัวเองเกี่ยวกับเรื่อง ทอยพอด ได้	2.72
6) เด็กสามารถร่วมพูดคุย เรื่องราวในหนังสือกับครูและเพื่อนได้	2.72
7) เด็กสามารถบอกความแตกต่างระหว่าง ทอยพอด กับ ตุ๊กตาธรรมดาได้	2.70
8) เด็กแสดงความสนใจและเข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาในหนังสือ	2.68
9) เด็กสามารถแลกเปลี่ยน ตอบคำถามจากครูได้	2.62
10) เด็กรู้จักตั้งคำถามหรือสนใจเพื่อนำไปสู่การค้นหาคำตอบได้ (ช่างสังเกต ช่างซัก ทำไม) สนใจซักถามต่อเรื่องราวในหนังสือได้	2.60

จากตาราง ที่ 8 ผลจากการใช้หนังสือชุดนิทานเดือนภัยบุหรีไฟฟ้า “เด็กปลอดภัย” กลุ่มเด็ก
ประถมศึกษาปีที่ 1 พบว่า มีการแสดงพฤติกรรม ดังนี้

การแสดงพฤติกรรมในระดับดี โดยสามารถแสดงพฤติกรรมได้คล่องแคล่ว สม่่าเสมอ ชัดเจน
ในสามลำดับแรก คือ

- 1.เด็กสามารถเปรียบเทียบระหว่างสิ่งที่มีประโยชน์ และสิ่งที่เป็นโทษต่อร่างกายได้
ค่าเฉลี่ย 2.77
- 2.เด็กมีความสนใจ ใคร่รู้ กระตือรือร้นในการฟัง เรื่องราวในหนังสือจากครู
ค่าเฉลี่ย 2.75
- 3.เด็กสามารถเลือกได้ว่าควร หรือไม่ ควรใช้บุหรีไฟฟ้า รูปแบบทอยพอด (เหตุผลตามวัยของ
เด็ก) ค่าเฉลี่ย 2.75

ตารางที่ 9 แสดงผลการใช้หนังสือชุดนิทานเตือนภัยบุหรืไฟฟ้า “เด็กปลอดภัย” กลุ่มเด็ก
ประถมศึกษาปีที่ 2

(จำนวน เต็ม 31 คน)

ประเด็นการประเมิน	ค่าเฉลี่ย
1) เด็กมีความสนใจ ใคร่รู้ กระจือรือร้นในการฟัง เรื่องราวในหนังสือจากครู	2.94
2) เด็กสามารถบอกได้ว่า บุหรืไฟฟ้า มีอันตรายกับร่างกาย	2.90
3) เด็กสามารถเลือกได้ว่าควร หรือไม่ ควรใช้บุหรืไฟฟ้า รูปแบบทอยพอด (เหตุผลตามวัย ของเด็ก)	2.90
4) เด็กแสดงความสนใจและเข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาในหนังสือ	2.87
5) เด็กสามารถเปรียบเทียบระหว่างสิ่งที่มีประโยชน์ และสิ่งที่เป็นโทษต่อร่างกายได้	2.87
6) เด็กสามารถร่วมพูดคุย เรื่องราวในหนังสือกับครูและเพื่อนได้	2.84
7) เด็กสามารถบอกความแตกต่างระหว่าง ทอยพอด กับ ตุ๊กตาธรรมดาได้	2.84
8) เด็กรู้จักตั้งคำถามหรือสนใจเพื่อนำไปสู่การค้นหาคำตอบได้ (ช่างสังเกต ช่างซัก ทำไ้ม) สนใจซักถามต่อเรื่องราวในหนังสือได้	2.81
9) เด็กสามารถบอกเล่าความรู้สึกของตัวเองเกี่ยวกับเรื่อง ทอยพอด ได้	2.74
10) เด็กสามารถแลกเปลี่ยน ตอบคำถามจากครูได้	2.71

จากตาราง ที่ 9 ผลจากการใช้หนังสือชุดนิทานเตือนภัยบุหรืไฟฟ้า “เด็กปลอดภัย” กลุ่มเด็ก
ประถมศึกษาปีที่ 2 พบว่า มีการแสดงพฤติกรรม ดังนี้

การแสดงพฤติกรรม ระดับดี โดย สามารถแสดงพฤติกรรมได้คล่องแคล่ว สม่าเสมอ ชัดเจน ใน
สามลำดับแรก คือ

- 1.เด็กมีความสนใจ ใคร่รู้ กระจือรือร้นในการฟัง เรื่องราวในหนังสือจากครู ค่าเฉลี่ย 2.94
- 2.เด็กสามารถบอกได้ว่า บุหรืไฟฟ้า มีอันตรายกับร่างกาย ค่าเฉลี่ย 2.90
- 3.เด็กสามารถเลือกได้ว่าควร หรือไม่ ควรใช้บุหรืไฟฟ้า รูปแบบทอยพอด (เหตุผลตามวัยของ
เด็ก) ค่าเฉลี่ย 2.90

ตารางที่ 10 แสดงผลการใช้หนังสือชุดนิทานเตือนภัยบุนุรีไฟฟ้า “เด็กปลอดภัย” กลุ่มเด็ก
ประถมศึกษาปีที่ 3

(จำนวน เต็ม 16 คน)

ประเด็นการประเมิน	ค่าเฉลี่ย
1) เด็กสามารถบอกได้ว่า บุนุรีไฟฟ้า มีอันตรายกับร่างกาย	3.00
2) เด็กสามารถเลือกได้ว่าควร หรือไม่ ควรใช้บุนุรีไฟฟ้า รูปแบบทอยพอด (เหตุผลตามวัย ของเด็ก)	3.00
3) เด็กสามารถเปรียบเทียบระหว่างสิ่งที่มีประโยชน์ และสิ่งที่เป็นโทษต่อร่างกายได้	3.00
4) เด็กมีความสนใจ ใคร่รู้ กระตือรือร้นในการฟัง เรื่องราวในหนังสือจากครู	2.94
5) เด็กสามารถแลกเปลี่ยน ตอบคำถามจากครูได้	2.88
6) เด็กสามารถบอกความแตกต่างระหว่าง ทอยพอด กับ ตุ๊กตาธรรมดาได้	2.88
7) เด็กสามารถร่วมพูดคุย เรื่องราวในหนังสือกับครูและเพื่อนได้	2.88
8) เด็กรู้จักตั้งคำถามหรือสนใจเพื่อนำไปสู่การค้นหาคำตอบได้ (ช่างสังเกต ช่างซัก ทำไม) สนใจซักถามต่อเรื่องราวในหนังสือได้	2.81
9) เด็กแสดงความสนใจและเข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาในหนังสือ	2.81
10) เด็กสามารถบอกเล่าความรู้สึกของตัวเองเกี่ยวกับเรื่อง ทอยพอด ได้	2.75

จากตาราง ที่ 10 ผลจากใช้หนังสือชุดนิทานเตือนภัยบุนุรีไฟฟ้า “เด็กปลอดภัย” กลุ่มเด็ก
ประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่า มีการแสดงพฤติกรรม ดังนี้

การแสดงพฤติกรรม ระดับดี สามารถแสดงพฤติกรรมได้คล่องแคล่ว สม่าเสมอ ชัดเจน ในสาม
ลำดับแรก คือ

- 1.เด็กสามารถบอกได้ว่า บุนุรีไฟฟ้า มีอันตรายกับร่างกาย ค่าเฉลี่ย 3.00
- 2.เด็กสามารถเลือกได้ว่าควร หรือไม่ ควรใช้บุนุรีไฟฟ้า รูปแบบทอยพอด (เหตุผลตามวัยของ
เด็ก) ค่าเฉลี่ย 3.00
- 3.เด็กสามารถเปรียบเทียบระหว่างสิ่งที่มีประโยชน์ และสิ่งที่เป็นโทษต่อร่างกายได้ ค่าเฉลี่ย
3.00

ตารางที่ 11 แสดงผลการใช้หนังสือชุดนิทานเดือนภัยบุหรีไฟฟ้า “เด็กปลอดภัย” รวมของกลุ่มเด็กประถมศึกษา

(จำนวน เต็ม 100 คน)

ประเด็นการประเมิน	ค่าเฉลี่ย
1) เด็กมีความสนใจ ใคร่รู้ กระจือร้อร้นในการฟัง เรื่องราวในหนังสือจากครู	2.84
2) เด็กสามารถเลือกได้ว่าควร หรือไม่ ควรใช้บุหรีไฟฟ้า รูปแบบทอยพอด (เหตุผลตามวัยของเด็ก)	2.84
3) เด็กสามารถเปรียบเทียบระหว่างสิ่งที่มีประโยชน์ และสิ่งที่เป็นโทษต่อร่างกายได้	2.84
4) เด็กสามารถบอกได้ว่า บุหรีไฟฟ้า มีอันตรายกับร่างกาย	2.83
5) เด็กสามารถร่วมพูดคุย เรื่องราวในหนังสือกับครูและเพื่อนได้	2.78
6) เด็กสามารถบอกความแตกต่างระหว่าง ทอยพอด กับ ตุ๊กตาธรรมดาได้	2.77
7) เด็กแสดงความสนใจและเข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาในหนังสือ	2.76
8) เด็กสามารถบอกเล่าความรู้สึกของตัวเองเกี่ยวกับเรื่อง ทอยพอด ได้	2.73
9) เด็กรู้จักตั้งคำถามหรือสนใจเพื่อนำไปสู่การค้นหาคำตอบได้ (ช่างสังเกต ช่างซัก ทำไม) สนใจซักถามต่อเรื่องราวในหนังสือได้	2.70
10) เด็กสามารถแลกเปลี่ยน ตอบคำถามจากครูได้	2.69

จากตาราง ที่ 11 แสดงผลการใช้หนังสือชุดนิทานเดือนภัยบุหรีไฟฟ้า “เด็กปลอดภัย” รวมของกลุ่มเด็กประถมศึกษา สรุปผล ว่า

1.คะแนนเฉลี่ยสูงสุด ระดับดี 3 ประเด็น (2.84) ได้แก่

- ความสนใจ กระจือร้อร้นในการฟัง
- การเลือกได้ว่าควรหรือไม่ควรใช้บุหรีไฟฟ้า
- การเปรียบเทียบสิ่งที่มีประโยชน์และสิ่งที่เป็นโทษ

แสดงให้เห็นว่าหนังสือนิทานสามารถกระตุ้นความสนใจและส่งเสริมความเข้าใจในเรื่องพฤติกรรมและผลกระทบของบุหรีไฟฟ้าได้อย่างดี

2.คะแนนเฉลี่ยต่ำสุด คือการตั้งคำถามหรือค้นหาคำตอบเพิ่มเติม (2.70) แต่ยังคงอยู่ในระดับดี เป็นคะแนนต่ำสุดในประเด็นที่ประเมิน บ่งชี้ว่าเด็กประถมฯยังมีความท้าทายในการคิดเชิงสำรวจหรือการตั้งคำถามเชิงลึกเกี่ยวกับเนื้อหา

3.ประเด็นคะแนนระดับปานกลาง การพูดคุยเรื่องราวกับครูและเพื่อน (2.78) และ การเล่าความรู้สึกเกี่ยวกับทอยพอด (2.73) อยู่ในระดับกลาง ซึ่งสะท้อนถึงการแสดงออกทางอารมณ์และการสื่อสารของเด็กประถมศึกษาที่อาจเป็นผลมาจากความวิตกกังวลทางสังคม (social anxiety) ซึ่งเป็นปรากฏการณ์ที่พบได้บ่อยในวัยนี้ เด็กอาจกลัวว่าหากพูดอะไรออกไปแล้วจะถูกเพื่อนล้อเลียนหรือถูกครูด่าทรมาน

ตารางที่ 12 แสดงการเปรียบเทียบข้อมูลระหว่างกลุ่มเด็กอนุบาล 3 กับเด็กประถมศึกษาปีที่ 1

ประเด็นการประเมิน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ย	ผลต่าง
	ป.1	อ.3	
1) เด็กสามารถเปรียบเทียบสิ่งที่มีประโยชน์และสิ่งที่เป็นโทษต่อร่างกายได้	2.77	2.82	+0.05
2) เด็กมีความสนใจ ใคร่รู้ กระตือรือร้นในการฟังเรื่องราวในหนังสือจากครู	2.75	2.81	+0.06
3) เด็กสามารถเลือกได้ว่าควรหรือไม่ควรใช้บุหรี่ไฟฟ้า (ตามวัย)	2.75	2.87	+0.12
4) เด็กสามารถบอกได้ว่าบุหรี่ไฟฟ้ามันอันตรายกับร่างกาย	2.74	2.90	+0.16
5) เด็กสามารถบอกเล่าความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่อง “ทอยพอด” ได้	2.72	2.88	+0.16
6) เด็กสามารถร่วมพูดคุยเรื่องราวในหนังสือกับครูและเพื่อนได้	2.72	2.78	+0.06
7) เด็กสามารถบอกความแตกต่างระหว่างทอยพอดกับตุ๊กตาธรรมดาได้	2.70	2.85	+0.15
8) เด็กแสดงความสนใจและเข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาในหนังสือ	2.68	2.84	+0.16
9) เด็กสามารถแลกเปลี่ยน ตอบคำถามจากครูได้	2.62	2.80	+0.18
10) เด็กรู้จักตั้งคำถามหรือสนใจค้นหาคำตอบเพิ่มเติม (ช่างสังเกต/ช่างซัก)	2.60	2.80	+0.20

ตารางที่ 12 แสดงการเปรียบเทียบข้อมูลระหว่างกลุ่มเด็กอนุบาล 3 กับเด็กประถมศึกษาปีที่ 1 พบว่า

กลุ่มอนุบาล 3 มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่า กลุ่มประถมศึกษา ปีที่ 1 ในทุกประเด็นที่ประเมิน โดยเฉพาะในเรื่องการรับรู้ถึงอันตรายของบุหรี่ไฟฟ้า (+0.16) และการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับครู (+0.18)

ด้านความสนใจและเข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาในหนังสือ เด็กอนุบาล 3 แสดงความสนใจและเข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องได้ดีกว่าเด็กประถมศึกษาปีที่ 1 (+0.16)

ด้านความสามารถในการคิดวิเคราะห์ เด็กอนุบาล 3 สามารถตั้งคำถามและค้นหาคำตอบได้ดีกว่า +0.20 (ประเด็นที่ 10)

ทักษะการสื่อสารและแลกเปลี่ยนความคิดเห็น กลุ่มอนุบาล 3 มีคะแนนสูงกว่ากลุ่มประถมศึกษาปีที่ 1 ในการพูดคุยและตอบคำถามจากครู (+0.18) และการเล่าความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่อง “ทอยพอด” (+0.16)

ตาราง ที่ 13 แสดงการเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มอนุบาล และกลุ่มประถมศึกษา ในใช้หนังสือชุด
นิทานเตือนภัยบุหรีไฟฟ้า “เด็กปลอดภัย”

ประเด็นการประเมิน	ค่าเฉลี่ย (อนุบาล)	ค่าเฉลี่ย (ประถม)	ผลต่าง
1) เด็กมีความสนใจ ใคร่รู้ กระตือรือร้นในการฟังเรื่องราวในหนังสือจาก ครู	2.62	2.84	+0.22
2) เด็กสามารถเลือกได้ว่าควร หรือไม่ควรใช้บุหรีไฟฟ้ารูปแบบทอย พอด	2.55	2.84	+0.29
3) เด็กสามารถเปรียบเทียบสิ่งที่มีประโยชน์และสิ่งที่เป็นโทษต่อ ร่างกายได้	2.52	2.84	+0.32
4) เด็กสามารถบอกได้ว่าบุหรีไฟฟ้ามีอันตรายกับร่างกาย	2.58	2.83	+0.25
5) เด็กสามารถร่วมพูดคุยเรื่องราวในหนังสือกับครูและเพื่อนได้	2.50	2.78	+0.28
6) เด็กสามารถบอกความแตกต่างระหว่างทอยพอดกับตุ๊กตาธรรมดา ได้	2.57	2.77	+0.20
7) เด็กแสดงความสนใจและเข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาใน หนังสือ	2.59	2.76	+0.17
8) เด็กสามารถบอกเล่าความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่อง “ทอยพอด” ได้	2.48	2.73	+0.25
9) เด็กสามารถแลกเปลี่ยน ตอบคำถามจากครูได้	2.47	2.69	+0.22
10) เด็กรู้จักตั้งคำถามหรือสนใจเพื่อนำไปสู่การค้นหาคำตอบได้	2.44	2.70	+0.26

จากตาราง 12 แสดงการเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มอนุบาล และกลุ่มประถมศึกษา พบว่า

1.ในกลุ่มประถมศึกษามีคะแนนเฉลี่ย สูงกว่ากลุ่มเด็กอนุบาล กลุ่มเด็กประถมศึกษามีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าในทุกประเด็น โดยเฉพาะในด้าน การเปรียบเทียบสิ่งที่มีประโยชน์และสิ่งที่เป็นโทษ (+0.32) และ การเลือกได้ว่าควรหรือไม่ควรใช้บุหรีไฟฟ้า (+0.29)

2.ความสนใจและการมีส่วนร่วม กลุ่มเด็กอนุบาลจะแสดงความสนใจ ใคร่รู้ กระตือรือร้นในการฟังเรื่องราวในหนังสือ และเข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาในหนังสือ ในระดับที่ดี (ค่าเฉลี่ย 2.62 และค่าเฉลี่ย 2.59) แต่กลุ่มเด็กประถมศึกษามีคะแนนในระดับที่ดีสูงกว่า (ค่าเฉลี่ย 2.84 และ ค่าเฉลี่ย 2.76 ตามลำดับ)

3.การตั้งคำถามและคิดเชิงวิเคราะห์ กลุ่มประถมศึกษาแสดงให้เห็นถึงความสามารถในการตั้งคำถาม หรือสนใจเพื่อนำไปสู่การค้นหาคำตอบได้ (ประถม 2.70 เทียบกับอนุบาล 2.44)

4.การแสดงออกทางอารมณ์ กลุ่มประถมศึกษาแสดงความสามารถในการบอกเล่าความรู้สึกได้สูงกว่า (ประถม 2.73 เทียบกับอนุบาล 2.48)

ผลการศึกษาการใช้หนังสือของคุณ

วิธีการศึกษา

1. ใช้แบบบันทึกการสอนของคุณหลังการใช้หนังสือนิทาน
2. นำแบบบันทึกการสอน ที่ได้รับคืนมา ตรวจสอบความเรียบร้อย และความถูกต้องสมบูรณ์ในการตอบ คัดฉบับที่ไม่สมบูรณ์ออก
3. เรียบเรียงสังเคราะห์ข้อมูล
4. ผลการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการประเมิน และข้อเสนอแนะ จะวิเคราะห์เนื้อหาโดยใช้การบรรยายเชิงพรรณนา
5. ใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าความถี่(Frequency) และหาค่าร้อยละ (percentage) ค่าเฉลี่ย (average) นำเสนอข้อมูลในรูปตารางประกอบความเรียง

กลุ่มเป้าหมาย จำนวน 37 คน ดังนี้

ลำดับ	ชื่อผู้บันทึก	หน่วยงาน	ระดับชั้น
1	ครูนวนไล ฟิ่งจะแย้ม	ชุมชนน้อมเกล้า	ประถมศึกษาปีที่ 2 (7 ปี)
2	ครูคณิตา โสมภีร์	ชุมชนทรัพย์สินเก่า	อนุบาล 1 (3-4ปี)
3	ครูทองศรี วงศ์มาเกษ	ชุมชนบ้านมั่นคงฟ้าใหม่	ประถมศึกษาปีที่ 1 (6-7 ปี)
4	ครูเครือวัลย์ แสงฟู	โรงเรียนเทศบาลตำบลตลาดใหญ่	ประถมศึกษาปีที่ 1 (6-7 ปี)
5	ครูวิไล คุณยศยิ่ง	โรงเรียนเทศบาลตำบลตลาดใหญ่	อนุบาล 3 (5-6 ปี)
6	ครูหนึ่งฤทัย หลงลิ้ม	โรงเรียนเทศบาลตำบลตลาดใหญ่	ประถมศึกษาปีที่ 2 (7-8 ปี)
7	ครูอรณิชา พูลทาจาร์	โรงเรียนเทศบาลตำบลตลาดใหญ่	อนุบาล 2 (4-5ปี)
8	ครูพัชญา ศรีเสมอ	โรงเรียนบ้านโนนกง	ประถมศึกษาปีที่ 1 (6-7 ปี)
9	ครูยอดขวัญ วรพิสิฐ	โรงเรียนเล็กโกเมศอนุสรณ์	อนุบาล 2 (4-5ปี)
10	ครูสาลินี เจริญขำ	โรงเรียนเล็กโกเมศอนุสรณ์	ประถมศึกษาปีที่ 2 (7-8 ปี)
11	ครูกุลจิราณัฐ ขอผึ้ง	โรงเรียนวัดจันทร์ประดิษฐาราม	อนุบาล 3 (5-6 ปี)
12	ครูสุทิษา บางพรหม	โรงเรียนวัดจันทร์ประดิษฐาราม	อนุบาล 3 (5-6 ปี)
13	ครูวารภรณ์ แย้มวิชา	ศพด.ชุมชนวัดเทพากร	อนุบาล 1 (3-4ปี)
14	ครูณภัทร วันหวั่ง	ศพด.ชุมชนชอยสมหวัง	อนุบาล 3 (5-6 ปี)
15	ครูมัรยาณี หะยีจิ	ศพด.ชุมชนชอยสมหวัง	อนุบาล 3 (5-7 ปี)
16	ครูสาวิตรี ซอเฮง	ศพด.ชุมชนชอยสมหวัง	อนุบาล 2 (4-5 ปี)

ลำดับ	ชื่อผู้บันทึก	หน่วยงาน	ระดับชั้น
17	ครูสุนันทา บัวนิล	ศพด.ชุมชนชอยสมหวัง	อนุบาล 2 (4-5ปี)
18	ครูฮาลาวิยะห์ จาเงาะ	ศพด.ชุมชนชอยสมหวัง	อนุบาล 1 (3-4ปี)
19	ครูวรรณุช พุ่มเพชร	ศพด.ชุมชนแสงธรรมคลองมณี	อนุบาล 3 (5-6 ปี)
20	ครูชนัญญา งามแพง	ศพด.ชุมชนเอื้ออารีย์	อนุบาล 2 (4-5ปี)
21	ครูทัศนีย์ มิตรอารีย์	ศพด.ชุมชนเอื้ออารีย์	อนุบาล 2 (4-5ปี)
22	ครูนุชรินทร์ เกษรัมย์	ศพด.ชุมชนเอื้ออารีย์	อนุบาล 3 (5-6 ปี)
23	ครูณัฐ ดอคอย	ศพด.ชุมชนเอื้ออารีย์	เตรียมอนุบาล
24	ครูยี่มาลา มลิวัน	ศพด.ชุมชนเอื้ออารีย์	เตรียมอนุบาล
25	ครูรุดียา มิ่ง	ศพด.ชุมชนเอื้ออารีย์	เตรียมอนุบาล
26	ครูพิสมัย จันท์กล้า	ศพด.ทต.ทากาศ	อนุบาล 1 (3-4ปี)
27	ครูชฎาวรรณ เหมือนแก	ศพด.เทียนส่องเดย์แคร์	อนุบาล 2 (4-5ปี)
28	ครูเสาวณีย์ ผางทอง	ศพด.บ้านโนนโพธิ์	อนุบาล 2 (4-5ปี)
29	ครูธรินทร์ทิพย์ พงษ์กล้า	ศพด.สามัคคีชุมชนม.3	อนุบาล 3 (5-6 ปี)
30	ครูนัยนา พุกเนตร	ศพด.สามัคคีชุมชนม.3	อนุบาล 1 (3-4ปี)
31	ครูสำรวย บุญรักษา	ศพด.สามัคคีชุมชนม.3	อนุบาล 2 (4-5ปี)
32	ครูวาสนา วันนิ	ศพด.อินดารุลมีนา	อนุบาล1 (3-4ปี)
33	ครูวิรอรอง มะฮูเซ็น	ศพด.อินดารุลมีนา	อนุบาล1 (3-4ปี)
34	ครูสุนิสา ดีเจริญ	ศพด.อินดารุลมีนา	อนุบาล1 (3-4ปี)
35	ครูสุพรรณษา มะตะเรส	ศพด.อินดารุลมีนา	อนุบาล1 (3-4ปี)
36	ครูสุพรรณณี สุลៃมาน	ศพด.อินดารุลมีนา	อนุบาล1 (3-4ปี)
37	ครูอาตีเกาะห์ สุลៃมาน	ศพด.อินดารุลมีนา	อนุบาล1 (3-4ปี)

ตารางที่ 14 ความถี่ในการอ่านหนังสือให้เด็กฟัง

ความถี่ในการอ่านหนังสือให้เด็กฟัง	ร้อยละ	จำนวน
สัปดาห์ละ 2-3 วัน	50.0	17
แล้วแต่ความสะดวก	5.9	2
ทุกวัน	29.4	10
อื่นๆ	14.7	5

จากตารางที่ 14 พบว่า ความถี่ในการอ่านหนังสือให้เด็กฟัง ครูอ่านหนังสือให้เด็กฟัง สัปดาห์ละ 2-3 วัน ร้อยละ 50 รองลงมา ร้อยละ 29.4 อ่านทุกวัน และร้อยละ 14.7 ตอบว่าอื่นๆ หมายถึง แล้วแต่สะดวก บางสัปดาห์ก็อ่านทุกวัน บางสัปดาห์ก็อ่าน 3-4 ครั้ง

ตารางที่ 15 ช่วงเวลาในการอ่านหนังสือให้เด็กฟัง

ช่วงเวลาในการอ่านหนังสือให้เด็กฟัง	ร้อยละ	จำนวน
เช้า	55.9	19
ก่อนเด็กนอนกลางวัน	-	-
ระหว่างรอกลับบ้าน	26.5	9
อื่นๆ.....	14.7	5

จากตารางที่ 15 พบว่า ช่วงเวลาในการอ่านหนังสือให้เด็กฟัง จะเป็นช่วงเวลาเช้ามากที่สุดน้อย ละ 55.9 รองลงมาคือ ช่วงระหว่างเด็กรอกลับบ้าน 26.5 และ อื่นๆ เช่น อ่านทุกช่วงเวลาที่กำลังมา และ อ่านตามสะดวกไม่ได้กำหนดเวลาตายตัวเช่น อ่านหลังกิจกรรมเคลื่อนไหว เสร็จ

ตารางที่ 16 จำนวนเรื่องในการอ่านแต่ละครั้ง

จำนวน เรื่องในการอ่าน แต่ละครั้ง	ร้อยละ	จำนวน
1 เล่ม	35.3	12
2 เล่ม	44.1	15
3 เล่ม	8.8	3
มากกว่า 3 เล่ม	11.8	4

จากตารางที่ 16 พบว่า ครูอ่านหนังสือนิทาน จำนวน 2 เล่ม ในการอ่านแต่ละครั้ง ร้อยละ 44.1 รองลงมา อ่าน 1 เล่ม ร้อยละ 35.3 และร้อยละ 11.4 อ่านมากกว่า 3 เล่มใน 1 ครั้ง

ตารางที่ 17 วิธีการอ่านหนังสือ

วิธีการอ่านหนังสือ	ร้อยละ	จำนวน
1. ครูเลือกหนังสือมาอ่านให้เด็กฟัง	53.5	23
2. ครูให้เด็กเลือกหนังสือให้ครูอ่านให้ฟัง	25.6	11
3. ครูให้เด็กมารวมอ่านให้เพื่อนฟัง	4.7	2
4. ครูให้เด็กไปเลือกอ่านเองตามอัธยาศัย	2.3	1
5. ทุกข้อ	14.0	6

จากตารางที่ 17 พบว่า วิธีการอ่านหนังสือที่ครูส่วนใหญ่ใช้ คือ ครูเป็นผู้เลือกหนังสือมาอ่านให้เด็กฟัง ร้อยละ 53.5 รองลงมา ร้อยละ 25.6 ครูให้เด็กเลือกหนังสือให้ครูอ่านให้ฟัง และร้อยละ 14.3 ใช้วิธีการ ทุกข้อที่กล่าวมาแล้วแต่โอกาส เช่น ครูเลือกหนังสือมาอ่านให้เด็กฟัง ให้เด็กเลือกหนังสือให้ครูอ่านให้ฟัง ให้เด็กมารวมอ่านให้เพื่อนฟัง หรือให้เด็กไปเลือกอ่านเองตามอัธยาศัย

ตารางที่ 18 ความชอบ และความสามารถในการจดจำเนื้อหาหรือตัวละครจากหนังสือนิทาน โดยเรียงลำดับจากชอบมากที่สุดไปถึงชอบน้อยสุด

ชื่อหนังสือ	ความชอบ	ความจำ
1. ขบวนการปราบทอยพอด	2.75	3.09
2. หูไว ตาไว	2.88	3.28
3. เด็กชาย กับสหายผู้ปกป้อง	3.25	3.19
4. ชัยชนะของแมวน้อย	3.25	3.34
5. อีเลี้ยงเค็งโคง พับปลดพอด	3.28	3.28
6. มาร์สแมนกับยายเข้า ตอนปราบปีศาจบุหรีไฟฟ้า	3.56	2.94
7. ความลับของบริษัทมิดด้า	3.78	3.75

(แสดงเป็นค่าเฉลี่ย)

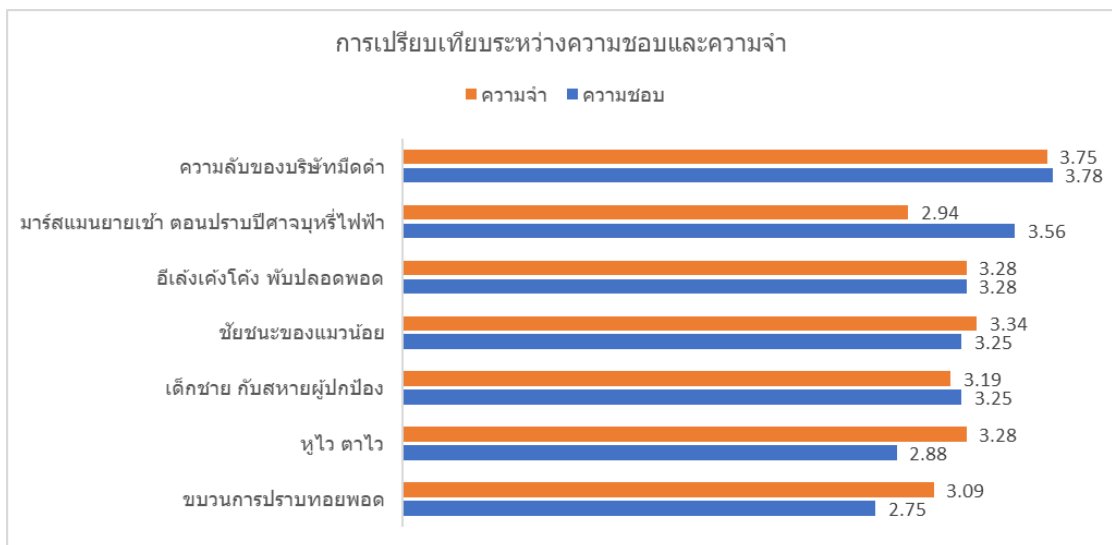
****ข้อตกลง** การวิเคราะห์นี้จะอ้างอิงจากค่าเฉลี่ยอันดับจากชอบ หรือจดจำได้มากที่สุดคืออันดับ 1 ไปจนถึงชอบน้อยสุดอันดับ 7 ดังนั้น การคำนวณค่าเฉลี่ยของอันดับ หนังสือที่มี ค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือหนังสือที่มีความนิยมสูงสุด (อันดับ 1) หนังสือที่มี ค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือหนังสือที่ได้รับความนิยมน้อยที่สุด จากตารางที่ 18 พบว่า

1.ความชื่นชอบ พิจารณาจากการที่เด็กเลือกให้ครูอ่านให้ฟัง ดังนี้

- หนังสือที่ได้รับคะแนนความสูงที่สุดคือ "ขบวนการปราบทอยพอด" (2.75)
- อันดับรองลงมาคือ "หูไวตาไว (2.88) และ" เด็กชายกับสหายผู้ปกป้อง" (3.25) "ชัยชนะของแมวน้อย" (3.25)
- หนังสือที่ได้รับคะแนนความชอบน้อยที่สุดคือ "ความลับของบริษัทมิดด้า" (3.78)

2. ความสามารถในการจดจำเนื้อหา หรือตัวละคร จากหนังสือ พิจารณาจากเด็กสามารถ เอ่ยถึงตัวละคร หรือเรื่องราวในหนังสือ ได้

- หนังสือที่ได้รับการจดจำมากที่สุดคือ "มาร์สแมนยายเข้า ตอนปราบปีศาจบุหรีไฟฟ้า" (2.94)
- อันดับรองลงมาคือ "ขบวนการปราบทอยพอด" (3.09) และ "เด็กชาย กับสหายผู้ปกป้อง" (3.19)
- หนังสือที่เด็กจดจำเนื้อหาได้น้อยที่สุดคือ "ความลับของบริษัทมืดดำ" (3.75)



- หนังสือที่ความชอบสูงแต่ความจำต่ำกว่า ได้แก่เรื่อง "ขบวนการปราบทอยพอด" มีคะแนนความชอบ (2.75) และความจำ (3.09)
- หนังสือที่มีคะแนนความจำสูงแต่ความชอบต่ำกว่า ได้แก่เรื่อง "มาร์สแมนยายเข้า ตอนปราบปีศาจบุหรีไฟฟ้า" (ความจำ 2.94 ความชอบ 3.56,)
- หนังสือที่ได้คะแนนต่ำสุดทั้งความชอบและความจำ ได้แก่เรื่อง "ความลับของบริษัทมืดดำ" มีคะแนนความชอบ (3.78) และความจำ (3.75) เป็นค่าเฉลี่ยที่อันดับต่ำสุดทั้งสองด้าน
- หนังสือที่ได้คะแนนเท่ากันทั้งความชอบและความจำ ได้แก่เรื่อง "อีเล็งเค็งโค้ง พับปลดพอด" คะแนนความชอบและความจำ (3.28)

บทสรุป

การศึกษาสำรวจ การมีทักษะพื้นฐาน MIDL และพฤติกรรมสุขภาพ จากการใช้หนังสือชุดนิทาน เตือนภัยอุบัติเหตุไฟฟ้า “เด็กปลอดภัย” (เฟส 2) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความรู้ ความเข้าใจ ของภัยอุบัติเหตุไฟฟ้าในกลุ่มเด็กปฐมวัย กลุ่มเป้าหมายในการใช้หนังสือนิทาน คือครูปฐมวัยจากศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก 9 แห่ง โรงเรียน (ช่วงชั้นที่ 1-3) 4 แห่ง ชุมชน 3 แห่ง โดยมีครู และผู้นำชุมชนร่วมประเมินเด็ก 37 คน กลุ่มเป้าหมายในการเก็บข้อมูล รวม 567 คน แบ่งเป็นระดับชั้นดังนี้ ระดับเตรียมอนุบาล อายุ 2.30-2.11 ปี 18 คน ระดับอนุบาล 1 อายุ 3 ปี 168 คน ระดับอนุบาล 2 อายุ 4 ปี 157 คน ระดับอนุบาล 3 อายุ 5 ปี 124 คน ระดับประถมศึกษา ปีที่ 1 อายุ 6 ปี 53 คน ระดับประถมศึกษา ปีที่ 2 อายุ 7 ปี 31 คน ระดับประถมศึกษา ปีที่ 3 อายุ 8 ปี 16 คน

โดยมีเครื่องมือสำคัญคือหนังสือชุดนิทานเตือนภัยอุบัติเหตุไฟฟ้า “เด็กปลอดภัย” (เฟส 2) จำนวน 7 เล่มได้แก่ 1) หูไวตาไว 2) อีเล้งเค้งโค้งปลอดภัย 3) ขบวนการปราบทอยพอด 4) ชัยชนะของแมวน้อย 5) มาร์สแมนกับยายเข้าตอปราบปีศาจอุบัติเหตุไฟฟ้า 6) เด็กชายกับสหายผู้ปกป้อง 7) ความลับของบริษัทมืดดำ

รูปแบบการศึกษา เก็บข้อมูลประเมินผลหลังการใช้หนังสือนิทาน เป็นแบบประเมินพฤติกรรมผ่านการสังเกต การสนทนา การตอบคำถาม การร่วมกิจกรรม โดยครูและผู้นำชุมชนผู้ใช้หนังสือ การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้ค่าสถิติ ความถี่ (frequency) ร้อยละ (percentage) และค่าเฉลี่ย (average) นำเสนอข้อมูลในรูปตารางประกอบความเรียง ระยะเวลาการศึกษา ตั้งแต่ 15 กันยายน – 31 ธันวาคม 2567

สรุปผลการศึกษา

จากการศึกษาผลการใช้หนังสือชุดนิทานเตือนภัยอุบัติเหตุไฟฟ้า “เด็กปลอดภัย” ในกลุ่มเด็กระดับอนุบาล และเด็กระดับประถมศึกษาช่วงชั้นที่ 1 (ป.1-ป.3) จำนวน 567 คน พบว่า

1. หนังสือชุดนิทานเตือนภัยอุบัติเหตุไฟฟ้า “เด็กปลอดภัย” มีศักยภาพในการสร้างความตระหนักรู้เกี่ยวกับอันตรายของอุบัติเหตุไฟฟ้าให้กับเด็กได้เป็นอย่างดี หนังสือสามารถกระตุ้นให้เด็ก ๆ มีส่วนร่วมในการเรียนรู้ สนุกสนาน และยังช่วยพัฒนาทักษะด้านต่าง ๆ เช่น การฟัง การพูด การคิดวิเคราะห์ และการแสดงออกทางอารมณ์ โดยเด็กส่วนใหญ่สามารถตอบคำถามเกี่ยวกับอันตรายของอุบัติเหตุไฟฟ้าได้ และแสดงความสนใจในการฟังเรื่องราวในหนังสือ สะท้อนให้เห็นว่าหนังสือชุดนี้เป็นเครื่องมือที่มีประโยชน์ในการสร้างภูมิคุ้มกันให้กับเด็ก ๆ จากอันตรายของอุบัติเหตุไฟฟ้า ผลการศึกษานี้ สอดคล้องกับงานวิจัยก่อนหน้านี้ที่ พบว่า การอ่านหนังสือให้เด็กฟังตั้งแต่เล็ก จะช่วยส่งเสริมพัฒนาการด้านต่าง ๆ ของเด็กได้อย่างรอบด้าน

2. หนังสือชุดนิทาน “เด็กปลอดภัย” เป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพในการสร้างความตระหนักรู้เกี่ยวกับอันตรายของอุบัติเหตุไฟฟ้าให้กับเด็กได้ดี ในระดับเด็กอนุบาล 3 เนื่องจากผลการศึกษาพบว่าในกลุ่มเด็กเด็กอนุบาล 3 มีค่าเฉลี่ยในทุกประเด็นสูงกว่าเด็กกลุ่มวัยใกล้เคียงกัน

3. ผลของการใช้ชุดนิทาน "เด็กปลอดภัย" มีความสัมพันธ์กับกระบวนการกิจกรรมเสริมในการใช้หนังสือ และการมีส่วนร่วมของครู(หรือผู้ใหญ่) การได้รับการดูแลและมีปฏิสัมพันธ์กับครูมากกว่า ทำให้มีโอกาสได้พูดคุยและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องราวในหนังสือมากขึ้น เกิดความเข้าใจและตอบสนองต่อเนื้อหาในหนังสือได้ดีกว่า อ้างอิงจาก ผลการเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มอนุบาล 3 กับประถมศึกษปีที่ 1 กลุ่มอนุบาล 3 มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่ม ประถมศึกษาปีที่ 1 ในทุกประเด็นที่ประเมิน โดยเฉพาะในเรื่องการรับรู้ถึงอันตรายของบุหรี่ไฟฟ้า (+0.16) และการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับครู (+0.18)

4. เด็กสามารถคิดวิเคราะห์ การสังเกตและเปรียบเทียบสิ่งที่ เป็นประโยชน์และโทษของ บุหรี่ไฟฟ้า รวมถึงมีความสามารถในการระบุว่า บุหรี่ไฟฟ้ามีอันตรายกับร่างกาย ซึ่งบ่งบอกว่า หนังสือชุดนี้ช่วยส่งเสริมพัฒนาการด้านการคิดวิเคราะห์ของเด็ก

5. เด็กมีความเข้าใจเกี่ยวกับอันตรายของบุหรี่ไฟฟ้า สามารถบอกได้ว่าบุหรี่ไฟฟ้ามีอันตรายต่อร่างกาย โดยเด็ก สามารถแยกแยะความแตกต่างระหว่างทอยพอดกับตุ๊กตาธรรมดาได้ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าเด็ก ๆ มีความเข้าใจเบื้องต้นเกี่ยวกับอันตรายของบุหรี่ไฟฟ้า

6.สรุปความรู้เท่าทันของเด็ก จากการใช้หนังสือชุดนิทานเดือนภัยบุหรี่ไฟฟ้าฯ มีดังนี้

1. มีความตระหนักรู้และเข้าใจถึงอันตราย

- เด็กเข้าใจถึงอันตรายของบุหรี่ไฟฟ้าและบุหรี่ทั่วไป
- เด็กสามารถบอกถึงลักษณะที่ไม่ดีของบุหรี่ไฟฟ้า
- เด็กแสดงออกถึงความไม่ชอบบุหรี่และบุหรี่ไฟฟ้ากับผู้ปกครอง
- เด็กเล่าว่าที่บ้านมีคนใช้บุหรี่ไฟฟ้าหรือสูบบุหรี่มวนกับครู

2. มีการสื่อสารและส่งต่อความรู้

- เด็กสามารถพูดคุยและบอกให้ผู้ปกครองเลิกสูบบุหรี่ เด็กเป็นแรงผลักดันให้ผู้ปกครองบางคนเริ่มลดหรือเลิกการสูบบุหรี่
- เด็กนำเรื่องราวในนิทานไปเล่ากับผู้ปกครองและเพื่อน ๆ
- ผู้ปกครองบางคนมาเล่าให้ครูฟังว่า เด็กเตือนคนอื่นว่า "บุหรี่อันตราย ไม่กลัวหรือ"
- เด็กมีการพูดคุยกับเพื่อนในชั้นเรียน ว่าที่บ้านมีคนใช้บุหรี่ไฟฟ้ารูปแบบต่าง ๆ
- เด็กนำผลงานเกี่ยวกับกิจกรรมปลอดภัยไปติดที่บ้าน

3. สนใจในนิทานและเนื้อหาในหนังสือ

- เด็กแสดงความสนใจในหนังสือนิทานเข้าร่วมกิจกรรมกับครู
- เด็กขอยืมหนังสือกลับบ้าน
- เด็กสนุกกับกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับนิทาน

4. มีพฤติกรรมแสดงความห่วงใยและป้องกันอันตราย

- เด็กเล่าให้ครูฟังว่าที่บ้านมีคนสูบบุหรี่ไฟฟ้าหรือบุหรี่มวน และเริ่มแสดงความเป็นห่วงสุขภาพของคนในครอบครัว

- เมื่อได้กลิ่นควันบุหรี่ หรือ เห็นควันบุหรี่ไฟฟ้า เด็กรู้ว่าต้องรีบมาแจ้งครูทันที

5. การตั้งคำถามและแสดงความคิด

- เด็กมีข้อซักถามเกี่ยวกับบุหรี่ไฟฟ้า
- เด็กสนทนาและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในห้องเรียน

6. เกิดความคิดสร้างสรรค์

- เด็กมีส่วนร่วมในกิจกรรมและสนุกกับการเรียนรู้
- เด็กเริ่มแสดงพฤติกรรมสร้างสรรค์ เช่น ระบายภาพและแต่งเรื่องตามนิทาน

7. เกิดการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง

- ผู้ปกครองบางคนมาขอยืมหนังสือกลับบ้านไปอ่านร่วมกับเด็ก
- ผู้ปกครองได้รับรู้ถึงอันตรายของบุหรี่ไฟฟ้า และเริ่มเข้าใจความคิดของเด็กในเรื่องเกี่ยวกับบุหรี่ไฟฟ้าว่าไม่ใช่เรื่องไกลตัว มีการพูดคุยระหว่างผู้ปกครองและเด็กเกี่ยวกับอันตรายของบุหรี่ไฟฟ้า ซึ่งช่วยเสริมสร้างความเข้าใจในครอบครัว

7. ความชื่นชอบการจดจำเนื้อหา ตัวละครจากหนังสือนิทาน มีดังนี้

7.1. ความชื่นชอบ พิจารณาจากการที่เด็กเลือกให้ครูอ่านให้ฟัง ดังนี้

- หนังสือที่ได้รับคะแนนความสูงสุดคือ "ขบวนการปราบทอยพอด" (2.75)
- อันดับรองลงมาคือ " หูไวตาไว (2.88) และ" เด็กชายกับสหายผู้ปกป้อง" (3.25) "ชัยชนะของแมวน้อย" (3.25)
- หนังสือที่ได้รับคะแนนความชอบน้อยสุดคือ "ความลับของบริษัทมืดดำ" (3.78)

7.2. ความสามารถในการจดจำเนื้อหา หรือตัวละคร จากหนังสือ พิจารณาจากเด็กสามารถเอ่ยถึงตัวละคร หรือเรื่องราวในหนังสือ ได้

- หนังสือที่ได้รับการจดจำมากที่สุดคือ "มาร์สแมนกับยายเข้า ตอนปราบปีศาจ บุหรี่ไฟฟ้า" (2.94)
- อันดับรองลงมาคือ "ขบวนการปราบทอยพอด" (3.09) และ "เด็กชาย กับ สหายผู้ปกป้อง" (3.19)
- หนังสือที่เด็กจดจำเนื้อหาได้น้อยที่สุดคือ "ความลับของบริษัทมืดดำ" (3.75)

8. ผลการศึกษาการใช้หนังสือของคุณ

8.1 ความถี่ในการอ่านหนังสือให้เด็กฟัง ครูอ่านหนังสือให้เด็กฟัง สัปดาห์ละ 2-3 วัน ร้อยละ 50 รองลงมาร้อยละ 29.4 อ่านทุกวัน และร้อยละ 14.7 ตอบว่า อื่นๆ หมายถึง แล้วแต่จะสัปดาห์ บางสัปดาห์ก็อ่านทุกวัน บางสัปดาห์ก็อ่าน 3-4 ครั้ง

8.2 ช่วงเวลาในการอ่านหนังสือให้เด็กฟัง จะเป็นช่วงเวลาเช้ามากที่สุด น้อยละ 55.9 รองลงมาคือ ช่วงระหว่างเด็กกลับบ้าน 26.5 และ อื่นๆ เช่น อ่าน

ทุกช่วงเวลาที่กำลังจะมา และ อ่านตามสะดวกไม่ได้กำหนดเวลาตายตัว เช่น อ่านหลังกิจกรรมเคลื่อนไหว

8.3 จำนวนเรื่องในการอ่าน ส่วนใหญ่ครูอ่านหนังสือนิทาน จำนวน 2 เล่ม ในการอ่านแต่ละครั้ง ร้อยละ 44.1 รองลงมา อ่าน 1 เล่ม ร้อยละ 35.3 และร้อยละ 11.4 อ่านมากกว่า 3 เล่มใน 1 ครั้ง

8.4 วิธีการอ่านหนังสือที่ครูส่วนใหญ่ใช้ คือ ครูเป็นผู้เลือกหนังสือมาอ่าน ให้เด็กฟัง ร้อยละ 53.5 รองลงมา ร้อยละ 25.6 ครูให้เด็กเลือกหนังสือให้ครูอ่านให้ฟัง และร้อยละ 14.3 ใช้วิธีการ ทุกข้อที่กำลังจะมาแล้วแต่โอกาส เช่น ครูเลือกหนังสือมาอ่านให้เด็กฟัง ให้เด็กเลือกหนังสือให้ครูอ่านให้ฟัง ให้เด็กมาร่วมอ่านให้เพื่อนฟัง หรือให้เด็กไปเลือกอ่านเองตามอัธยาศัย

บทสรุปย่อเินของการศึกษาในแต่ละกลุ่มเด็ก

กลุ่มเตรียมอนุบาล

ผลการใช้หนังสือชุดนิทานเดือนกุมภาพันธ์ไฟฟ้า "เด็กปลอดภัย" ในกลุ่มเด็กเตรียมอนุบาล จำนวน 18 คน พบว่าเด็กส่วนใหญ่มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับหนังสือและสามารถเข้าใจเนื้อหาในระดับหนึ่ง โดยเฉพาะในด้านการมีส่วนร่วมในการพูดคุยและแสดงความคิดเห็น มีประสิทธิภาพในการสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับอันตรายของบรูห์ไฟฟ้า โดยเด็กส่วนใหญ่สามารถตอบคำถามเกี่ยวกับอันตรายของบรูห์ไฟฟ้าได้ และแสดงความสนใจในการฟังเรื่องราวในหนังสือ โดยหนังสือมีศักยภาพในการสร้างความตระหนักรู้เกี่ยวกับอันตรายของบรูห์ไฟฟ้าให้กับเด็กเล็กได้เป็นอย่างดี โดยเด็กส่วนใหญ่สามารถตอบคำถามเกี่ยวกับอันตรายของบรูห์ไฟฟ้าได้ และแสดงความสนใจในการฟังเรื่องราวในหนังสือ ผลการศึกษานี้ สอดคล้องกับงานวิจัยก่อนหน้านี้ที่ พบว่า การอ่านหนังสือให้เด็กฟังตั้งแต่เล็ก จะช่วยส่งเสริมพัฒนาการด้านต่างๆ ของเด็กได้อย่างรอบด้าน

เด็กเตรียมอนุบาลมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีในด้านการพูดคุยและตอบคำถาม โดยมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดที่ 2.50 เด็กสามารถร่วมพูดคุย แลกเปลี่ยนความคิดเห็น และตอบคำถามเกี่ยวกับเนื้อหาในหนังสือได้ดีเมื่อคำถามชัดเจนและตรงกับความเข้าใจ ผลการศึกษานี้แสดงให้เห็นว่าเด็กส่วนใหญ่มีความสนใจและสามารถเชื่อมโยงเนื้อหาในนิทานกับคำตอบได้ในระดับหนึ่ง

เด็กแสดงความสนใจในการฟังเรื่องราวในนิทาน (ค่าเฉลี่ย 2.44) และการเข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง (ค่าเฉลี่ย 2.39) สะท้อนว่าเด็กเริ่มเรียนรู้จากนิทานและกิจกรรมที่สนุกสนาน แต่ด้วยธรรมชาติของเด็กวัยเตรียมอนุบาล อาจมีข้อจำกัดด้านสมาธิและความสามารถในการสื่อสาร ผลการศึกษานี้ชี้ให้เห็นว่าเนื้อหาของหนังสือมีความน่าสนใจและเหมาะสมสำหรับกระตุ้นความใฝ่รู้ของเด็กในวัยนี้

เด็กมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ได้ เช่น การเปรียบเทียบสิ่งที่เป็นประโยชน์และโทษของบรูห์ไฟฟ้า มีคะแนนเฉลี่ยที่ 2.44 การเลือกได้ว่าควร หรือไม่ควรใช้บรูห์ไฟฟ้ารูปแบบทอยพอด มี

คะแนนเฉลี่ยที่ 2.39 เด็กแสดงให้เห็นถึงความเข้าใจในระดับพื้นฐานเกี่ยวกับอันตรายของบุหรี่ไฟฟ้า แต่ยังคงขาดความลึกซึ้งในการวิเคราะห์และการตัดสินใจ

เด็กวัยนี้ยังมีข้อจำกัดในการแสดงออกถึงความคิดเห็นหรืออารมณ์เชิงนามธรรมเกี่ยวกับเนื้อหา ยังได้คะแนนต่ำสุดในด้าน การบอกเล่าความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องทอยพอด (ค่าเฉลี่ย 1.94) สอดคล้องกับ พัฒนาการด้านการสื่อสารของเด็กวัยเตรียมอนุบาล ซึ่งยังอยู่ในช่วงพัฒนาทักษะการเชื่อมโยงอารมณ์ และเนื้อหา

กลุ่มอนุบาล

ผลการใช้หนังสือนิทานเตือนภัยบุหรี่ไฟฟ้า “เด็กปลอดภัย” ในกลุ่มเด็กอนุบาลจำนวน 449 คน พบว่า เด็กส่วนใหญ่มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับหนังสือและสามารถเข้าใจเนื้อหาในระดับดี โดยเฉพาะในด้านการมีส่วนร่วมในการพูดคุยและแสดงความคิดเห็น โดยเด็กส่วนใหญ่สามารถตอบคำถามเกี่ยวกับอันตรายของบุหรี่ไฟฟ้าได้ และแสดงความสนใจในการฟังเรื่องราวในหนังสือ ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าหนังสือชุดนี้เป็นเครื่องมือที่มีประโยชน์ในการสร้างภูมิคุ้มกันให้กับเด็ก ๆ จากอันตรายของบุหรี่ไฟฟ้า

เด็กส่วนใหญ่แสดงความสนใจกระตือรือร้นในการฟังเรื่องราวในนิทาน (ค่าเฉลี่ย 2.62) และเข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาในหนังสือ (ค่าเฉลี่ย 2.59) แสดงให้เห็นว่าหนังสือสามารถดึงดูดความสนใจและกระตุ้นการมีส่วนร่วมได้ดี ด้านความเข้าใจเกี่ยวกับอันตรายของบุหรี่ไฟฟ้า เด็กสามารถบอกได้ว่าบุหรี่ไฟฟ้ามีอันตรายต่อร่างกาย (ค่าเฉลี่ย 2.58) และแยกแยะความแตกต่างระหว่างทอยพอดกับตุ๊กตาธรรมดา (ค่าเฉลี่ย 2.57) แสดงถึงความเข้าใจเบื้องต้นเกี่ยวกับอันตรายของบุหรี่ไฟฟ้า โดยเด็กกลุ่มอนุบาลมี ทักษะการคิดวิเคราะห์ สามารถเปรียบเทียบสิ่งที่มีประโยชน์และสิ่งที่เป็นโทษต่อร่างกายได้ (ค่าเฉลี่ย 2.52) การเลือกตัดสินใจเกี่ยวกับการใช้บุหรี่ไฟฟ้าในรูปแบบทอยพอดอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.39)

เด็กระดับอนุบาล มีทักษะการสื่อสาร โดยเด็กสามารถร่วมพูดคุยและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาในหนังสือได้ (ค่าเฉลี่ย 2.50) การตอบคำถามจากครูยังอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.47) และมี คะแนนต่ำสุดในด้านการตั้งคำถามและค้นหาคำตอบ (ค่าเฉลี่ย 2.44) จึงควรต้องมีการพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ การตั้งคำถาม และการแสดงออกทางอารมณ์ยังต้องการการสนับสนุนผ่านกิจกรรมและสื่อที่เหมาะสมต่อไป

กลุ่มประถมศึกษา

ผลการใช้หนังสือชุดนิทานเดือนภัยบรูห์ไฟฟ้า "เด็กปลอดภัย" ในกลุ่มเด็กประถมศึกษาจำนวน 100 คน พบว่าหนังสือชุดนี้มีประสิทธิภาพในการสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอันตรายของบรูห์ไฟฟ้าให้กับเด็กได้เป็นอย่างดี โดยเด็กส่วนใหญ่แสดงให้เห็นถึงความสนใจ ความเข้าใจ และความสามารถในการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับบรูห์ไฟฟ้าทุกประเด็นในการประเมินอยู่ในระดับดี

โดยเด็กมีความสนใจใคร่รู้ กระตือรือร้นในการฟัง เรื่องราวในหนังสือจากครู (ค่าเฉลี่ย 2.84) และเข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาในหนังสือ (ค่าเฉลี่ย 2.76) แสดงให้เห็นว่าเด็กมีความสนใจในเนื้อหาและกิจกรรมของหนังสือนิทาน ที่กระตุ้นและสร้างความสนใจร่วมของเด็กได้

เด็กกลุ่มประถมศึกษาสามารถเรียนรู้และตัดสินใจเกี่ยวกับพฤติกรรมสุขภาพได้ในระดับที่ดี สามารถเปรียบเทียบ เลือกได้ว่าควรหรือไม่ควร เด็กมีความสามารถในการสังเกตและเปรียบเทียบ ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความสามารถในการวิเคราะห์และตัดสินใจ เด็กสามารถเปรียบเทียบสิ่งที่มีประโยชน์และสิ่งที่เป็นโทษต่อร่างกายได้ (ค่าเฉลี่ย 2.84) เด็กสามารถเลือกได้ว่าควร หรือไม่ควรใช้บรูห์ไฟฟ้ารูปแบบทอยพอด (ค่าเฉลี่ย 2.84) เด็กสามารถร่วมพูดคุยเรื่องราวในหนังสือกับครูและเพื่อนได้ (ค่าเฉลี่ย 2.78) สามารถบอกความแตกต่างระหว่างทอยพอดกับตุ๊กตาธรรมดาได้ (ค่าเฉลี่ย 2.77) และบอกเล่าความรู้สึกของตัวเองเกี่ยวกับเรื่องทอยพอดได้ (ค่าเฉลี่ย 2.73) แสดงให้เห็นว่า เด็กๆ มีความสามารถในการสื่อสารและแลกเปลี่ยนความคิดเห็น แสดงความรู้สึกเชิงอารมณ์ หรือความคิดเห็น และทำความเข้าใจความแตกต่างของทอยพอดและตุ๊กตาธรรมดาได้ในระดับดี

เด็กรู้จักตั้งคำถามหรือสนใจเพื่อนำไปสู่การค้นหาคำตอบได้ (ค่าเฉลี่ย 2.70) เด็กสามารถแลกเปลี่ยนตอบคำถามจากครูได้ (ค่าเฉลี่ย 2.69) แม้ผลการประเมินจะอยู่ในระดับดี แต่ก็เป็นกลุ่มคะแนนต่ำสุด แสดงให้เห็นว่าเด็กยังมีข้อจำกัดในการคิดเชิงสำรวจหรือตั้งคำถามเพื่อหาคำตอบ ที่อาจต้องมีการปรับกิจกรรมให้กระตุ้นการคิดวิเคราะห์ เช่น การตั้งคำถามปลายเปิด หรือการให้เด็กสร้างคำถามเกี่ยวกับเนื้อหาในนิทาน อาจช่วยพัฒนาทักษะในส่วนนี้ได้

เปรียบเทียบข้อมูลอนุบาล 1 กับอนุบาล 3

ผลการใช้หนังสือชุดนิทานเดือนภัยบรูห์ไฟฟ้า "เด็กปลอดภัย" ในกลุ่มเด็กอนุบาล 1 จำนวน 168 คน เปรียบเทียบกับกลุ่มเด็กอนุบาล 3 จำนวน 124 คน ผลการศึกษาชี้ให้เห็นว่าหนังสือชุดนิทาน "เด็กปลอดภัย" มีประสิทธิภาพในการสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอันตรายของบรูห์ไฟฟ้าให้กับเด็กอนุบาล ทั้งเด็กอนุบาล 1 และอนุบาล 3

อย่างไรก็ตาม เด็กอนุบาล 3 มีผลการเรียนรู้ที่ดีกว่า การเปรียบเทียบผลการศึกษาพบว่า เด็กอนุบาล 3 มีความเข้าใจเกี่ยวกับอันตรายของบรูห์ไฟฟ้าสูงกว่าเด็กอนุบาล 1 แสดงให้เห็นถึงความสามารถในการวิเคราะห์และตัดสินใจได้ดีกว่า เนื่องจากพัฒนาการทางด้านภาษาและความคิดที่สูงกว่า ดังนั้น จึงควรได้รับการส่งเสริมพัฒนาการด้านการอ่านจากจากครูในระดับที่แตกต่างกัน

หนังสือชุดนิทาน "เด็กปลอดภัย" จึงเป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพในการสร้างภูมิคุ้มกันให้กับเด็ก ๆ ต่ออันตรายของบรูห์ไฟฟ้าได้ดีในระดับเด็กอนุบาล 3 เนื่องจาก เด็กอนุบาล 3 มีค่าเฉลี่ยในทุกประเด็นสูงกว่าอนุบาล 1 อย่างชัดเจน โดยเฉพาะในด้านการบอกเล่าความรู้สึก (+0.67) และการตั้ง

คำถาม (+0.62) ซึ่งสอดคล้องกับพัฒนาการด้านภาษาและการคิดที่เจริญขึ้นตามอายุ และความเข้าใจ
เนื้อหาและการแยกแยะข้อมูล

เด็กอนุบาล 3 แสดงให้เห็นถึงความเข้าใจในเนื้อหาที่ซับซ้อนกว่า เช่น การแยกแยะระหว่างสิ่งที่
ดีและไม่ดีต่อสุขภาพได้ดีกว่าในเชิงการเปรียบเทียบ โดยอนุบาล 1 มีข้อจำกัดในประเด็นที่เกี่ยวกับการ
คิดวิเคราะห์ เช่น การเปรียบเทียบสิ่งที่มีประโยชน์และสิ่งที่เป็นโทษ (+0.49) แยกความแตกต่างระหว่าง
ทอยพอดกับตุ๊กตา อนุบาล 3 สูงกว่าอนุบาล 1 (+0.40) และการตั้งคำถาม (+0.62) สอดคล้องกับ
พัฒนาการด้านการคิดเชิงเหตุผลที่พัฒนาขึ้นตามวัย ด้านการวิเคราะห์และการตัดสินใจพบว่า เด็ก
อนุบาล 3 มีความสามารถในการระบุว่า “บุหรี่ปุหรี่ไฟฟ้ามีอันตราย” มากกว่าเด็กอนุบาล 1 (+0.48) และการ
เลือกได้ว่าควร/ไม่ควรใช้ (+0.54) สะท้อนว่าเด็กอนุบาล 3 สามารถเข้าใจสาระสำคัญของนิทานได้
ดีกว่า

เปรียบเทียบข้อมูลระหว่างกลุ่มเด็กอนุบาล 3 กับเด็กประถมศึกษาปีที่ 1

จากการศึกษาผลการใช้หนังสือชุดนิทานเดือนกัญบุหรี่ปุหรี่ไฟฟ้า “เด็กปลอดภัย” ในกลุ่มเด็ก
อนุบาล 1 เด็กอนุบาล 3 จำนวน 124 คน เปรียบเทียบกับกลุ่มเด็กประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 53 คน
พบว่า กลุ่มเด็กอนุบาล 3 มีความโดดเด่นในทุกพฤติกรรม โดยเฉพาะการตั้งคำถามและการแสดงออก
ในขณะที่กลุ่มเด็กประถมศึกษาปีที่ 1 แสดงศักยภาพในการคิดวิเคราะห์ และการตัดสินใจได้ดี โดยทั้ง
สองกลุ่มมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับดี

เนื่องจากเด็กทั้ง 2 กลุ่มมีพัฒนาการที่ใกล้เคียงกัน เด็กอนุบาล 3 ยังเน้นการเรียนรู้แบบบูรณา
การผ่านการเล่นและกิจกรรมสร้างสรรค์ เด็กประถมศึกษาปีที่ 1 เริ่มมีความสามารถในการคิดเชิง
วิเคราะห์และการเรียนรู้เนื้อหาที่ซับซ้อนกว่า การเปรียบเทียบทั้งสองกลุ่มช่วยให้ประเมินว่าเนื้อหาและ
กิจกรรมในหนังสือนิทาน “เด็กปลอดภัย” ตอบสนองต่อความต้องการการเรียนรู้ของเด็กอย่างไร โดย
พบว่า เด็กอนุบาล 3 แสดงความสนใจและเข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องได้ดีกว่าเด็กประถมศึกษาปีที่ 1
(+0.16) รวมถึง มีความสนใจ ใคร่รู้ กระตือรือร้นในการฟังเรื่องราวในหนังสือมากกว่า (+0.06) อาจ
เนื่องจากความเหมาะสมของเนื้อหานิทานกับวัยที่เล็กกว่า ซึ่งเด็กอนุบาล 3 มีแนวโน้มในการสนใจนิทาน
ภาพมากกว่า

ด้านความสามารถในการคิดวิเคราะห์ ตั้งคำถาม แม้ว่าจะคาดว่าเด็กประถมศึกษาปีที่ 1 ควรมี
ทักษะการคิดวิเคราะห์ดีกว่า แต่ผลประเมินกลับแสดงว่า เด็กอนุบาล 3 สามารถตั้งคำถามและค้นหา
คำตอบได้ดีกว่า (+0.20) รวมไปถึงความสามารถในการแลกเปลี่ยน ตอบคำถามจากครู (+0.18) ซึ่ง
อาจมาจากการจัดกิจกรรมที่เน้นการถาม-ตอบและสื่อที่กระตุ้นการตั้งคำถามอย่างมีประสิทธิภาพ

เด็กทั้งสองกลุ่มมีความสามารถในการแยกแยะและเปรียบเทียบ ได้ใกล้เคียงกัน โดยเด็กอนุบาล
3 สามารถเปรียบเทียบได้ดีกว่าเด็กประถมศึกษาปีที่ 1 เล็กน้อยเช่น สามารถเปรียบเทียบสิ่งที่มี
ประโยชน์และสิ่งที่เป็นโทษ (+0.05) รวมถึงสามารถบอกความแตกต่างระหว่างทอยพอดกับตุ๊กตา
ธรรมดาได้มากกว่า (+0.15) เด็กอนุบาล 3 มีความสามารถในการวิเคราะห์และการตัดสินใจเกี่ยวกับ
บุหรี่ปุหรี่ไฟฟ้า ว่าควรหรือไม่ควรใช้ (+0.12) รวมถึงมีความสามารถในการระบุว่า บุหรี่ปุหรี่ไฟฟ้ามีอันตรายกับ

ร่างกาย มากกว่าเด็กประถมศึกษาปีที่ 1 (+0.16) สะท้อนว่าเด็กอนุบาล 3 สามารถเข้าใจสาระสำคัญของนิทานได้ดีกว่า กลุ่มอนุบาล 3 มีค่าเฉลี่ยทักษะการสื่อสารและแลกเปลี่ยนความคิดเห็น สูงกว่ากลุ่มประถมศึกษาปีที่ 1 ในการพูดคุยและตอบคำถามจากครู (+0.18) และการเล่าความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่อง "ทอยพอด" (+0.16) ซึ่งสะท้อนว่าเด็กเล็กมีความกล้าแสดงออกและพร้อมแลกเปลี่ยนความรู้สึกมากกว่า มีความเข้าใจและตอบสนองต่อเนื้อหาในหนังสือได้ดีกว่าเด็กประถมศึกษาปีที่ 1

เปรียบเทียบข้อมูลระหว่างกลุ่มอนุบาล และกลุ่มประถมศึกษา

ผลการใช้หนังสือชุดนิทานเตือนภัยบุรีไฟฟ้า "เด็กปลอดภัย" ในกลุ่มเด็กอนุบาล จำนวน 449 คน เปรียบเทียบกับกลุ่มเด็กประถมศึกษา จำนวน 100 คน พบว่า กลุ่มเด็กประถมศึกษามีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าในทุกประเด็น โดยเฉพาะในด้าน การเปรียบเทียบสิ่งที่มีประโยชน์และสิ่งที่เป็นโทษ (+0.32) และ การเลือกได้ว่าควรหรือไม่ควรใช้บุรีไฟฟ้า (+0.29) ซึ่งให้เห็นว่าพัฒนาการด้านการคิดวิเคราะห์และการตัดสินใจของเด็กประถมมีความก้าวหน้ามากกว่า ซึ่งสอดคล้องกับช่วงวัยที่สามารถเข้าใจเนื้อหาที่ซับซ้อนขึ้นได้ดี โดยการเปรียบเทียบช่วยให้สามารถปรับปรุงเนื้อหาและกิจกรรมให้เหมาะสมกับช่วงวัย ซึ่งช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ของทั้งสองกลุ่ม

กลุ่มเด็กอนุบาลแสดงความสนใจ ใคร่รู้ กระตือรือร้นในการฟังเรื่องราวในหนังสือ และเข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาในหนังสือ ในระดับที่ดี (ค่าเฉลี่ย 2.62 และค่าเฉลี่ย 2.59) แต่กลุ่มเด็กประถมศึกษามีคะแนนในระดับที่ดีสูงกว่าอย่างชัดเจน (ค่าเฉลี่ย 2.84 และ ค่าเฉลี่ย 2.76 ตามลำดับ) โดยกลุ่มประถมมากกว่า +0.22 และ +0.17 ตามลำดับ กล่าวได้ว่า เด็กประถมมีความพร้อมด้านพฤติกรรมและการเข้าร่วมกิจกรรมมากกว่า เช่น การพูดคุยและแลกเปลี่ยนความคิดเห็น

กลุ่มประถมศึกษาแสดงให้เห็นถึงความสามารถใน การตั้งคำถาม หรือสนใจเพื่อนำไปสู่การค้นหาคำตอบได้ (+0.26) รวมถึงความสามารถเชิงเปรียบเทียบสิ่งที่มีประโยชน์และสิ่งที่เป็นโทษต่อร่างกายได้ (+0.32) บอกความแตกต่างระหว่างทอยพอดกับตุ๊กตารวมใจได้ ดีกว่าเด็กอนุบาล (+0.20) ทั้งนี้อาจมาจากพัฒนาการด้านภาษาและความสามารถในการเชื่อมโยงเนื้อหาที่เพิ่มขึ้นในวัยประถม

ความสามารถในการวิเคราะห์และการตัดสินใจ การตัดสินใจเกี่ยวกับบุรีไฟฟ้า ว่าควรหรือไม่ควรใช้ (+0.29) รวมถึงมีความสามารถในการระบุว่า บุรีไฟฟ้ามีอันตรายกับร่างกาย เด็กประถมศึกษาทำได้ดีกว่าเด็กอนุบาล (1 +0.25) สะท้อนว่า เด็กประถมศึกษาสามารถเข้าใจสาระสำคัญ และคิดวิเคราะห์ได้ดีกว่า

ด้านทักษะของการสื่อสารถ่ายทอด ความสามารถในการบอกเล่าความรู้สึก เกี่ยว "ทอยพอด" เด็กประถมศึกษาได้สูงกว่า (+0.25) รวมถึงสามารถร่วมพูดคุยเรื่องราวในหนังสือกับครูและเพื่อนได้ (+0.28) สะท้อนให้เห็นว่าเด็กประถมศึกษามีความมั่นใจในการแสดงออกมากขึ้นตามพัฒนาการทางสังคม โดยใน กลุ่มเด็กอนุบาล เด็กมีความสนใจในเนื้อหาและการมีส่วนร่วมในกิจกรรมในระดับปานกลางถึงดี ต้องเพิ่มกระบวนการส่งเสริมการคิดวิเคราะห์ การตั้งคำถาม และการแสดงความรู้สึก ในกลุ่มเด็กประถมศึกษา มีทักษะการคิดเชิงวิเคราะห์ การตัดสินใจ และการตั้งคำถามที่ทำได้ดีกว่าเด็กอนุบาล

สรุปข้อมูลบันทึกหลังการสอน ถึงพฤติกรรมและความสนใจของเด็ก ๆ หลังจากการอ่านนิทานจากการสังเกตของคุณ

1. ความสามารถในการวิเคราะห์และสังเกต

- เด็กบางส่วนมีความสามารถในการเปรียบเทียบและวิเคราะห์ สามารถแยกแยะความแตกต่างระหว่างตุ๊กตากับทอยพอร์ต รวมถึงระบุถึงอันตรายที่อาจเกิดขึ้นได้ในอนาคต แสดงให้เห็นถึงพัฒนาการด้านการคิดวิเคราะห์ที่ดี
- เด็กบางส่วนยังขาดความมั่นใจในการแสดงออก แม้จะเข้าร่วมกิจกรรม แต่กลับไม่แสดงความคิดเห็นหรือตอบคำถามครู อาจเป็นเพราะ ความขี้อาย ไม่กล้าพูด แสดงออก หรือยังไม่เข้าใจเนื้อหาอย่างถ่องแท้

2. ความสนใจในเนื้อหาและตัวละคร

- ความชอบในเรื่องราวและภาพประกอบ เด็ก ๆ ชื่นชอบนิทานที่มีภาพประกอบสวยงามและตัวละครที่น่าสนใจ โดยเฉพาะเรื่องเกี่ยวกับฮีโร่ หรือตัวละครที่คุ้นเคย เช่น ยายเช้า
- การเชื่อมโยงเรื่องราวกับชีวิตจริง เด็ก ๆ สามารถเชื่อมโยงเรื่องราวในนิทานกับอันตรายของบุนหรือไฟฟ้าได้ เช่น การสังเกตเห็นหลอดด้านบนของทอยพอร์ต
- ความชอบในภาษาและการเล่นคำ เด็ก ๆ ชอบนิทานที่มีการใช้ภาษาที่ไพเราะและมีการเล่นคำ เช่น กิจกรรม อีเล้งเค้งโค้งพับปลอดพอด

3. ความแตกต่างของความสนใจตามเพศ

- เด็กผู้ชาย ชอบเรื่องราวเกี่ยวกับฮีโร่และการต่อสู้ มีตัวละครที่แข็งแกร่ง และมีภาพประกอบที่ดูสมจริง
- เด็กผู้หญิง ชอบเรื่องราวที่มีสีสันสวยงาม ตัวละครน่ารัก และมีความเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับเด็กเตรียมอนุบาล

- ส่งเสริมพัฒนาการด้านการสื่อสาร เพิ่มกิจกรรมที่ส่งเสริมให้เด็กได้พูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องราวในหนังสือมากขึ้น เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารของเด็ก
- ปรับเนื้อหาเพิ่มเติม ให้เหมาะสมกับเด็ก อาจมีการปรับเนื้อหาของหนังสือให้มีความหลากหลายมากขึ้น เพื่อให้สอดคล้องกับความสนใจและพัฒนาการของเด็กในแต่ละช่วงวัย
- จัดกิจกรรมต่อยอด หลังจากอ่านหนังสือ ควรมีการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง เช่น การวาดภาพ การเล่นเกม หรือการทำโครงงาน เพื่อให้เด็กได้เรียนรู้และจดจำเนื้อหาได้ดียิ่งขึ้น

- **เพิ่มการทำงานร่วมกับผู้ปกครอง** ควรมีการส่งเสริมให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการอ่านหนังสือและพูดคุยกับลูกเพื่อเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอันตรายของบุหรี่ไฟฟ้าให้กับเด็ก

ข้อเสนอแนะสำหรับเด็กระดับอนุบาล(อ.1-อ.3)

- **เพิ่มกิจกรรมกระตุ้นการคิดและตั้งคำถาม** ใช้กิจกรรมที่เปิดโอกาสให้เด็กตั้งคำถาม เช่น การเล่นเกมถาม-ตอบ หรือการจำลองสถานการณ์ในนิทาน
- **เสริมเนื้อหาและรูปแบบการเล่าเรื่อง** เพิ่มการใช้ภาพประกอบที่ชัดเจน การเล่าผ่านหุ่นมือ หรือเสียงประกอบที่ช่วยดึงดูดความสนใจ
- **เติมกิจกรรมเสริมสร้างทักษะการแสดงออก** จัดกิจกรรมที่ช่วยให้เด็กแสดงความคิดเห็น เช่น การวาดภาพระบายสีตัวละครในนิทาน หรือการแสดงบทบาทสมมติ
- **พัฒนาสื่อการเรียนรู้เพิ่มเติม** เช่น คลิปสั้นๆ ที่เด็กสามารถโต้ตอบได้

ข้อเสนอแนะสำหรับเด็กกลุ่มประถมศึกษาช่วงชั้นที่1 (ป.1-ป3)

ในเด็กกลุ่มประถมศึกษา ต้องมีการเพิ่มเติมกิจกรรมการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับวัยของเด็ก เช่น

- ใช้สื่ออินเทอร์เน็ตแอกทีฟ เช่น วิดีโอ หรือเกมการศึกษา เพื่อเพิ่มความน่าสนใจ
- จัดกิจกรรมที่มีสถานการณ์สมมติ หรือเพิ่มเนื้อหาหรือกิจกรรมที่ส่งเสริมการคิดวิเคราะห์ เช่น การจัดกลุ่มอภิปราย ให้เด็กเลือกตัวเลือกที่เกี่ยวข้องกับบุหรี่ไฟฟ้า และใช้การอภิปรายกลุ่มย่อยเพื่อให้เด็กได้แสดงความคิดเห็นมากขึ้น เช่นผลกระทบที่เกิดขึ้น เพื่อเพิ่มทักษะ ด้านการคิดวิเคราะห์และการตัดสินใจ การให้เหตุผลที่ซับซ้อนขึ้น
- จัดกิจกรรมที่ให้เด็กเล่าเรื่องหรือเล่นบทบาทสมมติ เพื่อพัฒนาทักษะการพูดและการแสดงความรู้สึก
- เพิ่มเติมกิจกรรมที่กระตุ้นให้เด็กตั้งคำถาม เช่น การสร้างเกมไขปริศนา หรือการตั้งคำถามให้เด็กตอบแบบกลุ่ม กระตุ้นการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การถามตอบแบบทีม

ข้อเสนอเกี่ยวกับหนังสือ

- เพิ่มขนาดของหนังสือ และขยายตัวการ์ตูนให้ใหญ่ขึ้น เพื่อให้เหมาะกับเด็กเล็ก
- ใช้คำศัพท์ที่เข้าใจง่าย และเพิ่มคำคล้องจองในนิทาน เพื่อช่วยให้เด็กจดจำเนื้อหาได้ดีขึ้น
- ลดความยาวของเนื้อหาในบางเล่ม เพื่อให้อ่านง่ายและไม่เกินสมาธิของเด็กระดับปฐมวัย
- นิทานเรื่องความลับของบริษัทมืดดำ ตัวหนังสือเล็ก และมีค่อนข้างมืด ทำให้อ่านยาก

ภาคผนวก

- 1) แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
- 2) หน่วยการเรียนรู้ นิทานเดือนกษัตริย์ไฟฟ้า
- 3) ใบความรู้ของคุณ
- 4) แบบบันทึกการใช้หนังสือ
- 5) บันทึกการใช้หนังสือของคุณ
- 6) ภาพบันทึกการใช้หนังสือนิทาน

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

หน่วยการเรียนรู้ นิทานเตือนภัยบุหรีไฟฟ้า

1. ความคิดรวบยอด

การตลาดปัจจุบันของบุหรีไฟฟ้ามุ่งเป้าหมายที่เด็กเยาวชน โดย มีการออกแบบให้เด็กชอบและสนใจ ในรูปแบบ ทอยพอด (toy pod) หรือ “บุหรีไฟฟ้าตุ๊กตา” ที่ผลิตเลียนแบบตุ๊กตา ของเล่น ตัวการ์ตูนฮิต อาร์ตทอย ทำเหมือนกล่องขนม ขวดน้ำผลไม้ ไปจนถึงเครื่องเขียน ชนิดเลียนแบบได้เหมือนสมจริงทั้งรูปร่างหน้าตา ขนาด และสีสันทัน ผลิตเลียนแบบตัวการ์ตูนตุ๊กตาดอคิด โดราเอมอน Super Mario โปเกมอน บางรุ่นเลียนแบบอาร์ตทอยชื่อดังอย่างตุ๊กตา Molly ตุ๊กตา plush หรือตัวการ์ตูนเจ้าหญิงดิสนีย์ บางรุ่นสร้างตัวการ์ตูนขึ้นมาเองเป็น brand character เช่น การ์ตูนโจรสลัด โดยขายสินค้าผ่านการผจญภัยของตัวการ์ตูนและเหล่าสมุน บางรุ่นทำเหมือนของเล่นเลโก้ และผลิตออกมาเป็นคอลเลคชันคล้ายของสะสม และมีขนาดเล็ก toy pod ยังมีสารนิโคติน ที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

บุหรีไฟฟ้าแปลงร่างเหล่านี้ที่เป็นอันตรายต่อเด็ก เพราะ toy pod ออกแบบช่วงปากสูบให้กลมกลืนไปกับตัวตุ๊กตา จนอาจไม่ทราบว่านี่คือบุหรีไฟฟ้า หากนำมาวางปนกันกับของเล่น อาจแยกไม่ออกว่าอันไหนคือของเล่นจริง อันไหนคือบุหรีไฟฟ้า”

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

เพื่อส่งเสริมให้เด็กปฐมวัยมีทักษะการเท่าทัน ฉลาดรู้ทางสุขภาพ (มีความรู้ ความเข้าใจ เรื่องรูปแบบ “ทอยพอด” ของบุหรีไฟฟ้า, โทษของบุหรีไฟฟ้า)

3. สาระการเรียนรู้

สาระที่ควรเรียนรู้

- ความแตกต่างระหว่าง ตุ๊กตา กับทอยพอด
- ความฉลาด การรู้เท่าทันภัยของบุหรีไฟฟ้า

ประสบการณ์สำคัญ

1. การฟังเรื่องราว และการพูดคุยซักถาม
2. การสังเกต
3. การสนทนาร่วมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนๆ และครู

4. การร่วมกิจกรรมการอ่านในหลายรูปแบบผ่านประสบการณ์ที่มีสื่อความหมายต่อเด็ก อ่านภาพ หรือสัญลักษณ์จากหนังสือนิทาน/เรื่องราวที่น่าสนใจ

ทักษะกระบวนการคิด

1. ความสามารถในการสังเกตและเปรียบเทียบ
2. การคิดเชื่อมโยง
3. ความสามารถในการพูด การฟัง และคิดวิเคราะห์

4.กิจกรรมการเรียนรู้

-ครูนำเข้าสู่การเรียนรู้ด้วยกิจกรรมเคลื่อนไหวเข้าจังหวะ ตามความถนัดของครู

1. ครูอธิบาย ให้นิยามคำศัพท์ toy pod หรือ “บุหรีไฟฟ้าตุ๊กตา” ให้กับเด็กฯ
2. ครูเล่านิทาน เลือกล้อ หรือเล่า นิทานชุดเดือนกษัตริย์ไฟฟ้า พร้อมชวนเด็กๆ คุยเกี่ยวกับเนื้อหาในเรื่อง โดยเปิดหนังสือทีละหน้า และชวนเด็กสังเกต เล่าเรื่องพร้อมกับเปิดโอกาสให้เด็กได้พูดคุย ถึงความรู้สึก การตอบสนองต่อเรื่องราวในหนังสือนิทานแต่ละเรื่อง
3. ครูชวนเด็กๆ ทำกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างความเข้าใจในเนื้อหาของหนังสือนิทาน เช่น วาดรูประบาย สี เกมการศึกษา จับคู่ เกมปราบทอยพอด บุหรีไฟฟ้า
4. เด็ก และครูร่วมกันสนทนาเกี่ยวกับเรื่องในนิทาน และตอบคำถามของครู เช่น
 - เด็กๆ รู้ไหมแบบไหน คือ ทอยพอด แบบไหนตุ๊กตา
 - เด็กๆ คิดว่าบุหรีไฟฟ้า ทอยพอด ทำให้ร่างกายของเราเป็นแบบไหน
 - เด็กๆ คิดว่า บุหรีไฟฟ้ามีประโยชน์หรือไม่ อย่างไร
5. ครูสรุปให้เด็กเรียนรู้ เพื่อให้เด็กสามารถเข้าใจและเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างสิ่งที่มีประโยชน์กับร่างกาย และสิ่งที่มีโทษกับร่างกายได้

5.สื่อการเรียนรู้

- 1.ชุดนิทานเดือนกษัตริย์ไฟฟ้า เรื่อง เด็กชาย กับสหายผู้ปกป้อง เรื่อง มาร์สแมนชายเข้า ตอนปราบปีศาจบุหรีไฟฟ้า เรื่อง ความลับของบริษัทมืดดำ เรื่อง ขบวนการปราบทอยพอด เรื่อง ชัยชนะของแมวน้อย เรื่อง หูไว ตาไว เรื่อง อีเล็งเค็งโค้ง พับปลอดภัย
2. เกมพับปลอดภัย , เกมวาดรูประบายสีตุ๊กตาน่ารัก เกมปราบทอยพอด เป็นต้น
3. แหล่งข้อมูลเรื่องบุหรีไฟฟ้า สำหรับครู มูลนิธิธรรมาภิบาลเพื่อการไม่สูบบุหรี่ คำนวณโทษจากสิ่ง

6.ประเมินผล

1. สังเกตการบอก ความสนใจ ใคร่รู้ กระตือรือร้นในการฟัง เรื่องราวในหนังสือจากครู
2. สังเกตการกระตือรือร้นในการเข้าร่วมกิจกรรม
3. สังเกตการร่วมแสดงความคิดเห็นของเด็ก
4. สังเกตเล่าเรื่องด้วยประโยคสั้นๆ ได้
5. สังเกตการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างตุ๊กตาน่ารักกับ ทอยพอด

บันทึกหลังสอนกิจกรรมเสริมประสบการณ์

ผลการจัดกิจกรรม

.....

.....

.....

.....

ปัญหาอุปสรรค/ข้อสังเกต

.....

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะ / แนวทางแก้ไขพัฒนา

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อครู.....
(.....)

วันที่...../...../.....

ตัวอย่างสื่อการเรียนรู้

เกมการศึกษา

-ชวนเด็กพูดคุย ตีกลตามีหลอดบนหัว แบบนี้เรียกว่า ทอยพอด อันตราย

ตัวอย่างเกมพับกระดาษจากหนังสือนิทานอีเล็งเค็งโค้ง

ทายซิอันไหนน่ารัก อันไหน “ทอยพอด อันตราย”

เจ้าหมูน้อยกำลังทำอะไร เป็นทอยพอดอันตรายหรือเปล่านะ หาอีกครั้งของเจ้าหมูน้อยกัน



ตัวนี้คุ้นๆนะ เจ้าตัวนี้ คืออะไร หาอีกครั้งของ โดเรมอนกัน โอ๊ะ..... แย่แล้ว

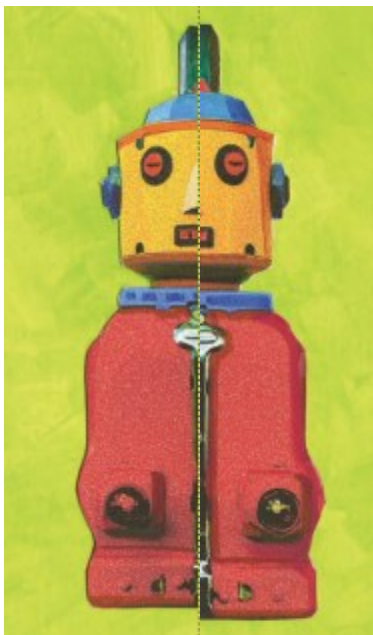


เกมเปรียบเทียบความต่าง

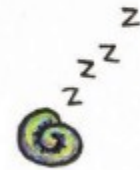
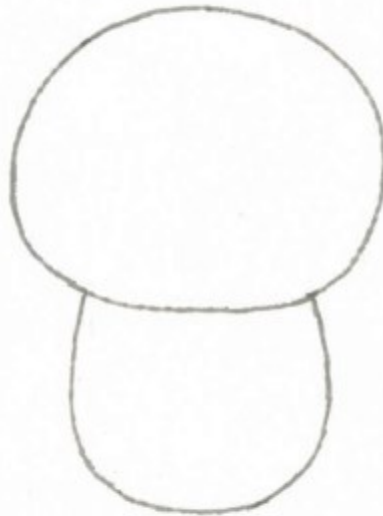
เจ้าหุ่นยนต์เพื่อนรักนี้ น่า รู้ได้อย่างไร ว่าไม่อันตราย.... เพราะเจ้าหุ่นยนต์มี ขา และไม่มีหลอดบนหัว อะไรล่ะ



แต่ถ้าเจ้าหุ่น มีหลอด บนหัวแบบนี้ อันตรายยย ทอยพอด อันตราย เด็กๆ ต้องหนีไกลๆ



เกมวาดรูประบายสีตุ๊กตาน่ารัก



ต่อเติมระบายสี เป็นตุ๊กตาน่ารัก...ดี...ไม่ต้องมีหลอด

ตัวอย่าง เกมปราบทอยพอด

เด็กๆ รู้ไหม อันไหน ทอยพอด ลากเส้น จับทอยพอยมาทิ้งถึงขยะกันนะคะ



ใบความรู้ของครู

บุหรี่ไฟฟ้าเป็นอุปกรณ์สูบบุหรี่ชนิดหนึ่ง ซึ่งใช้กลไกไฟฟ้าทำให้เกิดความร้อนและไอน้ำที่ประกอบไปด้วยสารเคมีต่าง ๆ โดยไม่มีควันจากกระบวนการเผาไหม้เหมือนบุหรี่ปกติทั่วไป ประกอบด้วยส่วนประกอบหลัก 3 ส่วน คือ แบตเตอรี่ ตัวทำให้เกิดไอและความร้อน (Atomizer) และน้ำยาที่แต่งกลิ่นและรส บุหรี่ไฟฟ้ามีสารนิโคติน ซึ่งเป็นสารที่ทำให้เกิดการเสพติด ดังนั้นการสูบบุหรี่ไฟฟ้าจึงทำให้ผู้สูบ “ติด” ได้ไม่ต่างจากบุหรี่ธรรมดา “บุหรี่ไฟฟ้า” เป็นสิ่งผิดกฎหมาย ตั้งแต่ปี 2557 ตามประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่อง กำหนดให้บารากูและบารากูไฟฟ้า หรือบุหรี่ไฟฟ้าเป็นสินค้าที่ต้องห้ามนำเข้ามาในราชอาณาจักร ประกอบกับมีกฎหมายห้ามขายหรือให้บริการ และกฎหมายห้ามสูบบุหรี่ไฟฟ้าในสถานที่สาธารณะ

แพทย์หลายท่านกล่าว ตรงกันว่า บุหรี่ไฟฟ้าส่งผลต่อสุขภาพของเด็ก คือ สมอของเด็กตั้งแต่ในครรภ์ถึงอายุ 25 ปี สะสมสารนิโคตินจากบุหรี่ไฟฟ้า จะทำให้เซลล์สมองถูกทำลายได้มาก โดยเฉพาะต่อระบบความจำ ไม่มีสมาธิ ไม่สามารถจดจ่อกับการเรียน และส่งผลต่อระบบทางเดินหายใจ จึงหวะการเดินของหัวใจผิดปกติ ชัก หัวใจล้มเหลว (ผศ.ดร.น.พ.วิรัช เกษมทรัพย์ ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยและจัดการความรู้เพื่อการควบคุมยาสูบ (ศจย.))

และมีการตลาดปัจจุบันของบุหรี่ไฟฟ้ามุ่งเป้าหมายที่เด็กเยาวชน โดย มีการออกแบบให้เด็กชอบและสนใจในรูปแบบ ทอยพอด (toy pod) หรือ “บุหรี่ไฟฟ้าตุ๊กตา” ที่ผลิตเลียนแบบตุ๊กตา ของเล่น ตัวการ์ตูนฮิต อาร์ตทอย ทำเหมือนกล่องขนม ขวดน้ำผลไม้ ไปจนถึงเครื่องเขียน ชนิดเลียนแบบได้เหมือนสมจริงทั้งรูปร่างหน้าตา ขนาด และสีสันทัน และมีขนาดเล็ก ซึ่ง toy pod ใช้นิโคตินปรับ โครงสร้างหรือนิโคตินสังเคราะห์ทำให้สูบง่ายไม่ระคายคอ มีนิโคตินสูง 3-5% สูบได้นานถึง 8,000-15,000 พuffs “toy pod” จะผลิตเลียนแบบตัวการ์ตูนตุ๊กตายอดฮิต โคราเอมอน Super Mario ไปเกมอื่น บางรุ่นเลียนแบบอาร์ตทอยชื่อดังอย่างตุ๊กตา Molly ตุ๊กตา plush หรือตัวการ์ตูนเจ้าหญิงดิสนีย์ บางรุ่นสร้างตัวการ์ตูนขึ้นมาเองเป็น brand character เช่น การ์ตูน โจรสลัด โดยขายสินค้าผ่านการผจญภัยของตัวการ์ตูนและเหล่าสมุน บางรุ่นทำเหมือนของเล่นเลโก้ และผลิตออกมาเป็นคอลเลกชันคล้ายของสะสม แต่ละชุดมี 10-12 ตัว มีชื่อเรียกแต่ละชุด มีสีแตกต่างกันเพื่อบอกรสชาติ กลิ่นหอม รสชาติผสมผสานกันทั้งผลไม้ ความเย็น และลูกกวาด เช่น รสแดงโม พีช มินท์

“เป็นที่น่าตกใจที่การตลาดล่าเหยื่อเด็กนี้ประสบความสำเร็จ จากการมีข่าวว่ามีการระบาดในกลุ่มนักเรียนระดับประถม ล่าสุดพบเด็ก ป.1 (6 ขวบ) พกบุหรี่ไฟฟ้า ดังนั้นพ่อแม่ ครูและโรงเรียน ควรต้องคอยเฝ้าระวังบุหรี่ไฟฟ้าแปลงร่างเหล่านี้ที่เป็นอันตรายต่อเด็ก เพราะ toy pod ออกแบบช่วงปากสูบให้กลมกลืนไปกับตัวตุ๊กตา จนอาจไม่ทราบว่านี่คือบุหรี่ไฟฟ้า หากนำมาวางปนกันกับของเล่น อาจแยกไม่ออกว่าอันไหนคือของเล่นจริง อันไหนคือบุหรี่ไฟฟ้า” (ผศ.ดร.ศรัทธา ลาภใหญ่ ผู้จัดการ โครงการศึกษาพัฒนาขยายผลการเฝ้าระวังและจัดการความรู้ผลิตภัณฑ์เสี่ยงสุขภาพ)

รูปภาพทอยพอด (Toy pod)



บุหรีไฟฟ้า Toy pod-บุหรีไฟฟ้าตุ๊กตา
บุหรีไฟฟ้า “แปลงร่าง”

ภาพโดย ผศ.ดร.ศรัรัช ลากใหญ่



เตือนToy pod
ปลอมตัวหลอกเด็ก

บุหรี่ไฟฟ้า GEN 5 อันตรายต่อสุขภาพ

“เต็มนสารพิษที่อยู่ในบุหรี่ไฟฟ้า GEN 5 ที่แฝงมากับความน่ารัก”



หัวใจเต้นเร็ว ความดันโลหิตสูง
หลอดเลือดหดตัว เหนื่อยง่าย



มะเร็งปอด
โรคระบบทางเดินหายใจ



ระดับน้ำตาลเพิ่มขึ้น
เสี่ยงต่อการเป็นโรคเบาหวานชนิดที่ 2



สารพิษในบุหรี่ไฟฟ้าประกอบด้วย

นิโคติน(Nicotine)

ที่กระตุ้นระบบประสาทส่วนกลาง เพิ่มความดันโลหิต
เพิ่มอัตราการเต้นของหัวใจ ทำให้เกิดโรคมะเร็งปอด
และโรคเกี่ยวกับทางเดินหายใจ

โพรไพลีนไกลคอล(Propylene glycol)

เป็นสารสังเคราะห์ชนิดหนึ่งที่มีรสสัมผัส หรือสูดดมเข้าไป
อาจก่อให้เกิดการระคายเคืองที่ดวงตาและปอด
โดยเฉพาะในผู้ที่เป็นโรคปอดเรื้อรัง โรคหอบหืด
และโรคภูมิแพ้

สารแต่งกลิ่นและรส(Flavoring)

กลีเซอริน(Glycerin)



ความจริงที่ **5** บุหรี่ไฟฟ้า ไม่เคยบอกคุณ

1 อันตรายไม่แพ้ บุหรี่ธรรมดา

บุหรี่ไฟฟ้ามีโลหะหนัก สารก่อมะเร็ง ฟันละออง ขนาดเล็ก ทำให้เป็น โรคปอด หลอดเลือด และหัวใจ

2 ไม่ช่วยให้เลิก สูบบุหรี่มวนได้

บุหรี่ไฟฟ้ามินิโคตินระดับสูง ต่างจากยาเลิกบุหรี่ ที่ทางการแพทย์ใช้งาน มีนิโคตินระดับต่ำ

3 เป็นตัวนำสู่ การสูบบุหรี่มวน

งานวิจัยหลายชิ้นระบุเด็ก ที่สูบบุหรี่ไฟฟ้ามีแนวโน้ม พัฒนาไปสูบบุหรี่มวน มากกว่าเด็กที่ไม่สูบ 2-4 เท่า

4 อันตรายต่อร่างกาย และทางเดินหายใจ

นิโคตินมีสารปรุงแต่งกลิ่นรส ที่แปลกปลอมต่อร่างกาย อีกกว่า 16,000 ชนิด เช่น ฟอมาลีน เบนซิน ยาฆ่าแมลง ทำให้เซลล์เยื่อหลอดลม เส้นเลือดฝอยอักเสบ

5 เซลล์มะเร็ง เติบโต

นิโคตินเป็นตัวกระตุ้น และสร้างเส้นเลือดให้ไป หล่อเลี้ยงเนื้องอก ทำให้เนื้องอกโตเร็วขึ้น



“ สสส. มุ่งสร้างสังคมไทยไร้ควัน จากอันตรายของบุหรี่ไฟฟ้า เพื่อปกป้องเด็กและเยาวชนไทยทุกคน ”

อันตรายของบุหรี่ไฟฟ้า

ที่ไม่ควรมองข้าม!

ปัจจุบันมีนักสูบหน้าใหม่เพิ่มขึ้นจำนวนขึ้น โดยเฉพาะผู้หญิง เด็ก และเยาวชน จึงต้องมีการป้องกันและแก้ไข ด้วยการให้ข้อมูลที่ถูกต้องและส่งเสริมให้ประชาชน

**โรคแทรกซ้อน
จากบุหรี่ไฟฟ้า**
ส่งผลต่อ...



โรคหอบหืด
เพิ่มขึ้น ร้อยละ 39

โรคปอดอักเสบ
ปอดอุดตันเรื้อรังเพิ่มขึ้น
ร้อยละ 49

การสูบบุหรี่ไฟฟ้า
เพิ่มความเสี่ยงของโรค

โรคกล้ามเนื้อหัวใจขาดเลือด
ถึง 1.8 เท่า

อันตรายของบุหรี่ไฟฟ้า



❌ ชาวที่1 ชาวบ้านสุดทน! ร้องเพลงดัง พ่อ-แม่วัย 17ปี ปลอญลูกน้อยวัย 1 ขวบ 7 เดือน กินน้ำกระท่อม ดูดบุหรี่ไฟฟ้า แคมถ่ายคลิบไวรัลงโซเซียล

❌ ชาวที่2 ด.ญ. วัน 12 ปี เริ่มสูบบุหรี่ไฟฟ้าตั้งแต่เธออายุเพียง 9 ปี เธอสูบถึง 4000puff ในระยะเวลาไม่กี่วัน(บุหรี่ไฟฟ้าอันึงสูบได้ประมาณ 600puff) สรุปรายๆคือ สูบทั้งวันทั้งคืน เข้า-เย็น จนปอดเธอหายไปข้างนึ่ง

✅ ด้วยความที่มันหอม เวลาสูบแล้วอาจหอมกลิ่นผลไม้ และทุกวันนี้บุหรี่ไฟฟ้าได้ทำ ออกมาน่ารัก ผู้ปกครองอาจไม่ทราบว่าเด็กๆสูบบุหรี่ไฟฟ้า และบางคนไม่ทราบถึงโทษ ที่บุหรี่ไฟฟ้ามี มันอันตรายมาก มากกว่าที่คิด

แบบบันทึกการใช้หนังสือ

ชื่อผู้บันทึก.....ดูแลเด็กอายุ 3-4 ปี 4-5 ปี หรือ ระดับชั้น.....

ชื่อศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก/โรงเรียน.....ชื่อเด็ก.....อายุ.....ปี

วันเดือนปีที่ให้หนังสือกับเด็กๆ บันทึกหลังการอ่าน

หมายเหตุ ประเมิน 3 ระดับ คือ

ระดับ 3 = ดี หมายถึง สามารถ แสดงพฤติกรรมได้คล่องแคล่ว มั่นคง แม่นยำ

ระดับ 2 = ปานกลาง หมายถึง สามารถแสดงพฤติกรรมได้ แต่บางครั้งไม่คล่องแคล่ว มั่นคง แม่นยำ

ระดับ 1 = ควรส่งเสริม หมายถึง ยังแสดงพฤติกรรมได้ไม่ชัดเจน

ผลการประเมินมาตรฐาน คุณภาพ (1,2,3,) ได้ค่าเฉลี่ยระดับคุณภาพมาแปรผลระดับคุณภาพดังนี้

คุณภาพดังนี้ 1.00 – 1.49 = ควรส่งเสริม

1.50- 2.49 = พอใช้

2.50- 3.00 - ดี

ข้อ	ประเด็น	ควรส่งเสริม	ปานกลาง	ดี
1	เด็กมีความสนใจ ใคร่รู้ กระตือรือร้นในการฟัง เรื่องราวในหนังสือจากครู			
2	เด็กสามารถแลกเปลี่ยน ตอบคำถามจากครูได้			
3	เด็กรู้จักตั้งคำถามหรือสนใจเพื่อนำไปสู่การค้นหาคำตอบได้ (ช่างสังเกต ช่างซัก ช่างถาม) สนใจซักถามต่อเรื่องราวในหนังสือได้			
4	เด็กสามารถร่วมพูดคุย เรื่องราวในหนังสือกับครูและเพื่อนได้			
5	เด็กสามารถบอกความแตกต่างระหว่าง ทอยพอด กับ ตุ๊กตาธรรมดาได้			
6	เด็กสามารถบอกเล่าความรู้สึกของตัวเองเกี่ยวกับเรื่อง บุหรี่ไฟฟ้า ได้			
7	เด็กสามารถบอกได้ว่า บุหรี่ไฟฟ้า มีอันตรายกับร่างกาย			
8	เด็กสามารถเลือกได้ว่าควร หรือไม่ ควรใช้บุหรี่ไฟฟ้า รูปแบบทอยพอด (เหตุผลตามวัยของเด็ก)			
9	เด็กสามารถเปรียบเทียบระหว่างสิ่งที่มีประโยชน์ และสิ่งที่เป็นโทษต่อร่างกายได้			
10	เด็กแสดงความสนใจและเข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาในหนังสือ			

บันทึกการใช้หนังสือของคุณครู

ชื่อผู้บันทึก.....คุณแลเด็กอายุ 3-4 ปี 4-5 ปี หรือ ระดับชั้น.....

ชื่อศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก/โรงเรียน.....ชื่อเด็ก.....อายุ.....ปี

1.รูปแบบการใช้หนังสือนิทาน

ความถี่ในการอ่านหนังสือให้เด็กฟัง

สัปดาห์ละ 2-3 วัน แล้วแต่ความสะดวก ทุกวัน อื่นๆ.....

ช่วงเวลาในการอ่านหนังสือให้เด็กฟัง

เช้า ก่อนเด็กนอนกลางวัน ระหว่างรอกลับบ้าน อื่นๆ.....

จำนวน เรื่องในการอ่าน แต่ละครั้ง

1 เล่ม 2 เล่ม 3 เล่ม มากกว่า 3 เล่ม

2.วิธีการอ่านหนังสือชุดนิทานเดือนกัญบุหรีไฟฟ้ากับเด็ก

ครูเลือกหนังสือมาอ่านให้เด็กฟัง ครูให้เด็กเลือกหนังสือให้ครูอ่านให้ฟัง

ครูให้เด็กมาร่วมอ่านให้เพื่อนฟัง ครูให้เด็กไปเลือกอ่านเองตามอัธยาศัย

3.ความชื่นชอบ พิจารณาจากการที่เด็กเลือกให้ครูอ่านให้ฟัง (กรุณาเรียงลำดับเล่มที่เด็กชอบให้ครูอ่านมากที่สุด -ชอบน้อยที่สุด)

- | | |
|---|--|
| <input type="checkbox"/> หูไว ตาไว | <input type="checkbox"/> ขบวนการปราบทอยพอด |
| <input type="checkbox"/> ชัยชนะของแมวน้อย | <input type="checkbox"/> อีเล็งเค็ง โคง์ พับปลดพอด |
| <input type="checkbox"/> เด็กชาย กับสหายผู้ปกป้อง | <input type="checkbox"/> มาร์สแมนขยายเช้า ตอนปราบปีศาจบุหรีไฟฟ้า |
| <input type="checkbox"/> ความลับของบริษัทมืดดำ | |

4. ความสามารถในการจดจำ เนื้อหา หรือตัวละคร จากหนังสือ พิจารณาจากเด็กสามารถเอ่ยถึงตัวละคร หรือเรื่องราวในหนังสือ ได้ (กรุณาเรียงลำดับเล่มที่เด็กพูดถึงได้มากที่สุด-น้อยสุด)

- | | |
|---|--|
| <input type="checkbox"/> หูไว ตาไว | <input type="checkbox"/> ขบวนการปราบทอยพอด |
| <input type="checkbox"/> ชัยชนะของแมวน้อย | <input type="checkbox"/> อีเล็งเค็ง โคง์ พับปลดพอด |
| <input type="checkbox"/> เด็กชาย กับสหายผู้ปกป้อง | <input type="checkbox"/> มาร์สแมนขยายเช้า ตอนปราบปีศาจบุหรีไฟฟ้า |
| <input type="checkbox"/> ความลับของบริษัทมืดดำ | |

5. จากการใช้นิทานชุดนิทานเดือนกัญบุหรีไฟฟ้า ครูสังเกตเห็นความเปลี่ยนแปลงอะไรของเด็กบ้าง

.....

6. เรื่องอื่นที่เกิดขึ้นจากการใช้นิทานที่อยากแลกเปลี่ยน

.....

.....

ภาพบันทึกการใช้หนังสือนิทาน

มีการใช้หนังสือนิทานประกอบกิจกรรมที่หลากหลาย เช่น

- ครู /ผู้ใหญ่อ่านหนังสือให้เด็กฟัง
- ให้เด็กโตอ่านให้เด็กเล็กฟัง
- จัดทำตะกร้าหนังสือวางไว้ในจุดต่างๆ ให้เด็กได้อ่านตามอัธยาศัย (กรณีเด็กประถมศึกษา)
- ทำกิจกรรมประกอบการอ่าน เช่น เกมการศึกษา ไม่เอาพอด กำจัดทอยพอดทิ้งถังขยะ เกมอันไหนทอยพอดเพื่อแยกระหว่างหนูรีไฟฟ้ากับตุ๊กตา เป็นต้น
- ทำกิจกรรมสร้างสรรค์ให้เด็กวาดรูประบายสี ตุ๊กตาน่ารัก บ้านหนูปลอดภัย
- ชวนเด็กเล่นบทบาทสมมุติจากหนังสือนิทาน
- ให้ยืมหนังสือนิทานกลับบ้าน
- ส่งเสริมให้เด็กนำสติ๊กเกอร์ปลอดภัยไฟฟ้าไปติดที่บ้าน







